

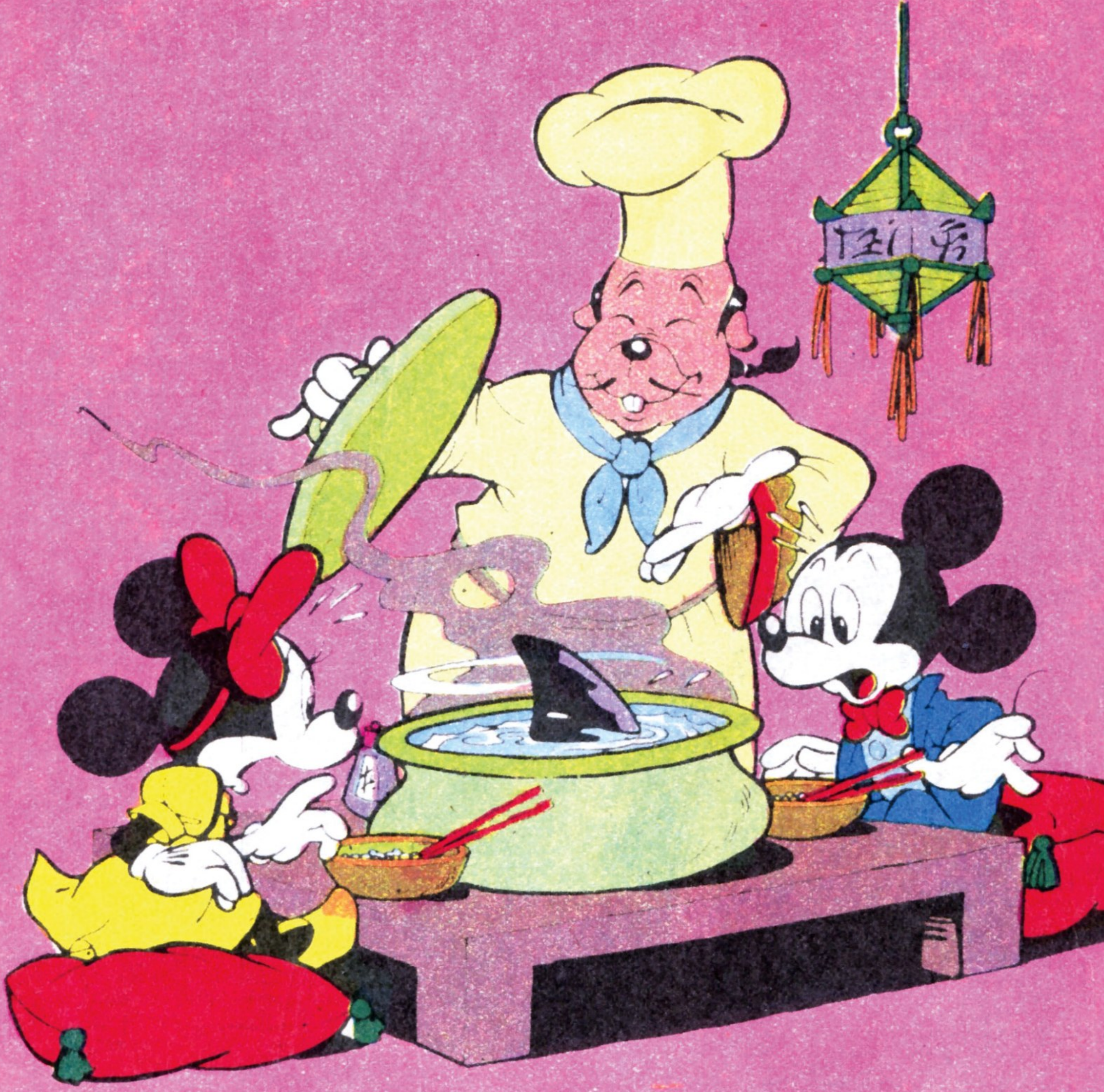
ПОПУТНИКИ
ЗАБАВНИК

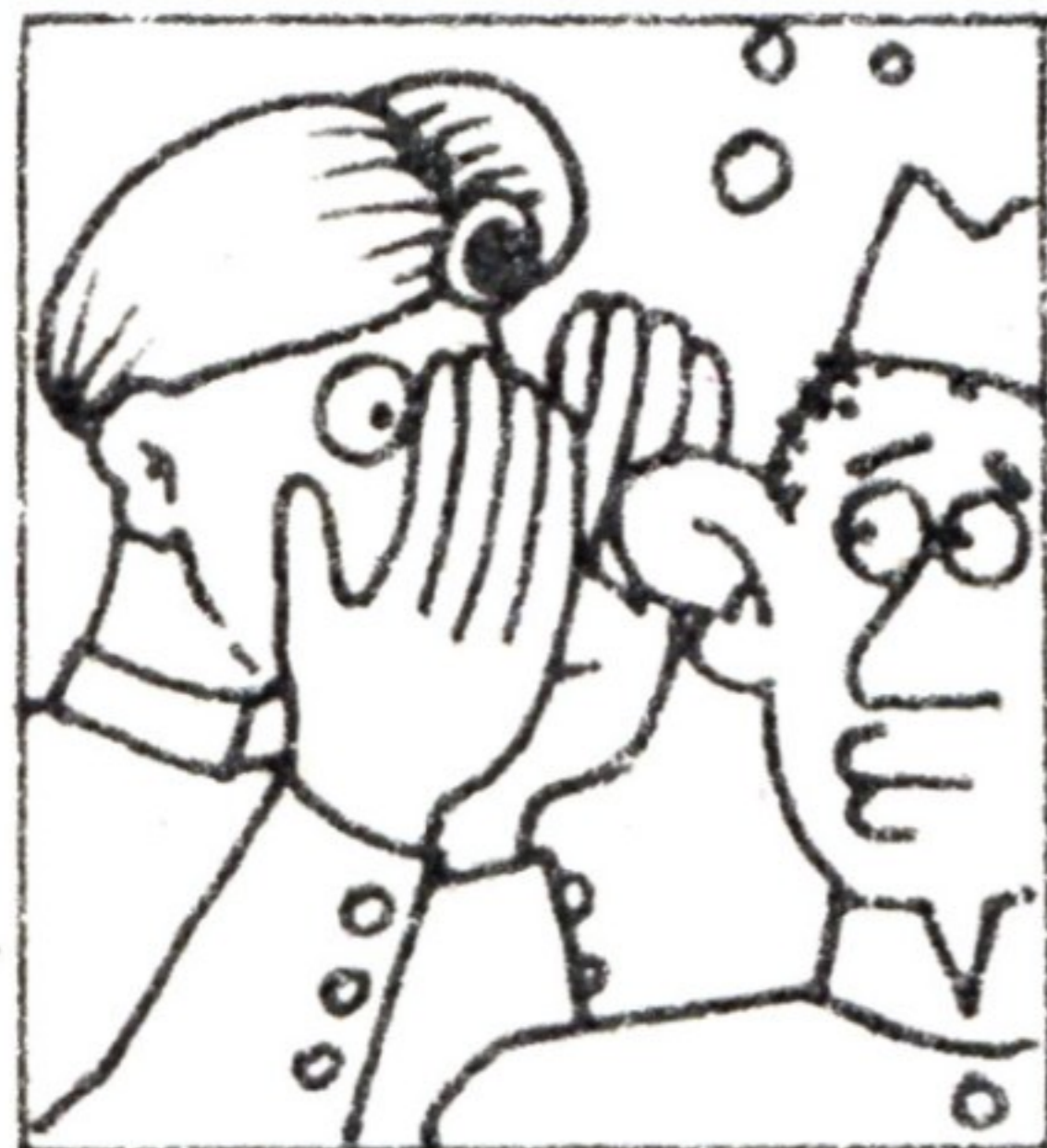
ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XIII • 100 ДИН.

WALT DISNEY'S

МИКИЉЕВ ЗАБАВНИК

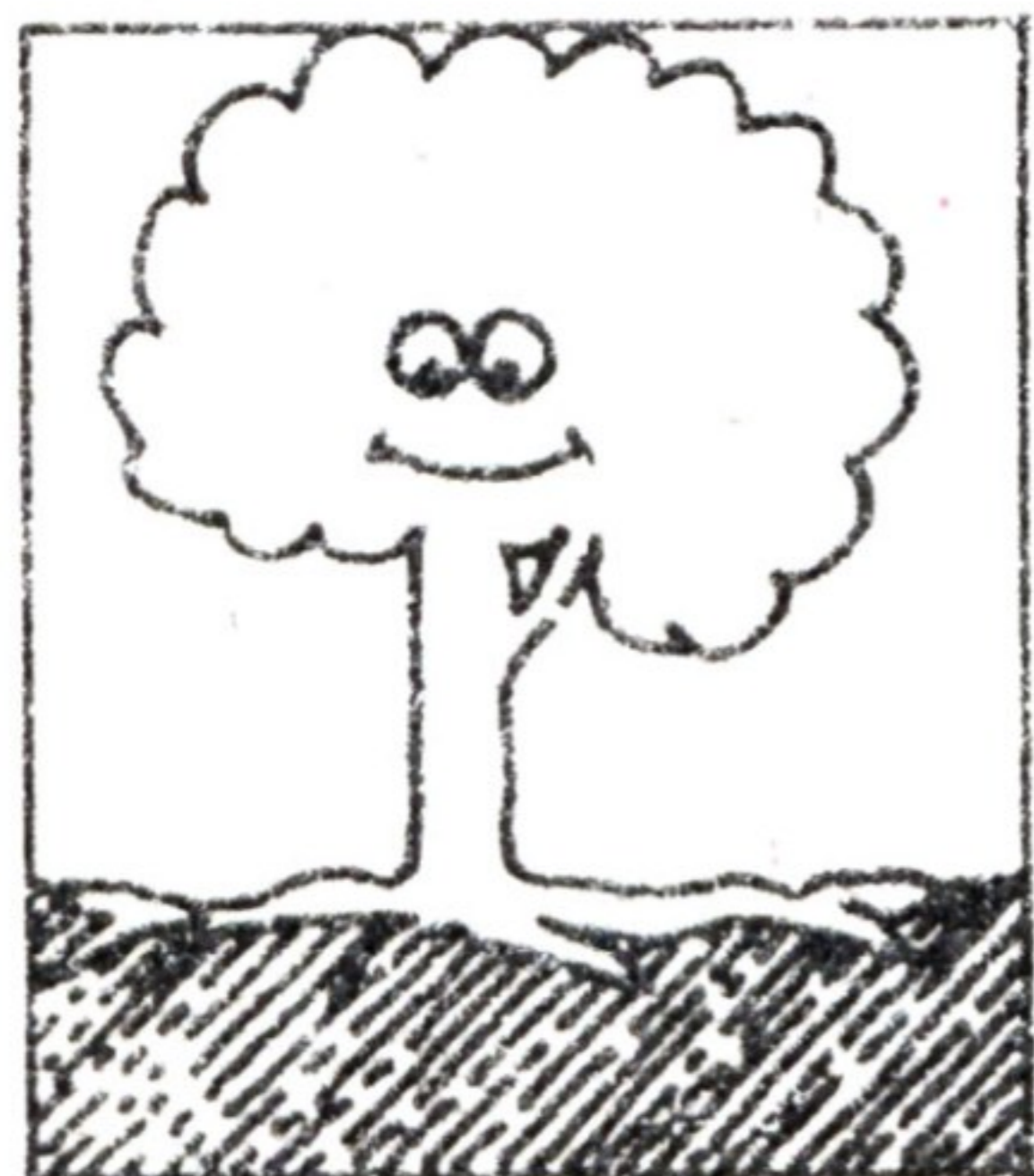

ВЕРОВАТНО НИСТЕ ЧУЛИ

● У индијској држави Махараштра студенту који би на испиту био ухваћен у преписивању или некој другој превари прети шест месеци затвора или казна од 500 рупија. За професоре који би негде унапред дали испитне задатке, предвиђена је двострука казна.

● У великим шумама корење дрвећа ретко иде у дубину већу од 60 цм, али се зато шири и до сто метара унаоколо.

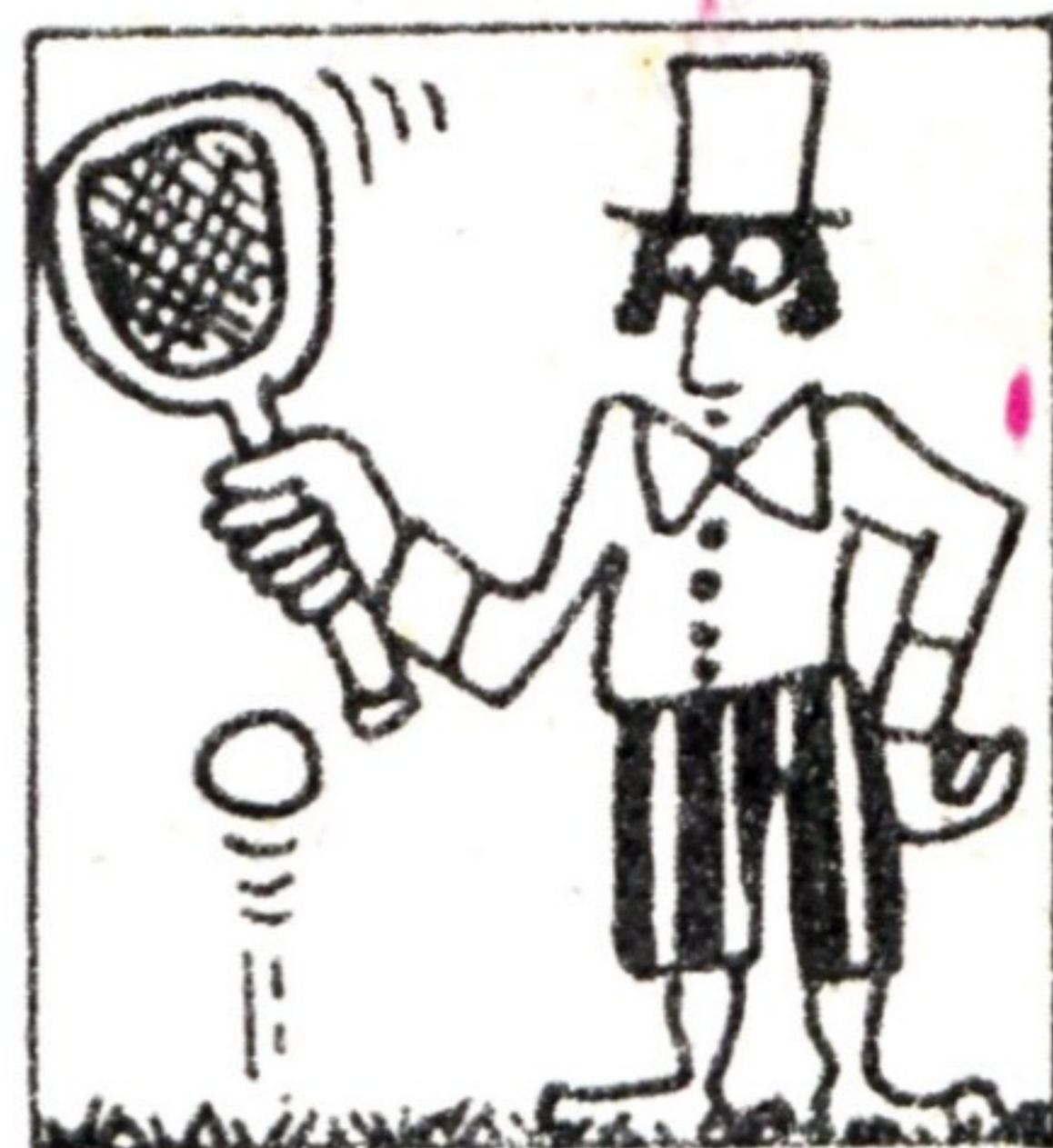

● У јапанском граду Нагочи налази се фабрика без радника. У њој ради осамнаест система робота, а они обављају посао уместо две стотине квалификованих радника. Читавом производњом руководи централни компјутер. Фабрика иначе израђује делове за разне машине алатљике

● Једна међународна палеонтолошка експедиција у Боливији је открила остатке торбара који су живели пре више од седамдесет милиона година. Пронађени фосили нису бројни, али је њихово откриће несобично значајно јер доказује да су у Јужној Америци у то време уз многобројне гмизавце живели и сићушни сисари величине миша

● Тенис је код нас најпре почео да се игра у Хрватској и то прво у војним

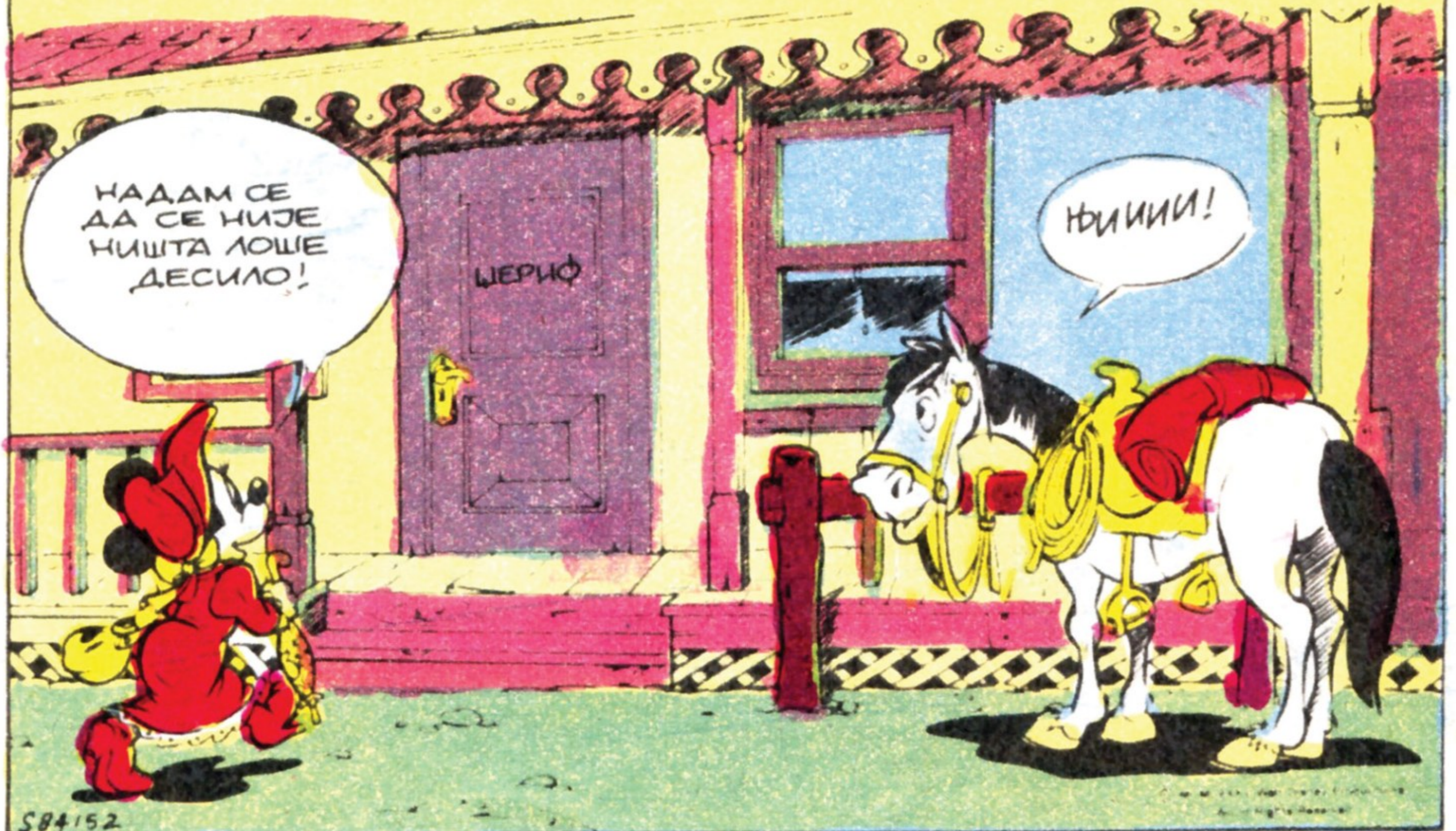
гарнизонима. Првих десет година од 1880. до 1890. мечеви су се играли на трави а затим су почела да се изграђују игралишта попут шљунком.

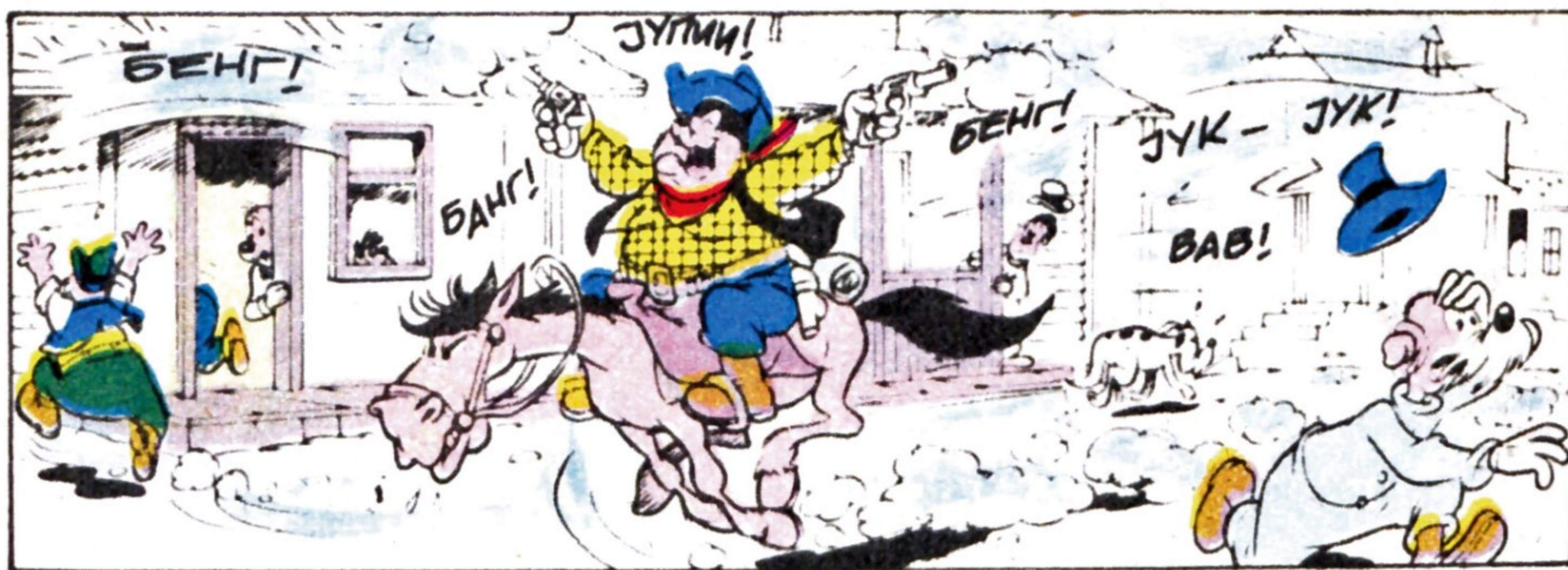
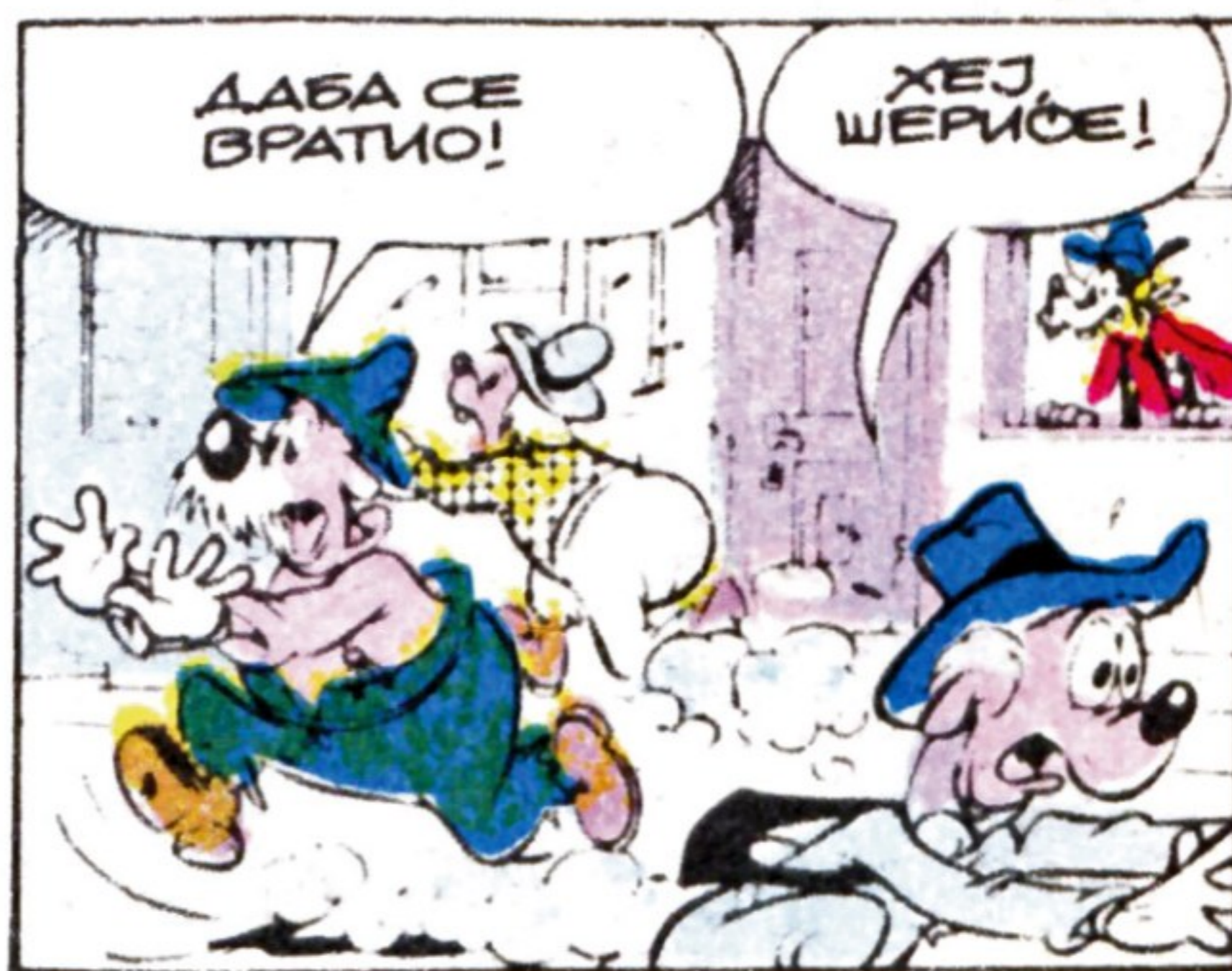
● Гари Вотсон, возач аутобуса из Овербрука (САД) фотографисао се са око 4000 познатих личности Сједињених Америчких Држава, углавном глумца, музичара, политичара, међу којима су и три председника.

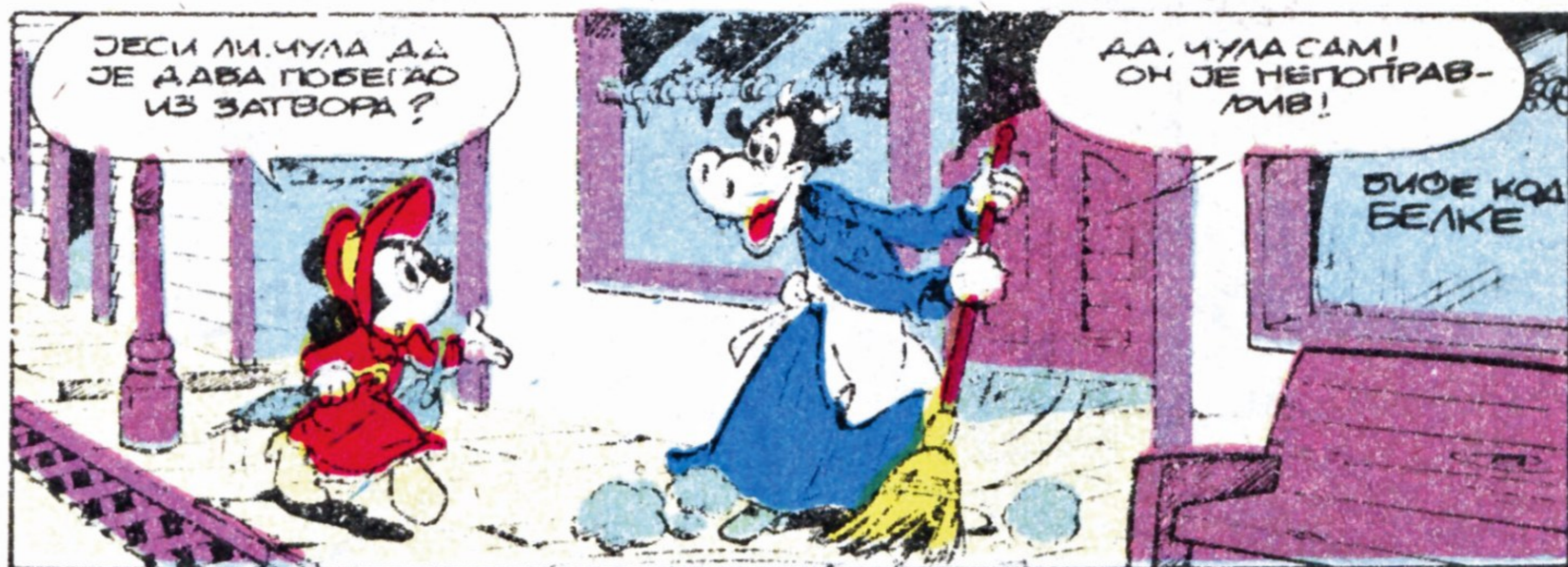
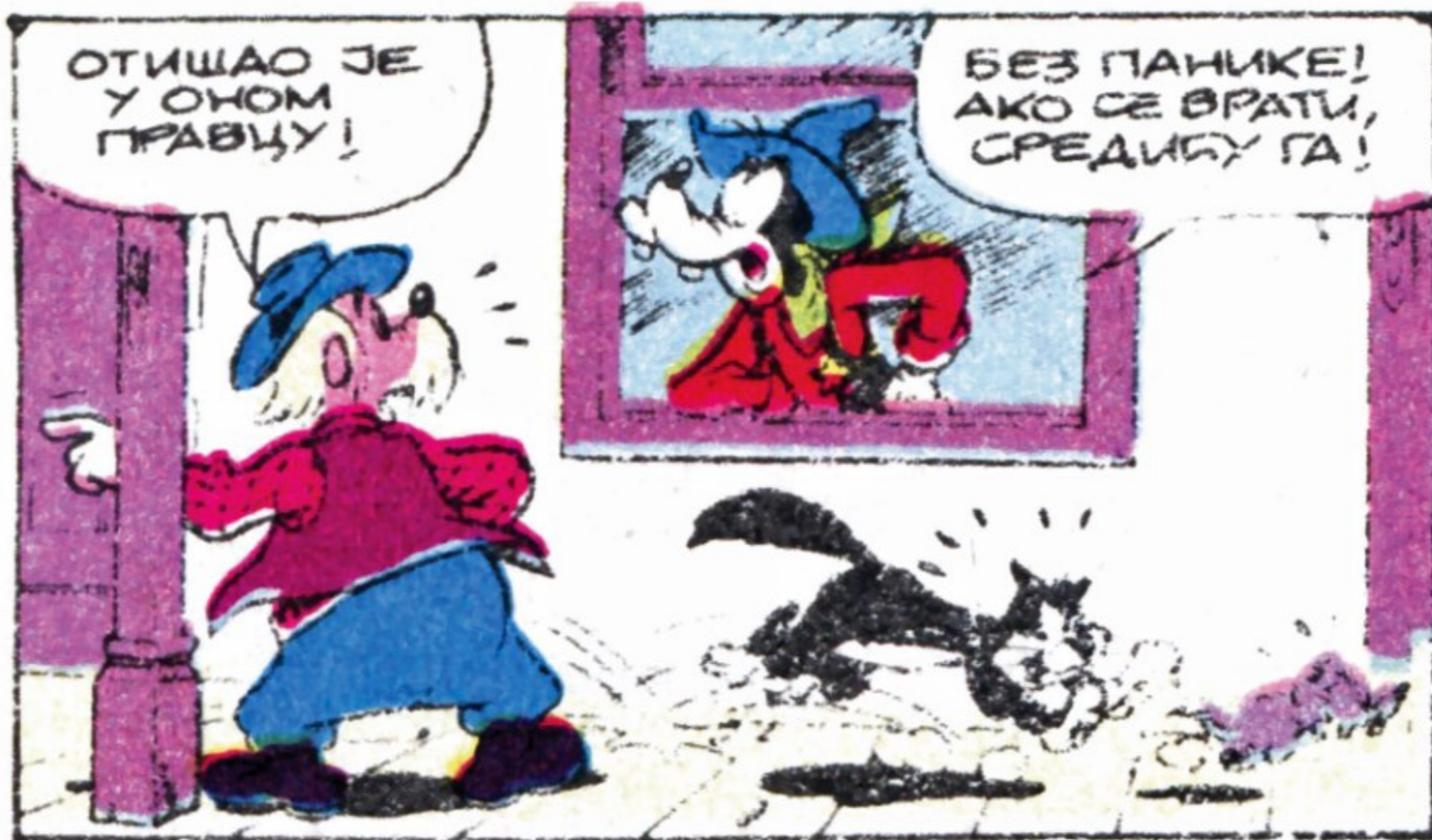
● Једногодишњи петлић у кокошарнику на имању једног сељака из кинеске провинције Лианонг почео је у последње време чудно да се понаша. Све мање кукуриче и све дуже и дуже остаје на леглу, а онда је једног дана, изненада, сneo јаје. За необичног петла одмах су се заинтересовали научници.

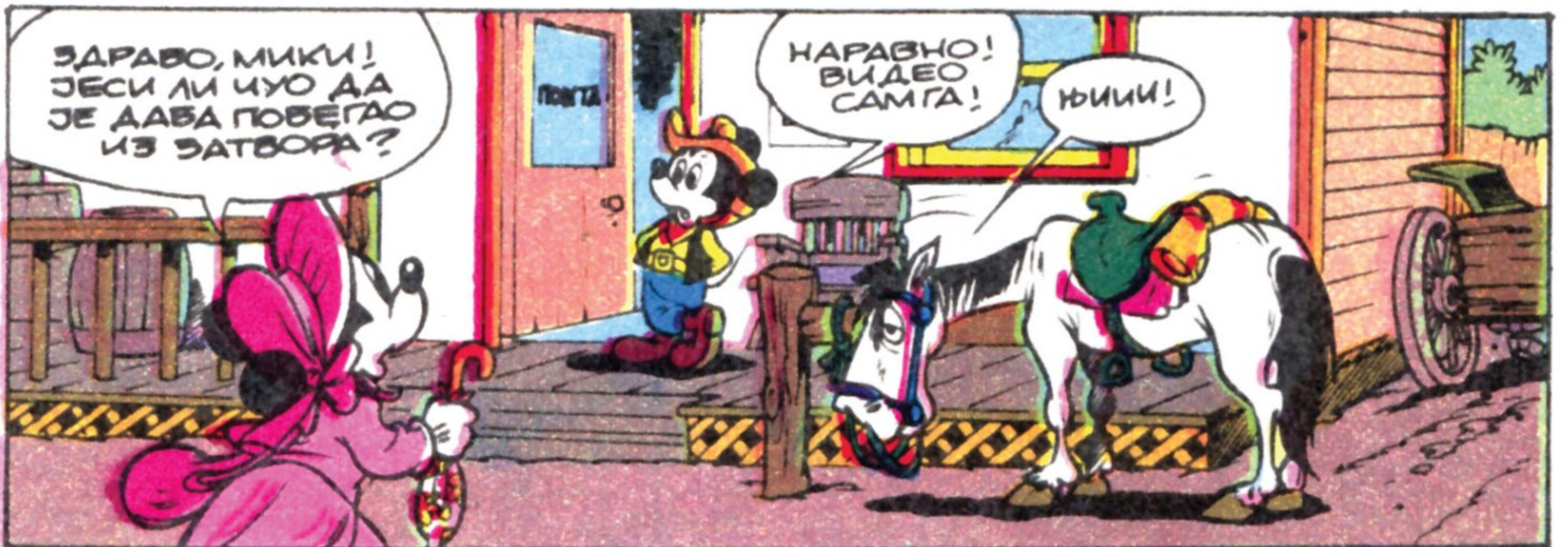
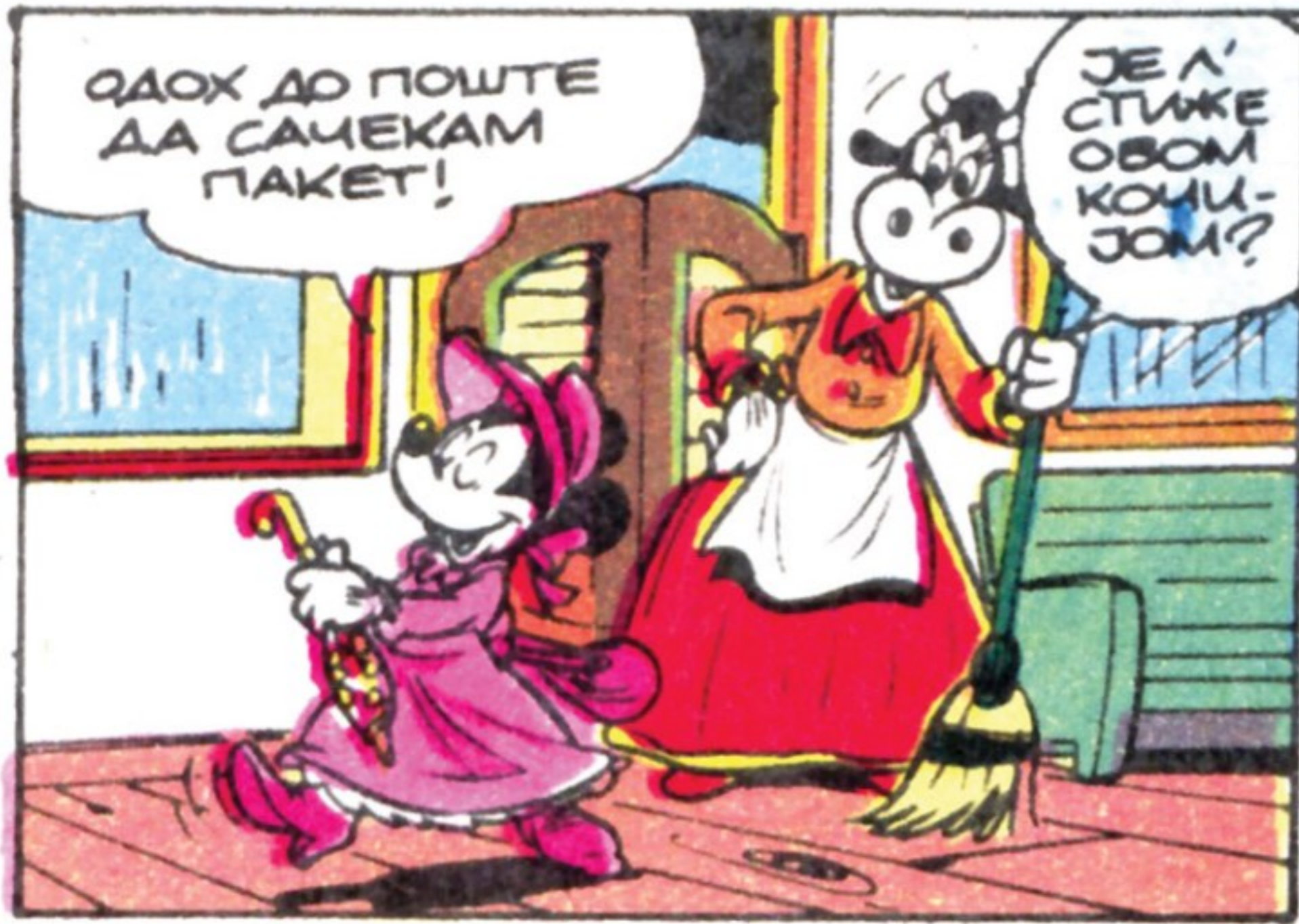
ШИДА,
МИКИ И
ДАБА:

ПЛАЧКА КОЧИЈЕ

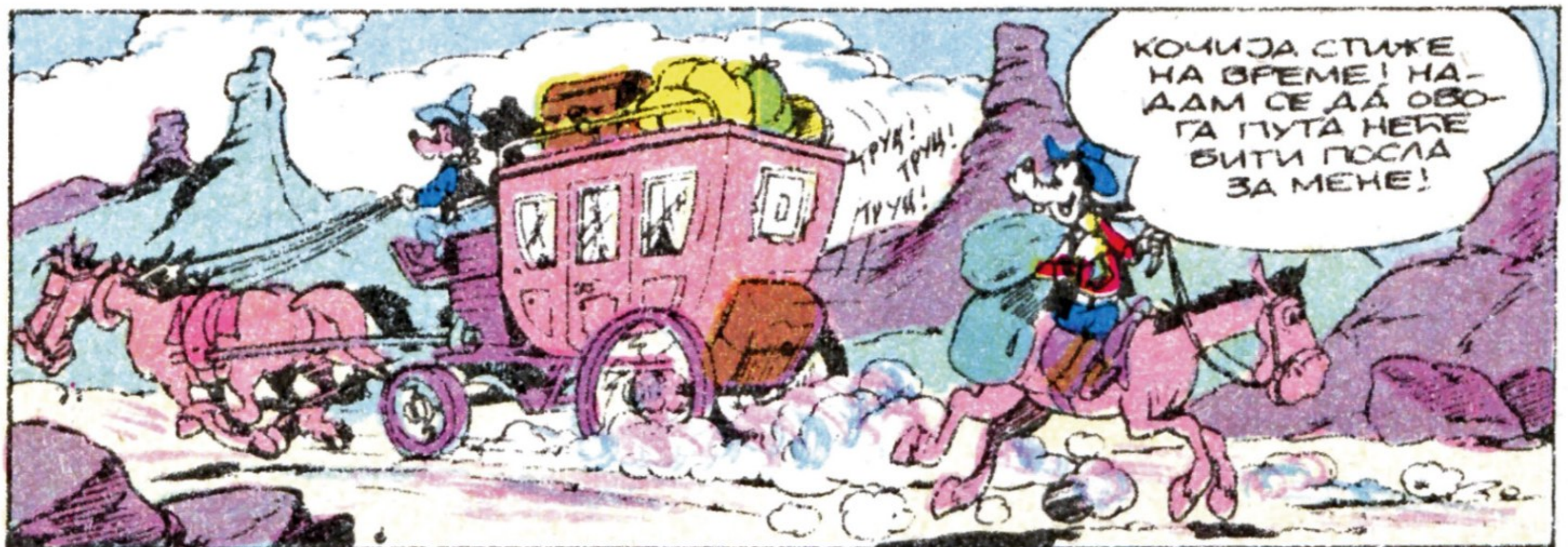

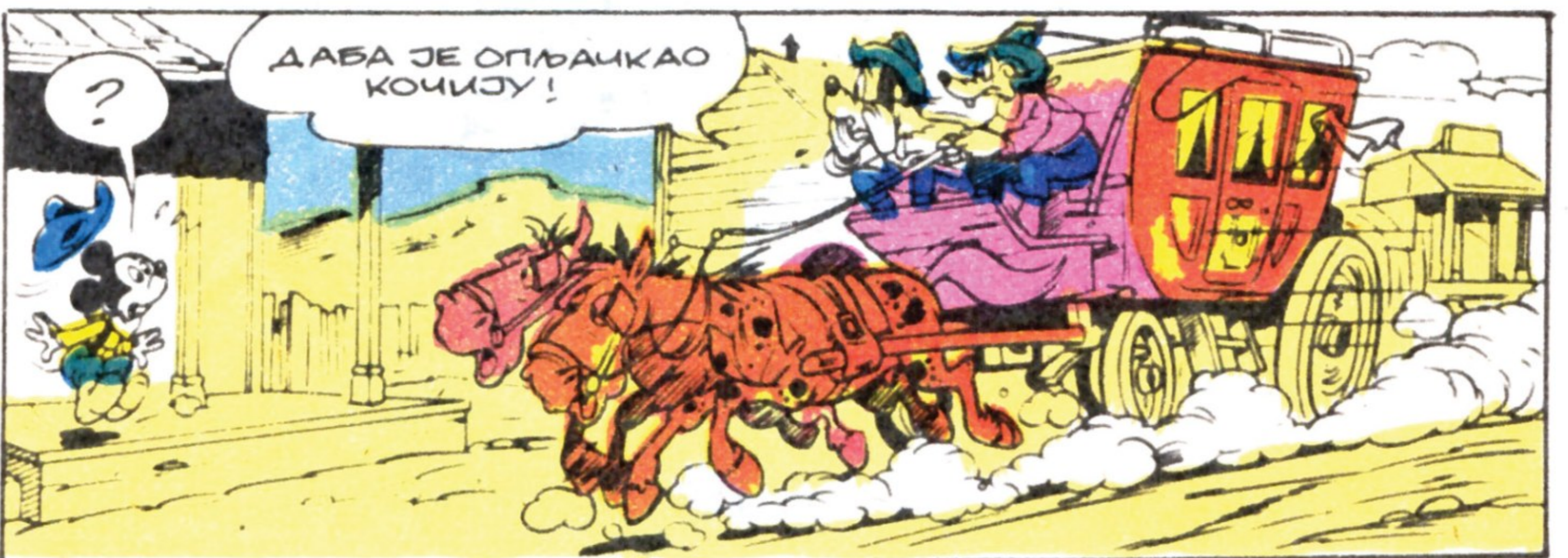

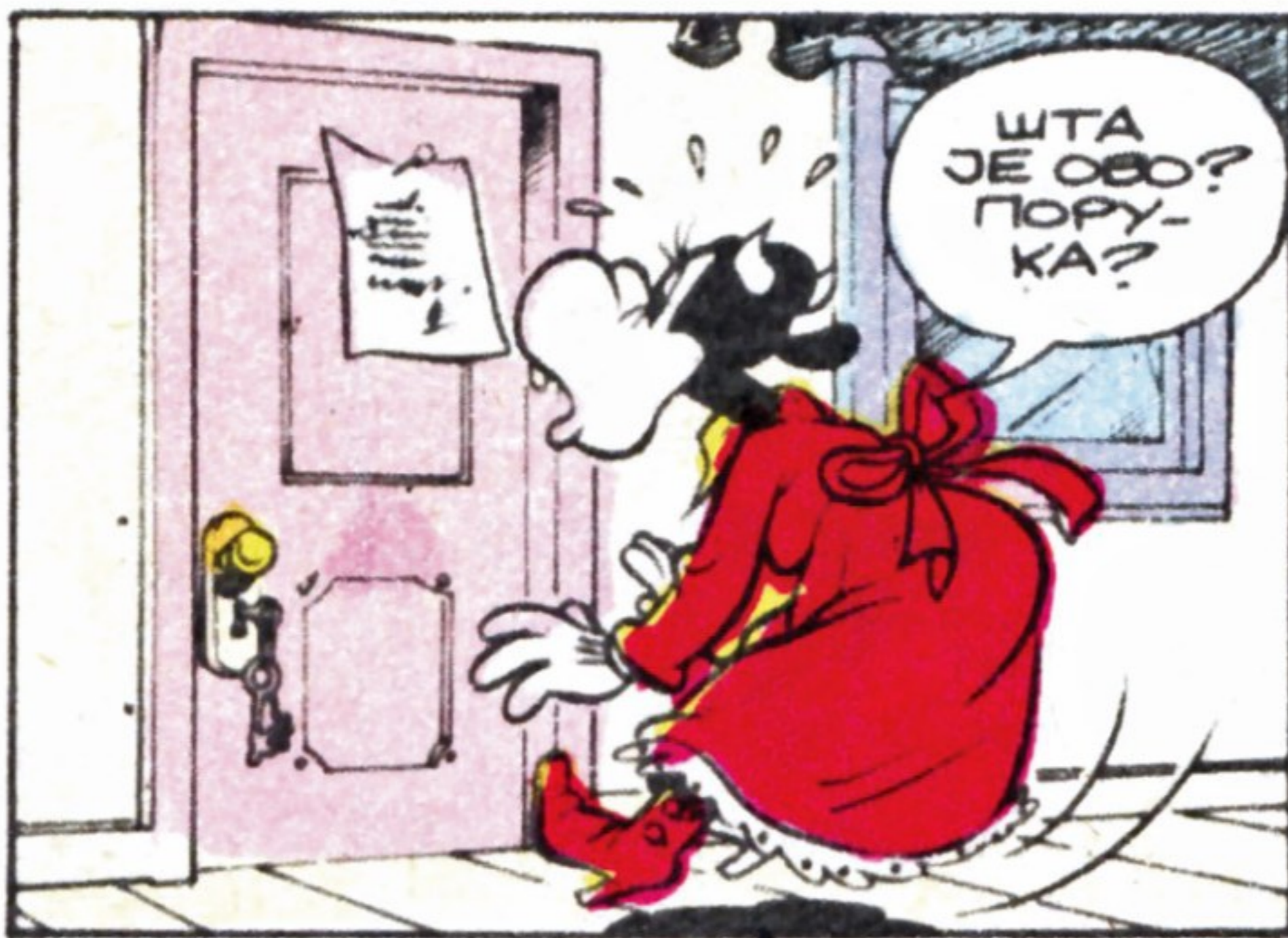
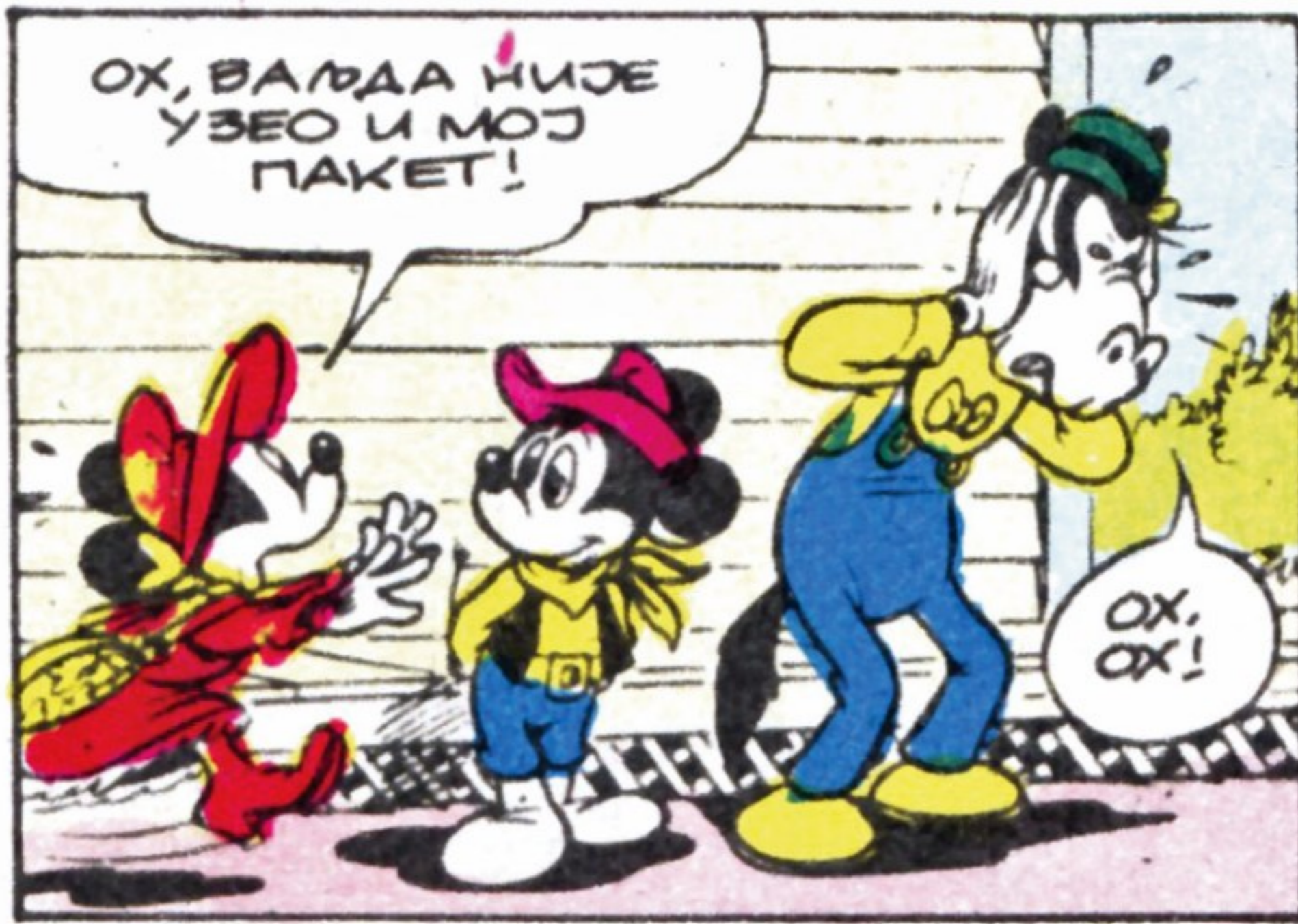

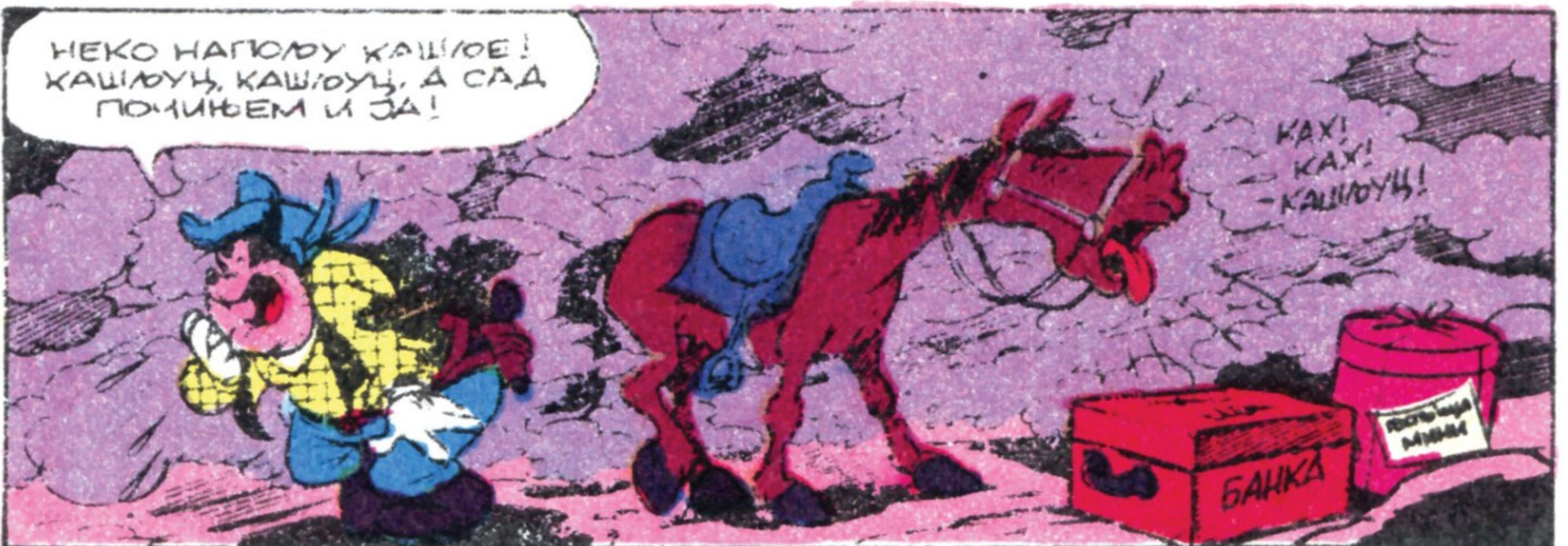

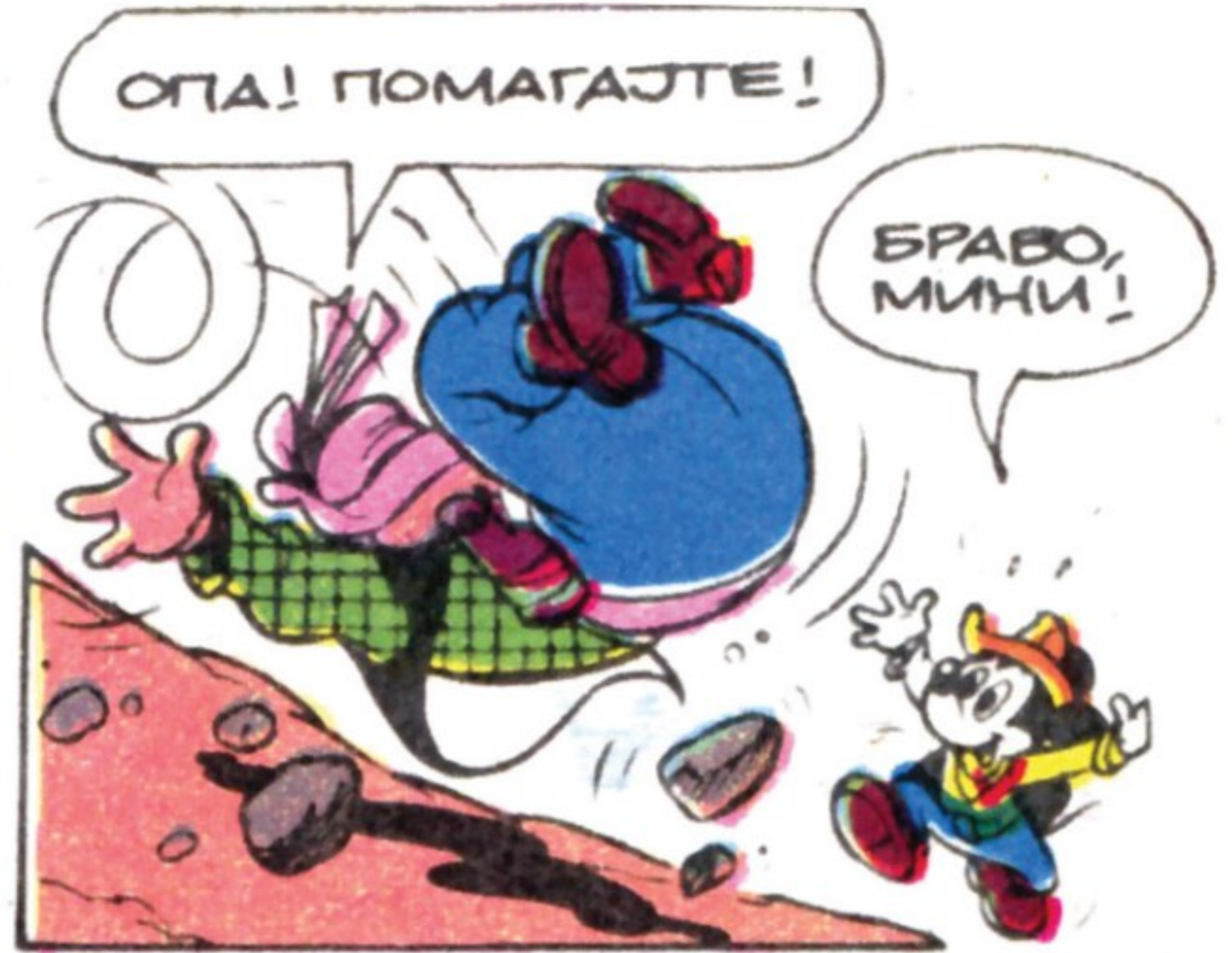

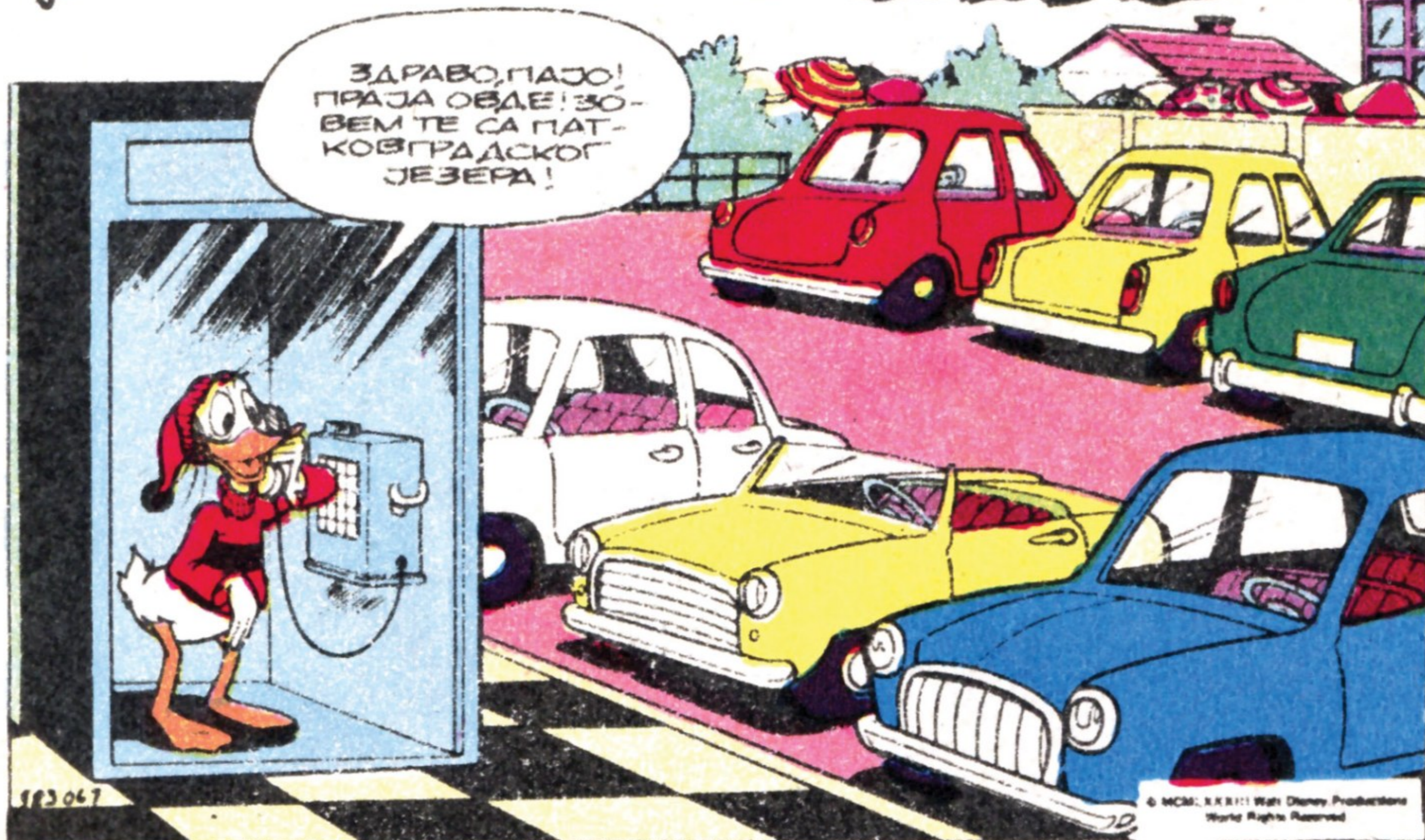

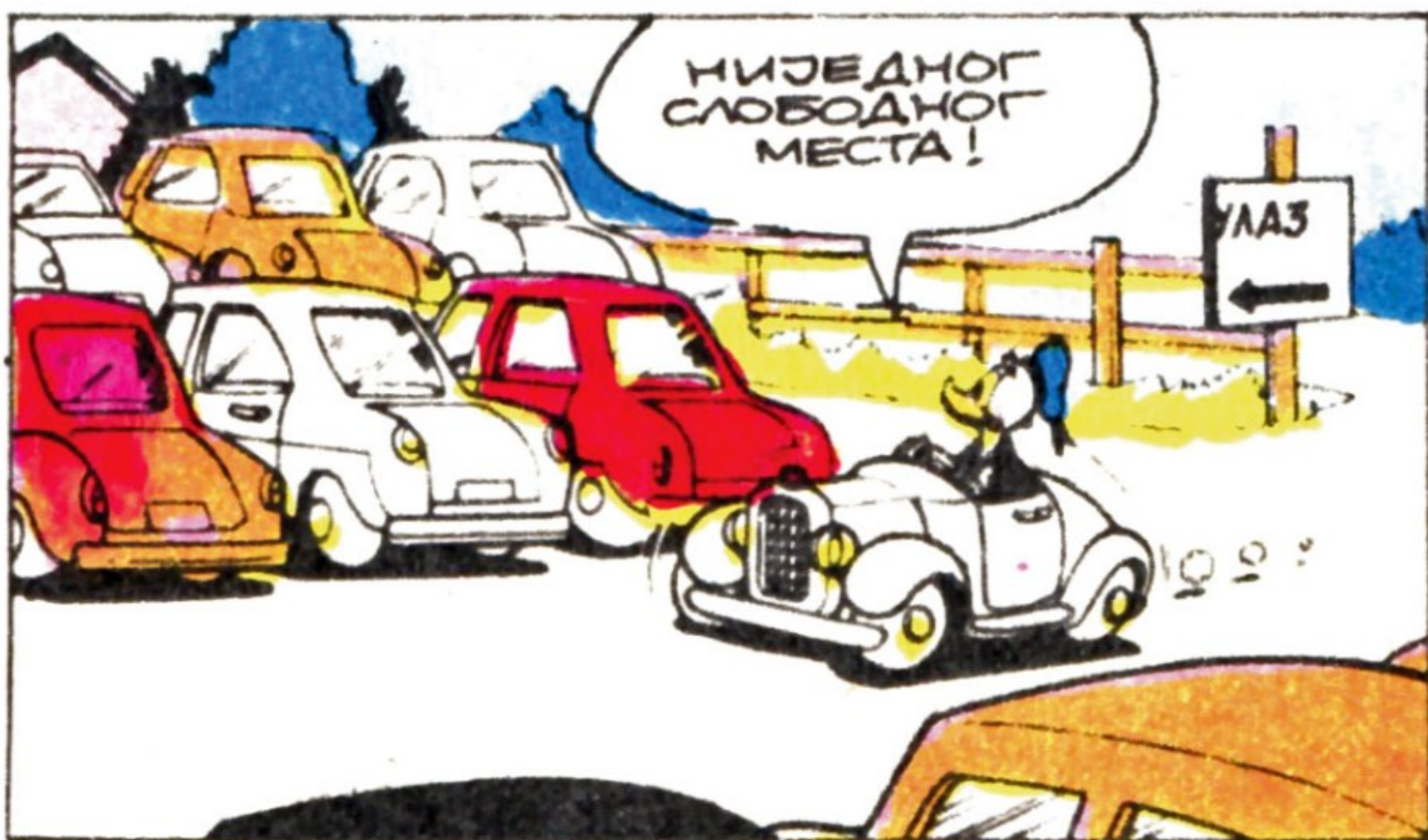
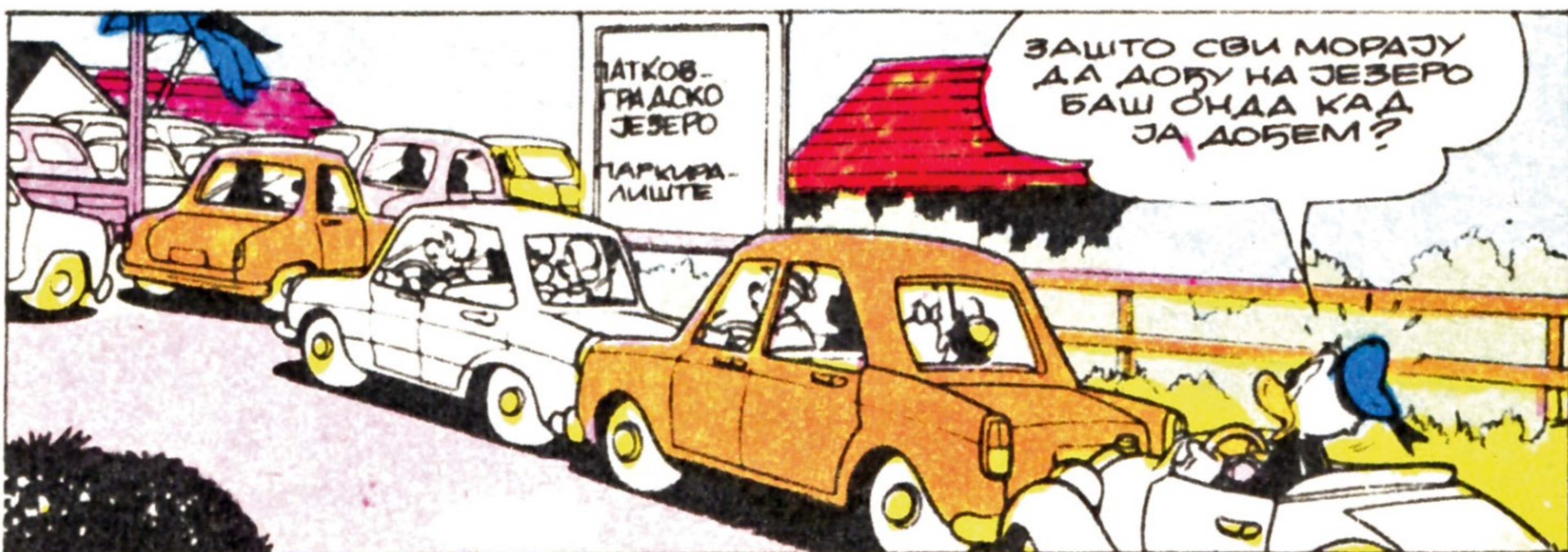
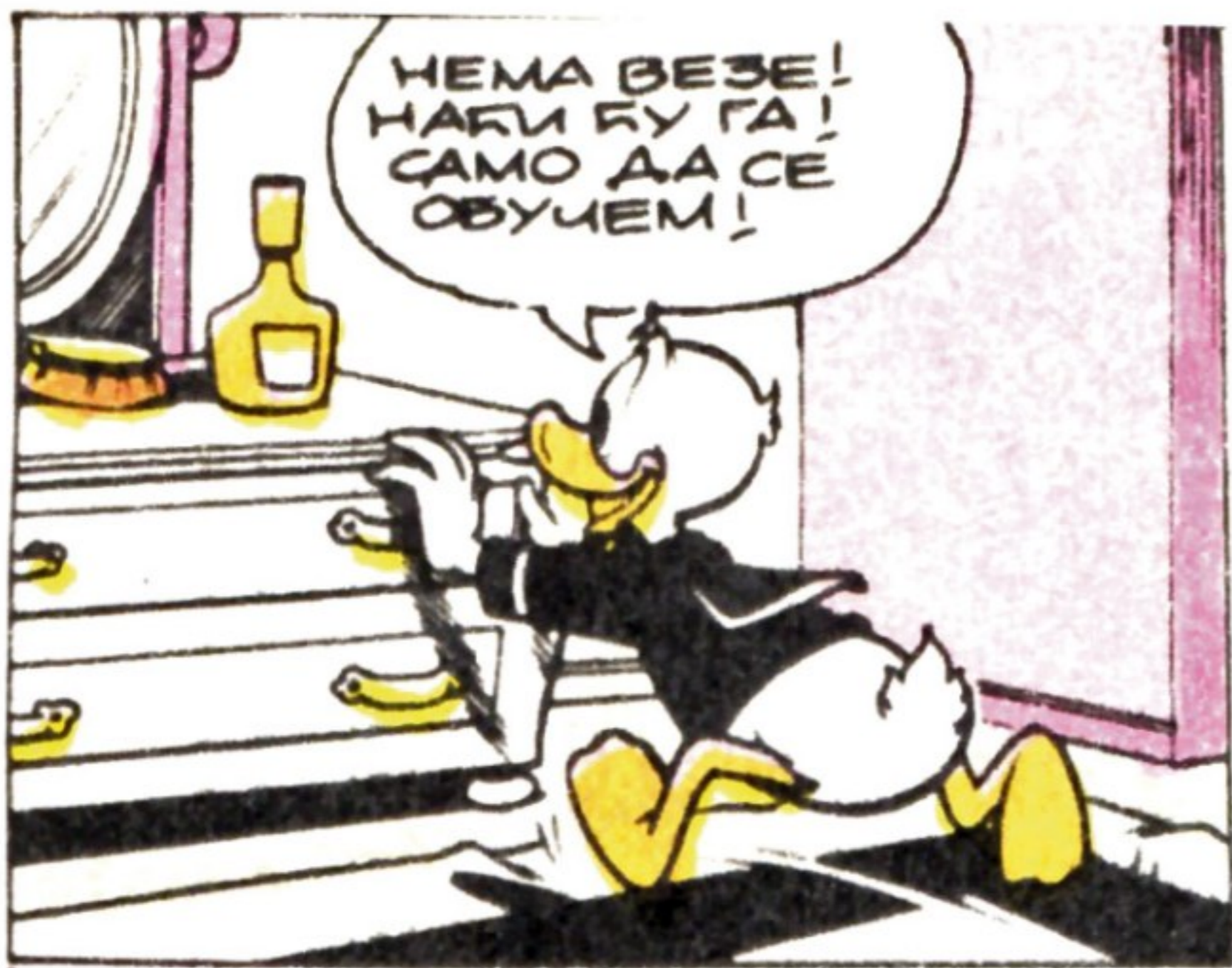

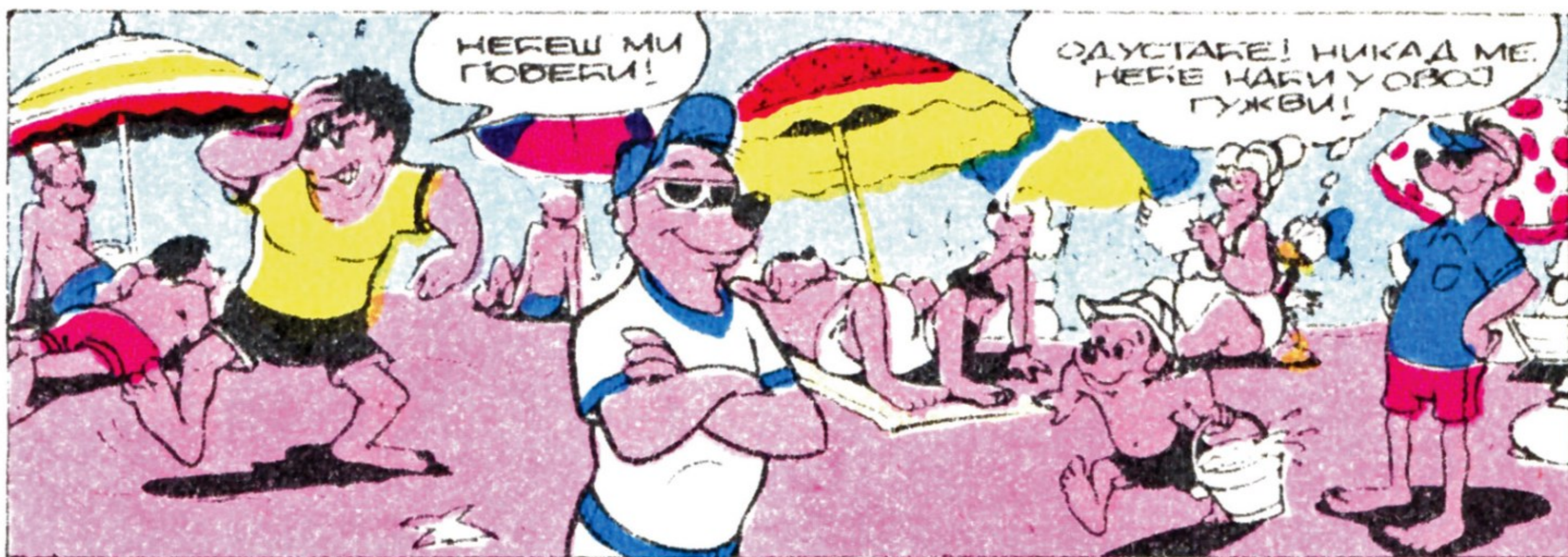
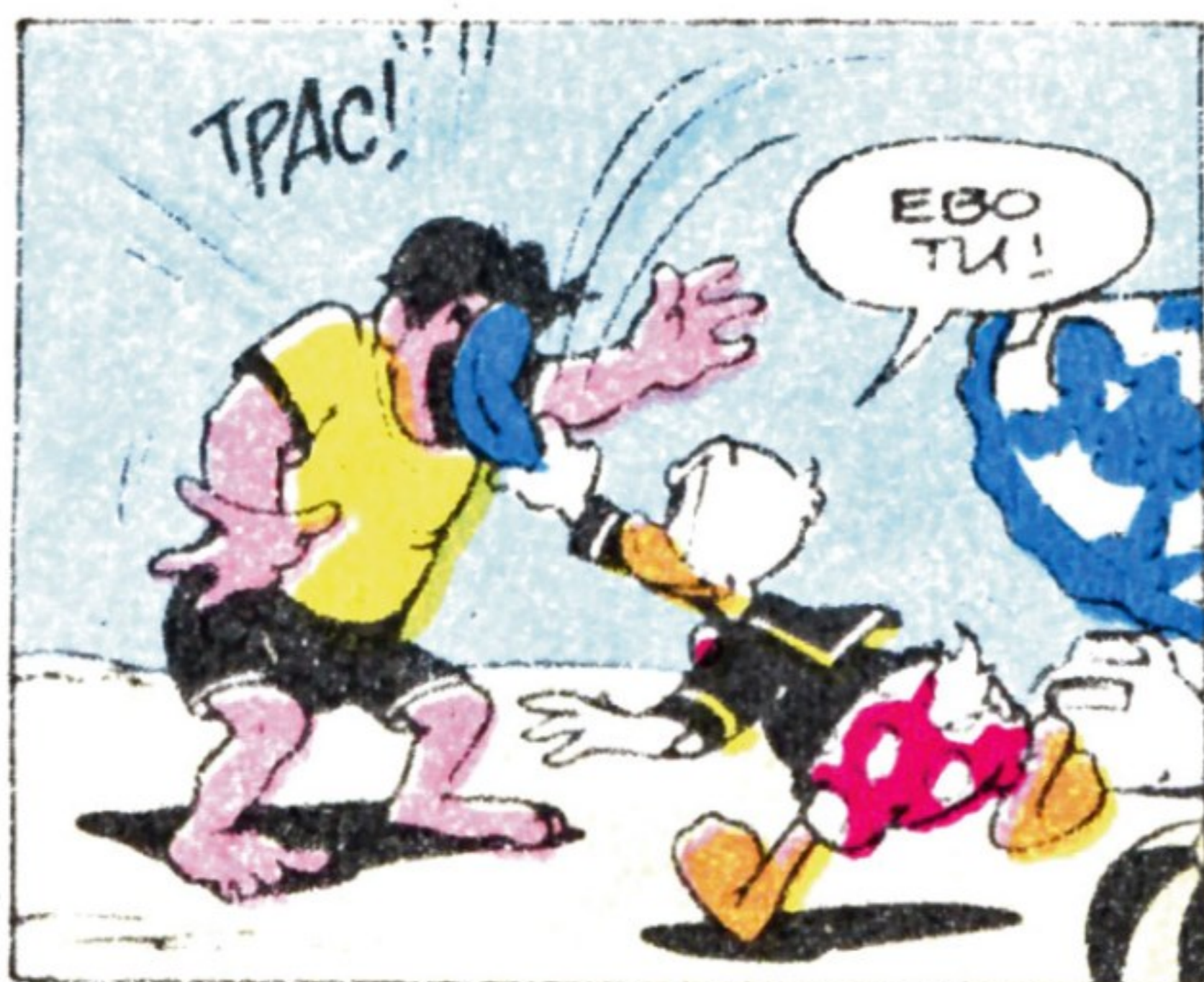
Праја
Ташак:

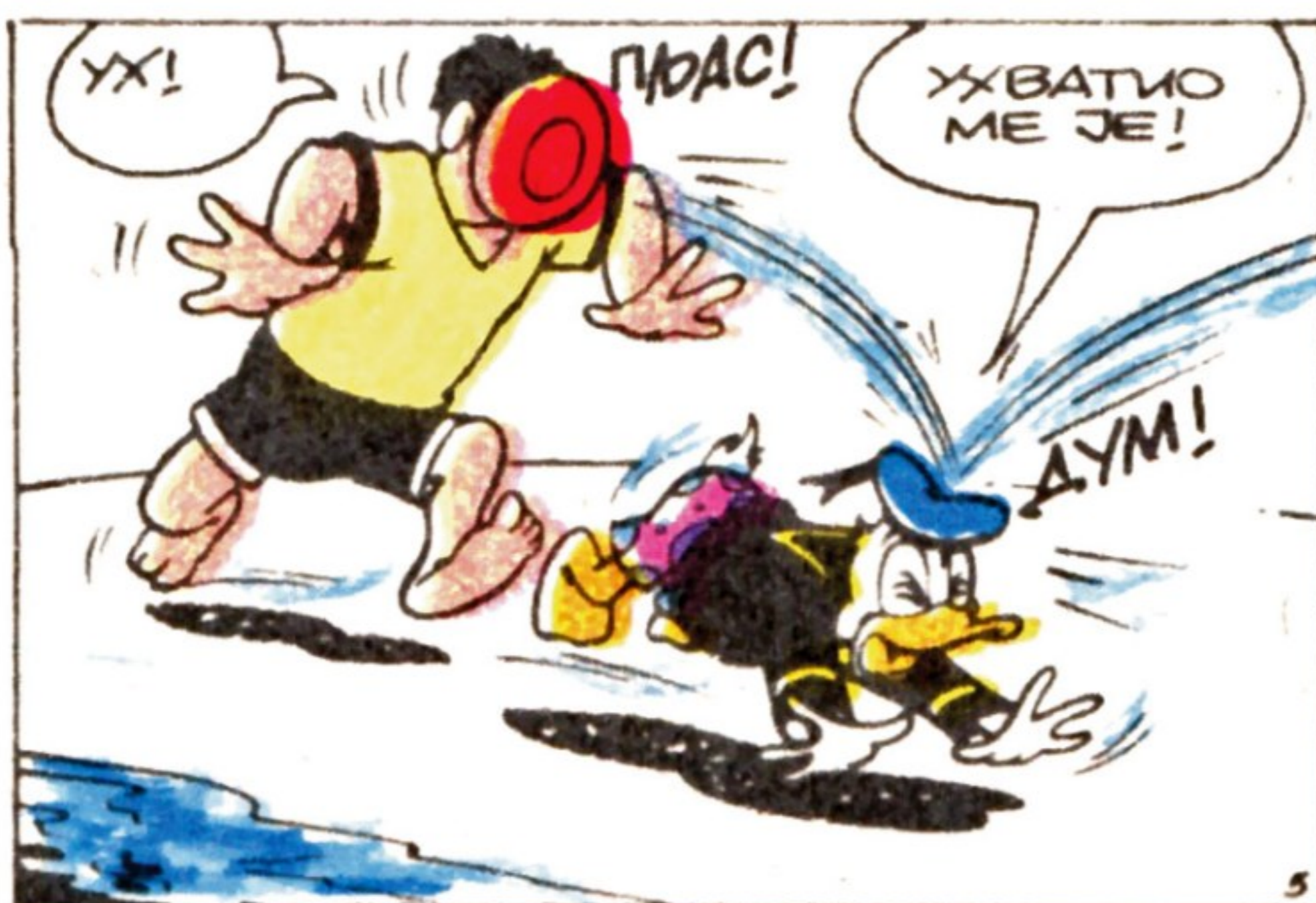
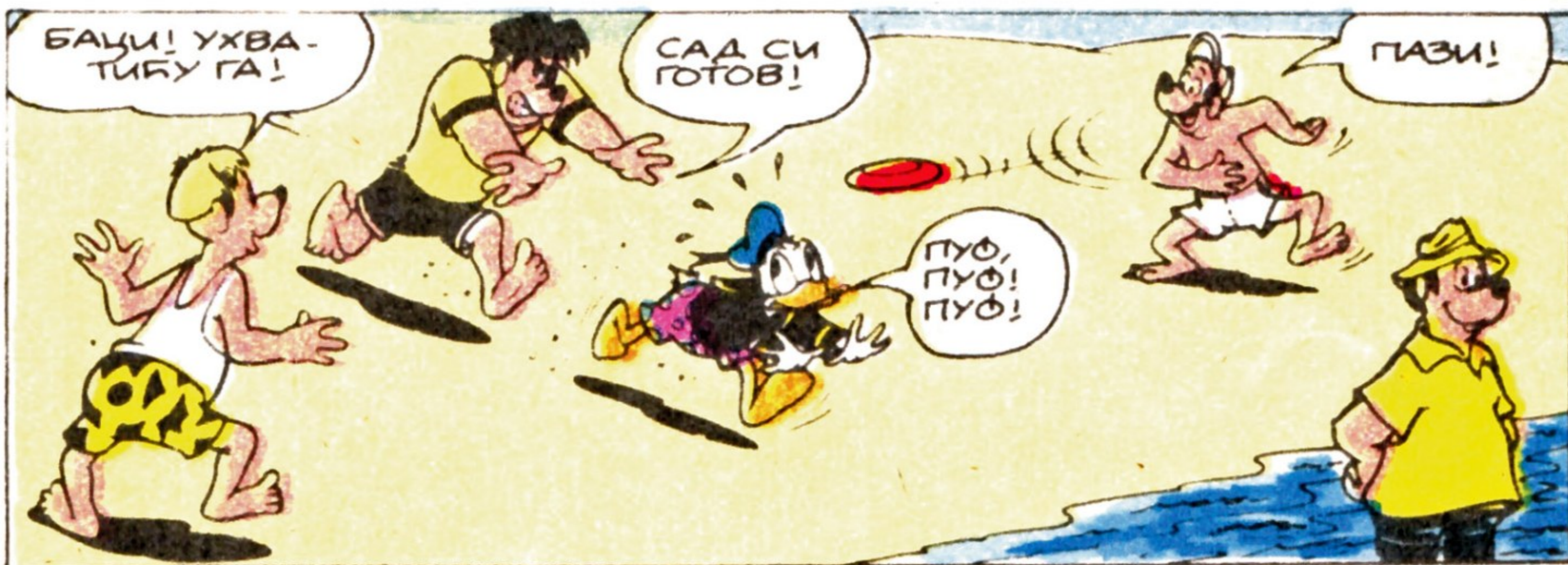
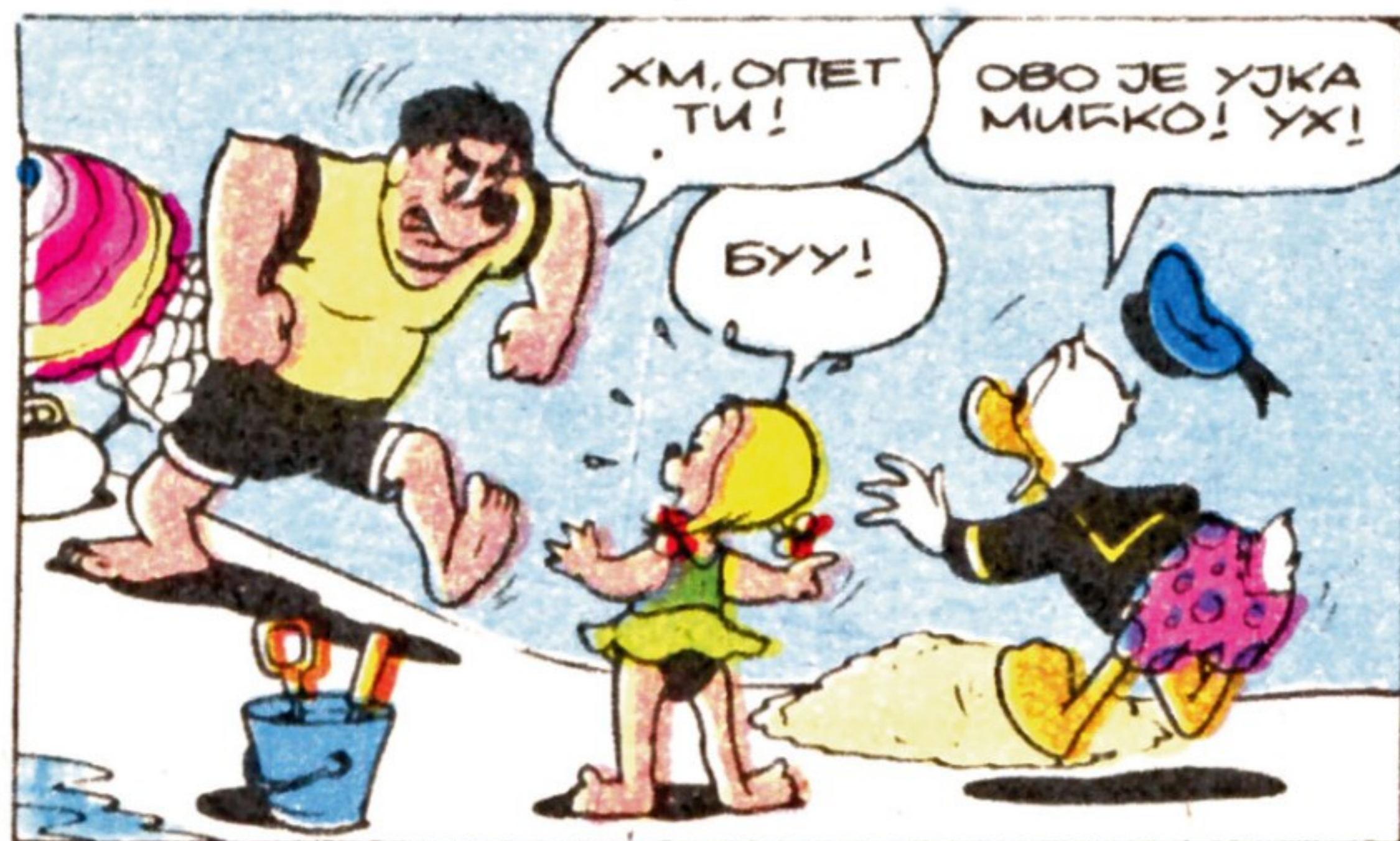
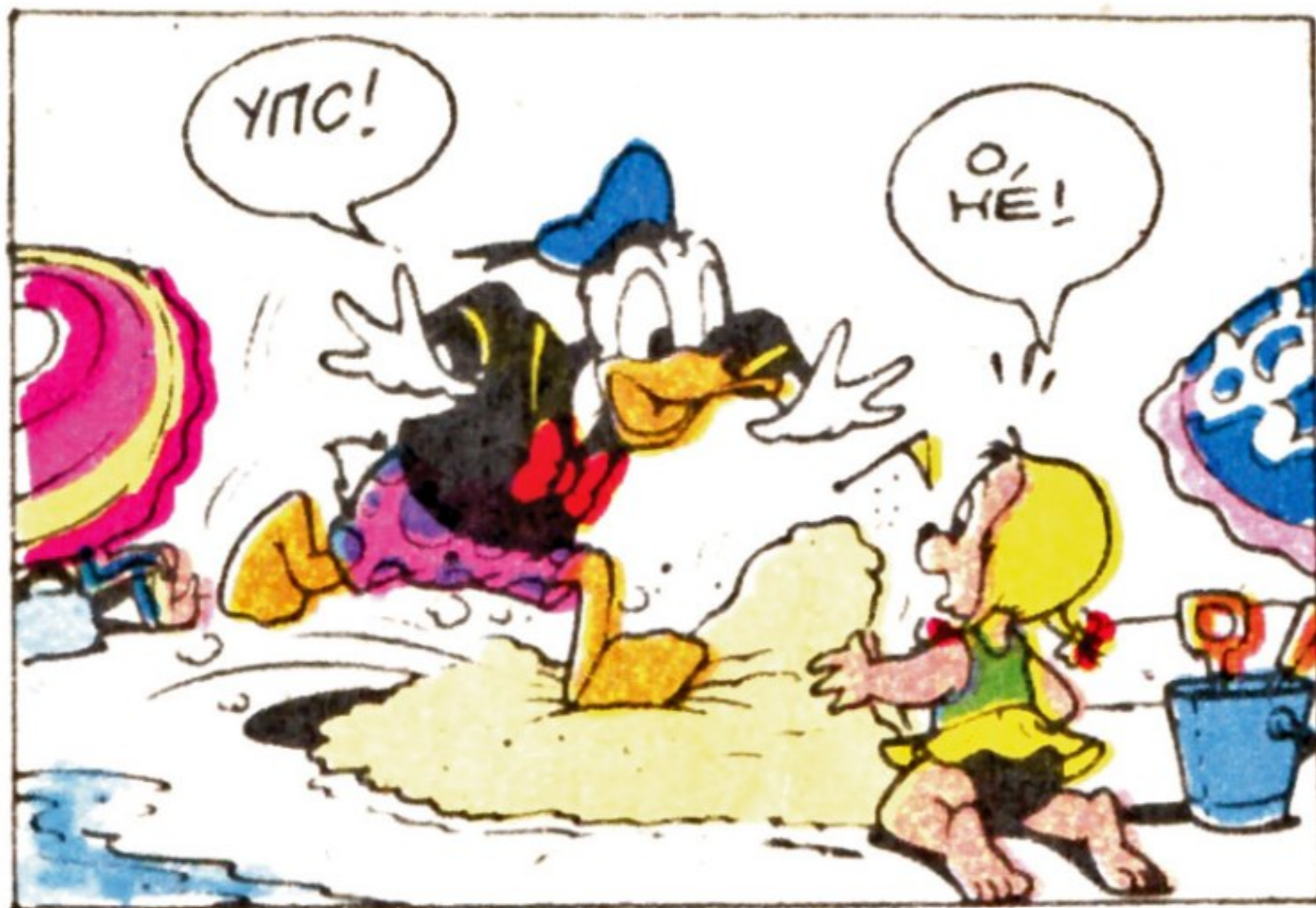
ЈЕДРЕЊЕ

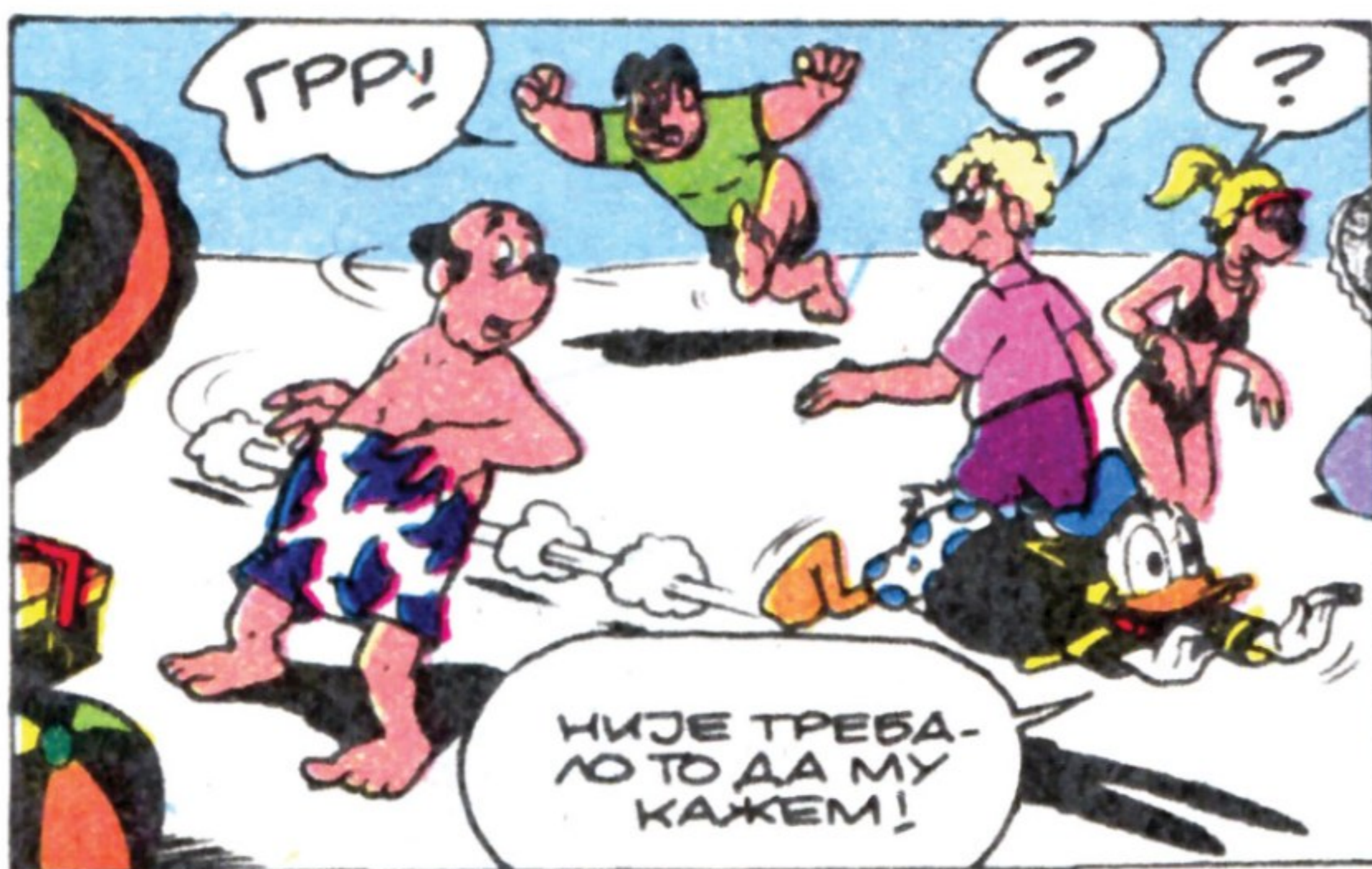
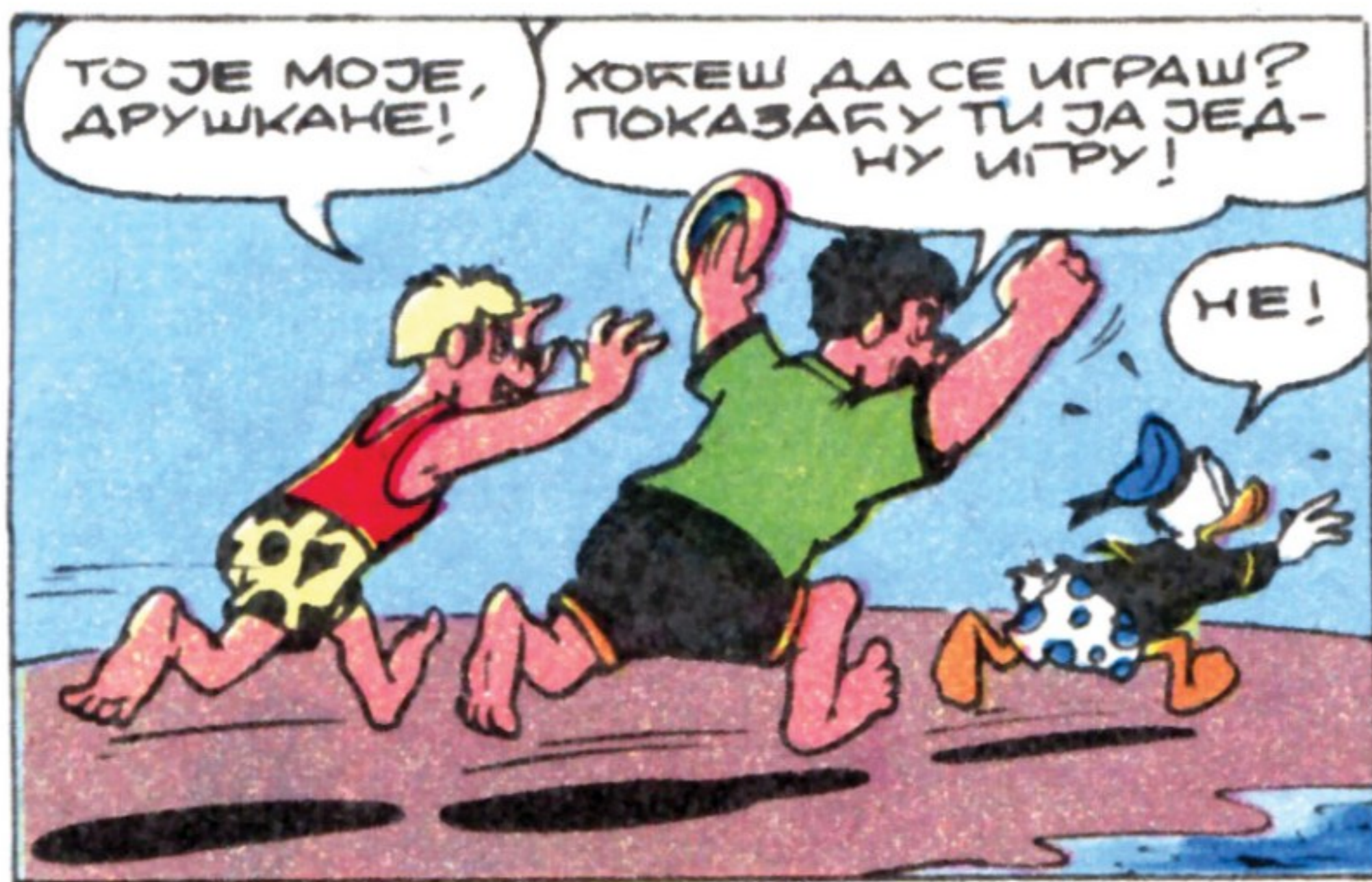

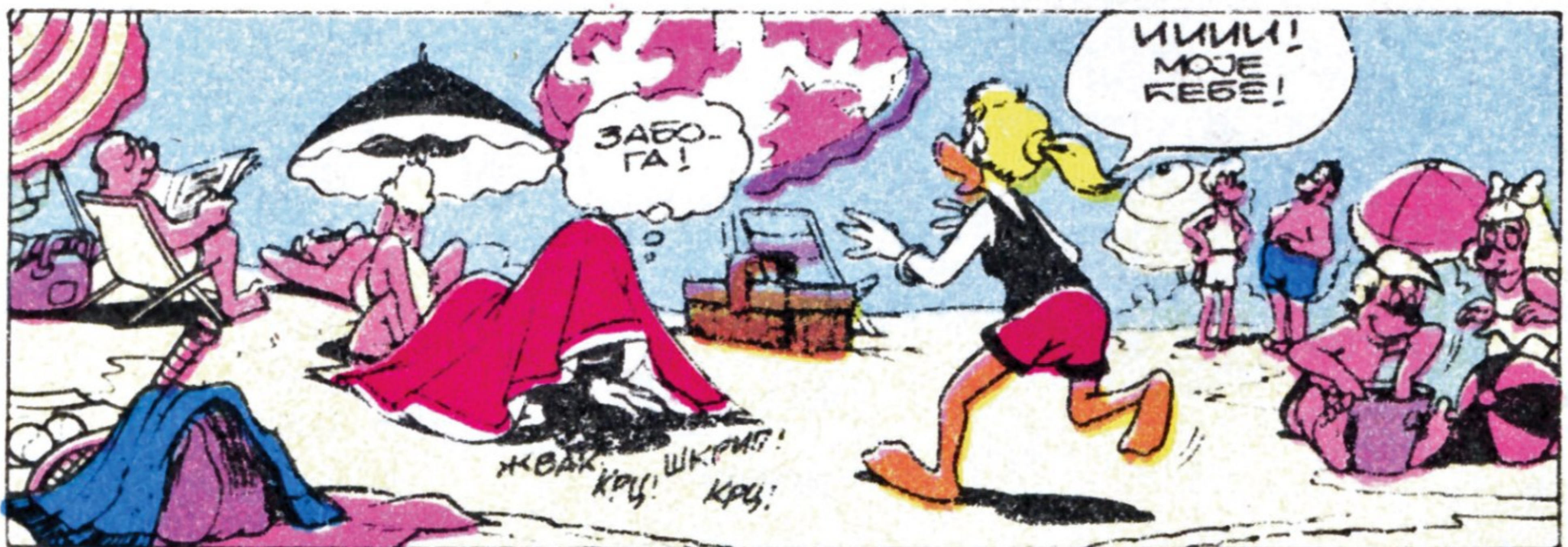

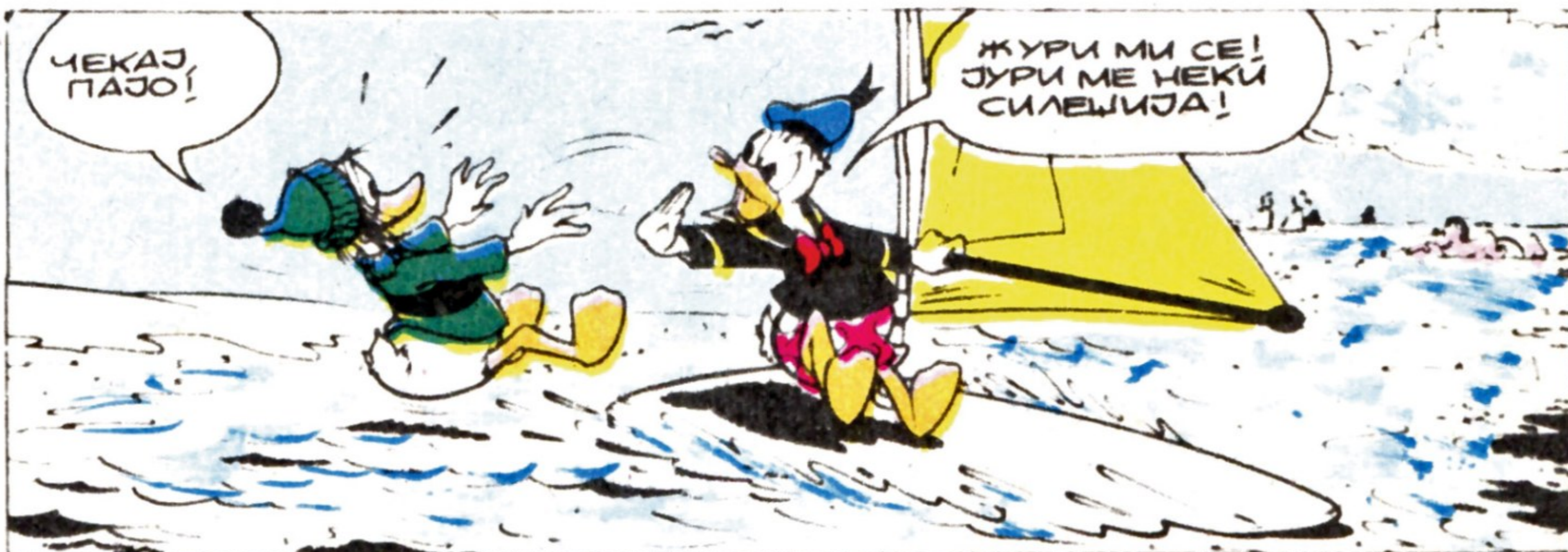

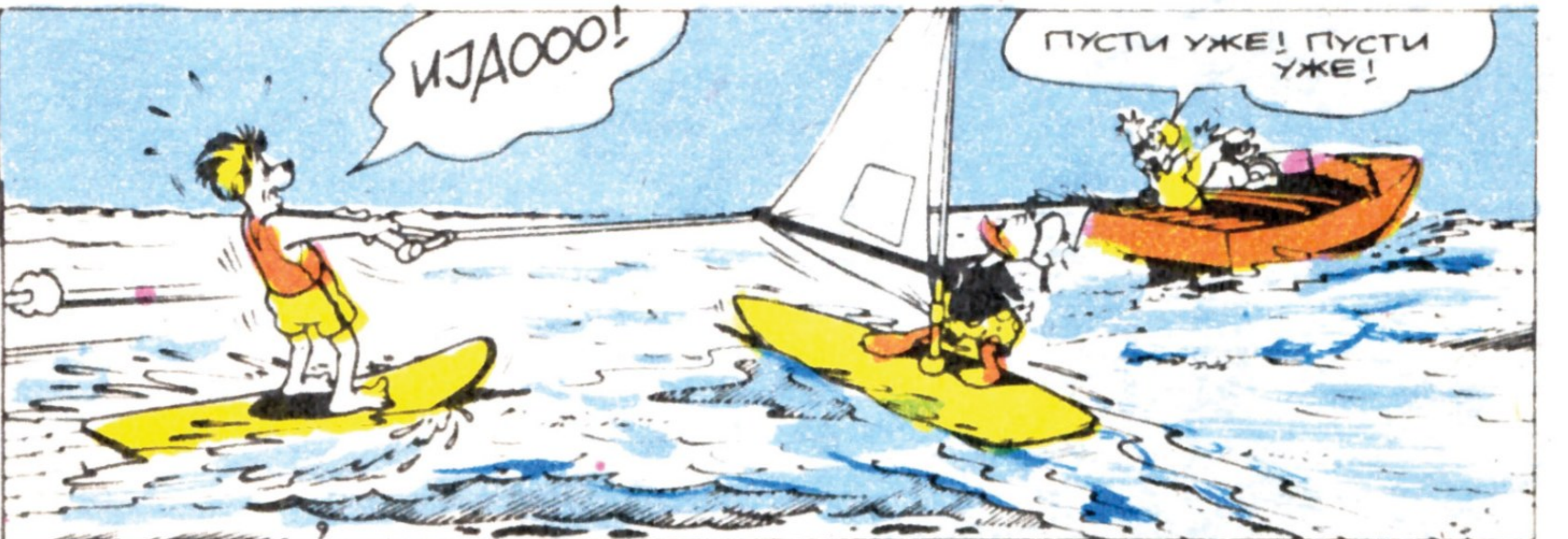
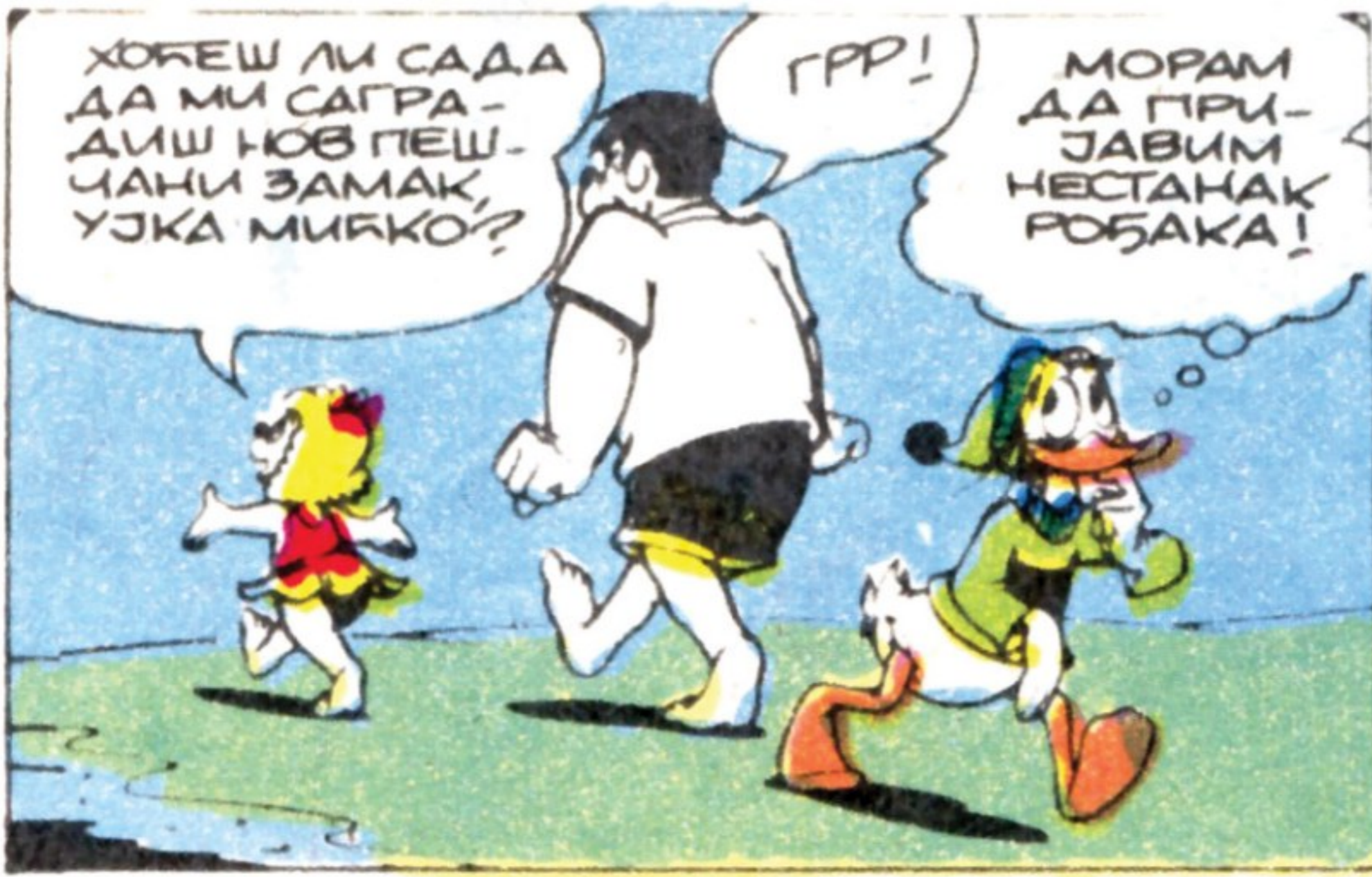

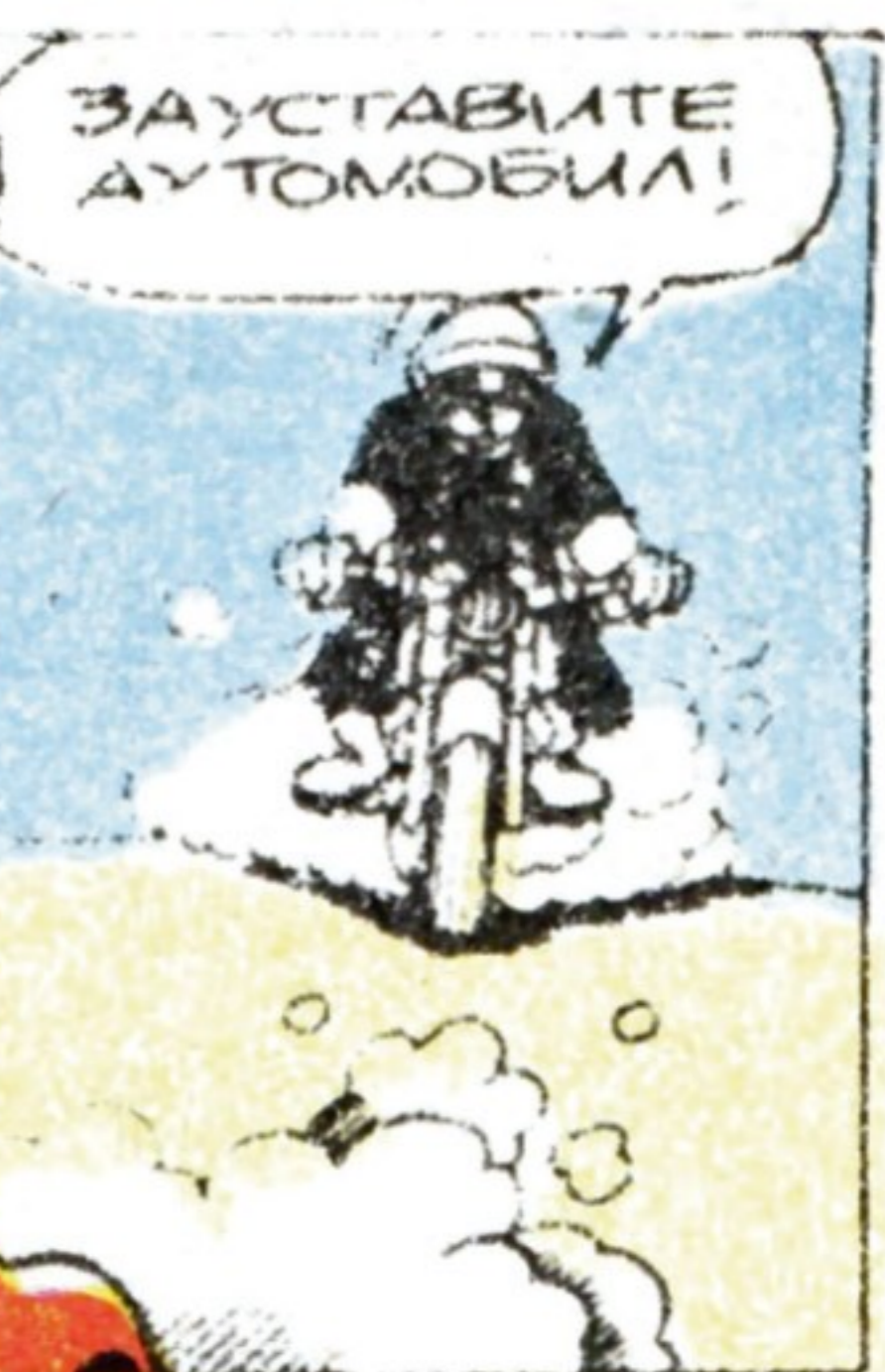
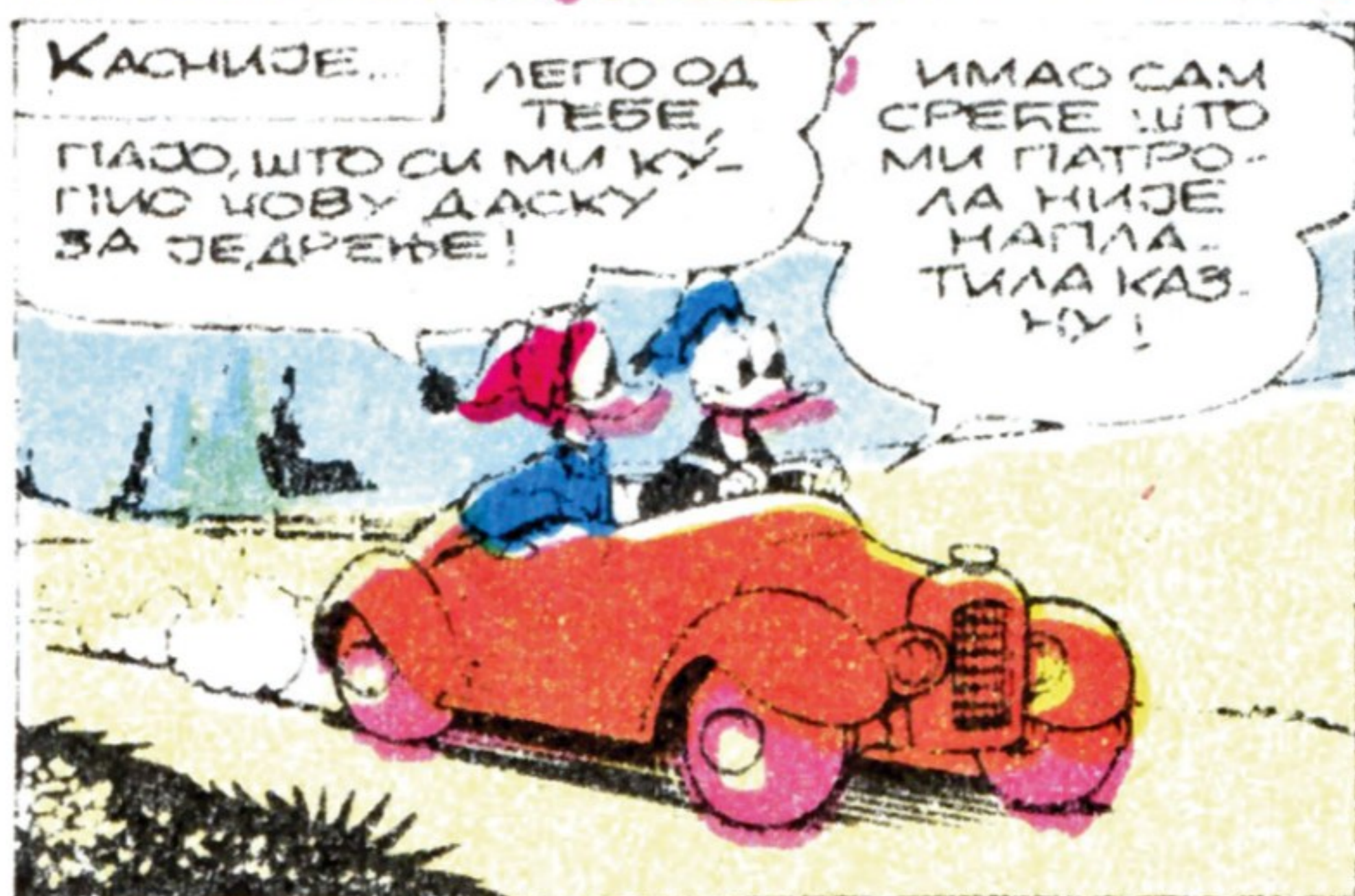

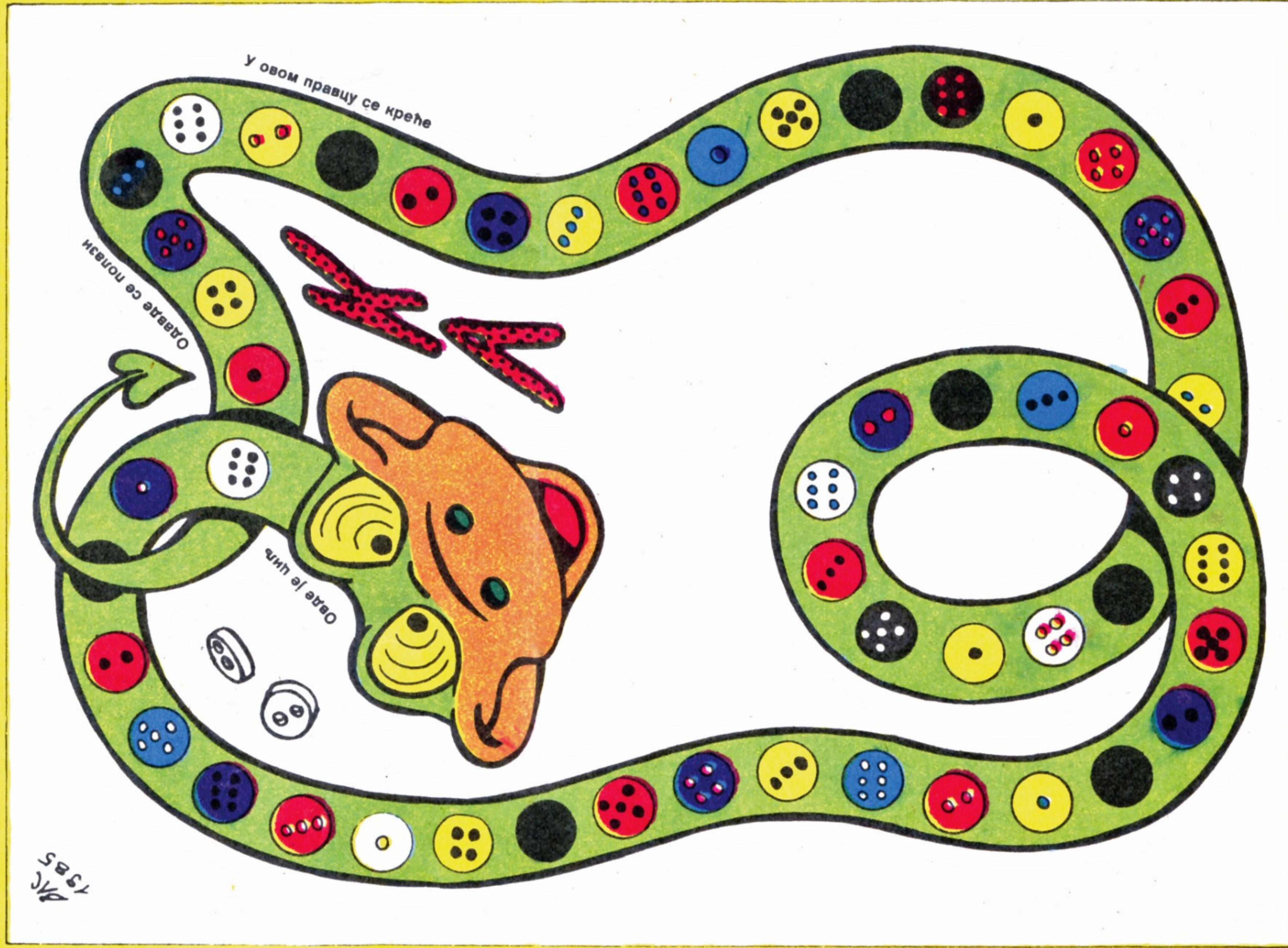
КАД ПАДА КИША

У свакој кући има разнобојних дугмића, нађите их и игра може да почне. Коцкица је обавезна – зна се.

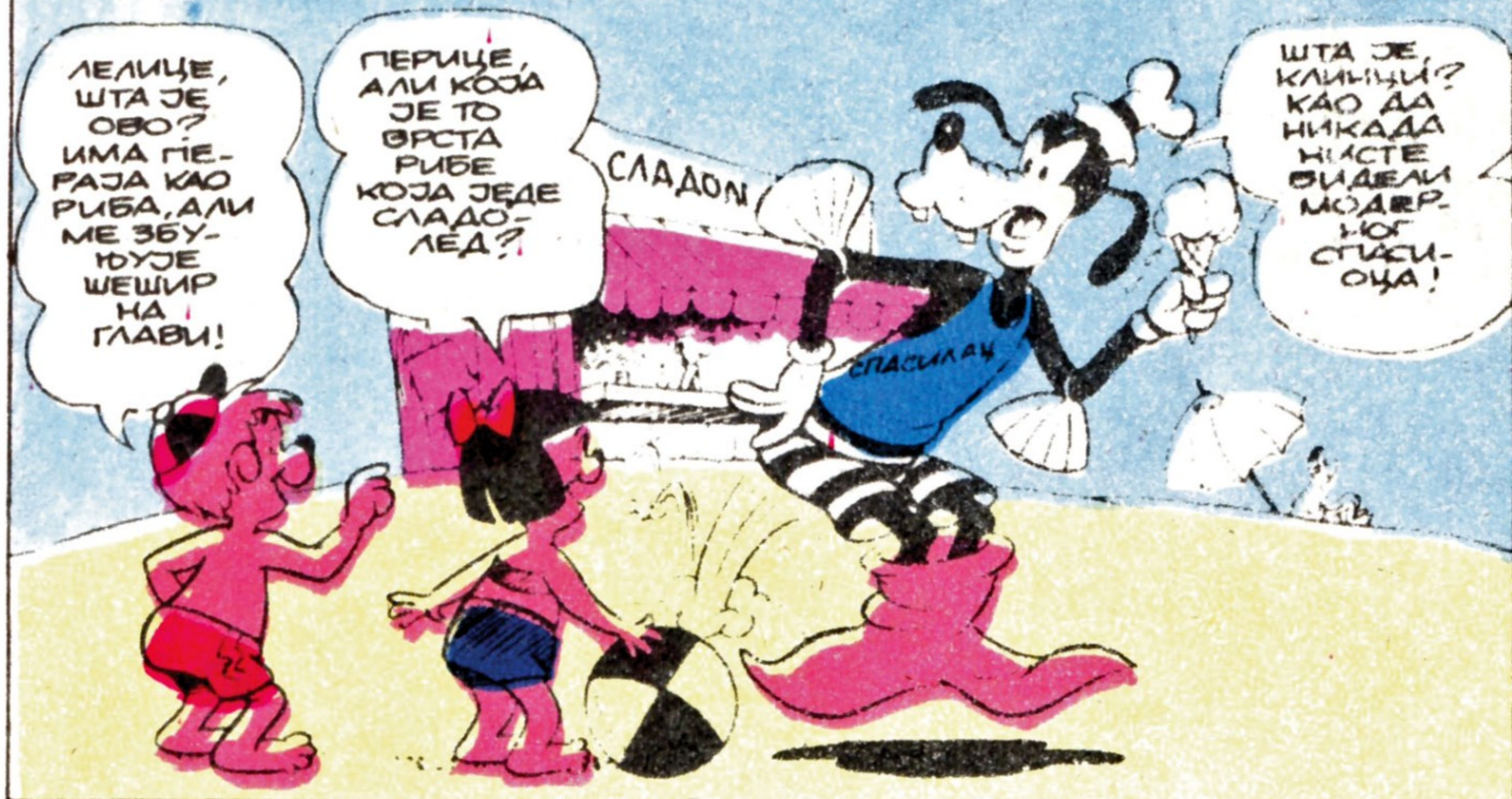
Сваки играч има своје дугме које помера по „змији“ на следећи начин: баца три пута узастопце коцкицу, а помера се само ако падне број на кружић испред. На пример: испред се налазе 4, 5 и 3. Ако прво падне 6 – иг-

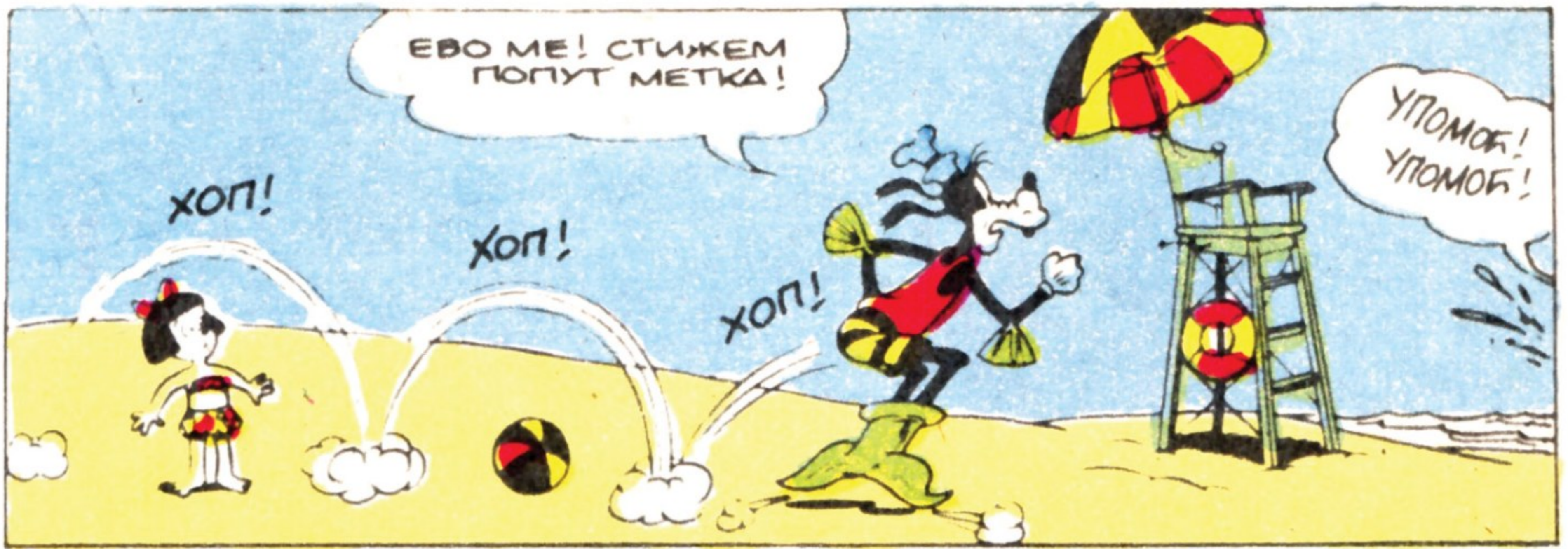
рач се не помера. После падне 4, играч се помери на 4. Затим падне 5 – играч се помери. Празни кругови значе да може да се стане ако падне било који број – ако то играч жели.

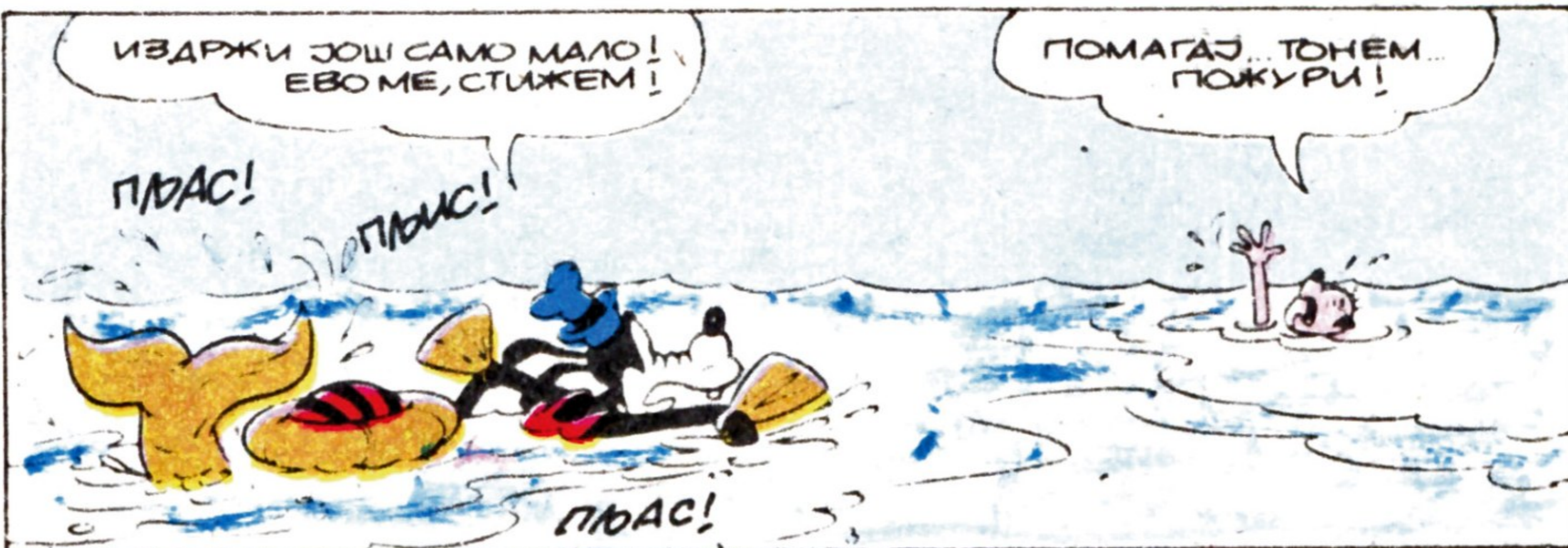
Побеђује играч који први стигне до главе (на број 6).

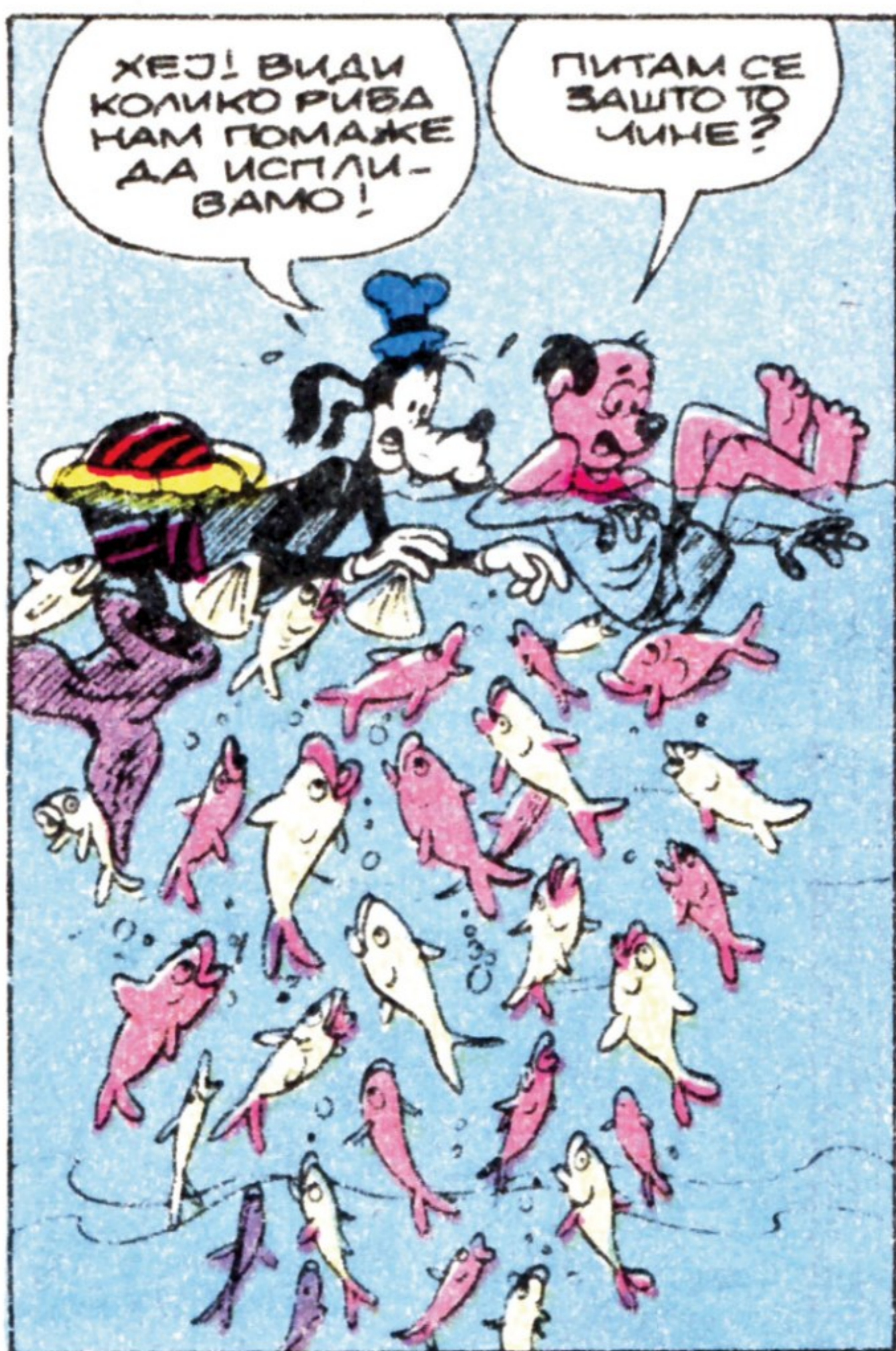
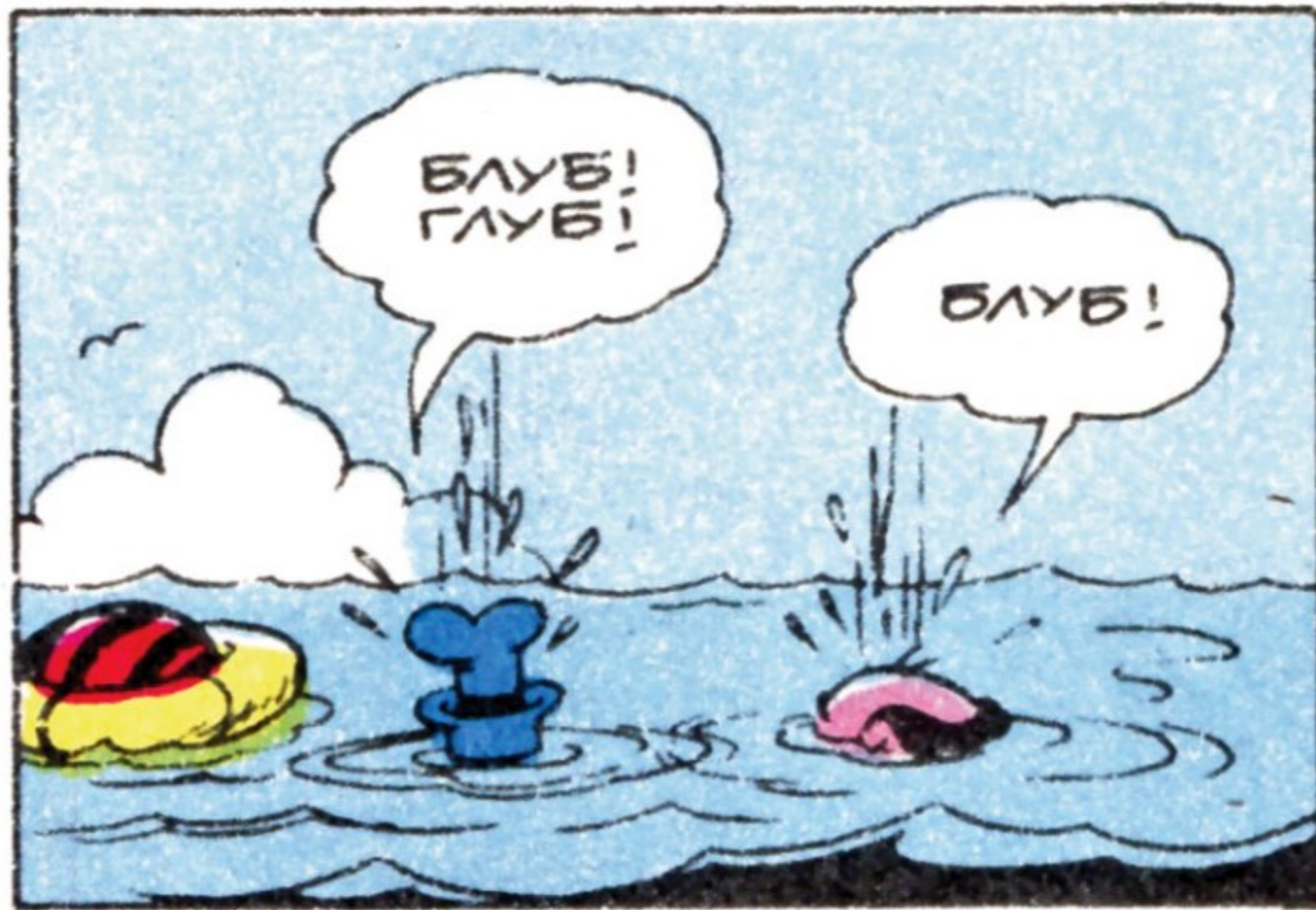

ШИМА: СПАСИЛАЦ

Милорад Јанковић

ВАТРЕНО КРШТЕЊЕ

„Осветник“ се пред залазак сунца провлачио кроз теснац између острва Евбеје и Андроса. Ћарлијао је свеж поветарац и после дневне жеге било је пријатно одмарати се лежећи на уској палуби. Али у подсвести свих је мучила неизвесност како наћи у дивовском граду три девојке; било је то исто као тражити иглу изгубљену у пласту сена.

– Ко зна коме су продате? – мрмљао је Беломир више за себе, наслоњен уз ограду крај Славогоста.

Иза њих је чучао Карпан и облизивао се језиком, гледајући сваки час у Кочопара, који је својим ножем расецао сушени козји бут и припремао вечеру.

– Ево, пријатељу драги, па макар ја остао без свог дела – рече Кочопар, пружајући псу позамашан комад меса.

Док је Карпан халапљиво гутао, Иванко се дрзну одоздо, са веслачке клупе:

– Само ти њему дај, али, тако ми Перуна, од мог дела се нећеш частити, као што си научио.

– Ти имаш камено срце, изелицо! – одбруси му пријатељ. – Али упамти, уловићу велику рибу и свима поделити, само теби не.

– Покушај... – наруга му се Иванко – Већ си ми пробио главу својим хвалисањем.

– Причекај, видећеш... – рече Кочопар уверено, узе земљану чинију, подели сваком по комад меса, подиже тежак трозуби харпун и пође на прамац.

Око њега се брзо окупи неколицина њих. Показивали су му рибе које су промицале у одблеску плавкасто-зеленкасте воде, али Кочопар је одмахивао руком.

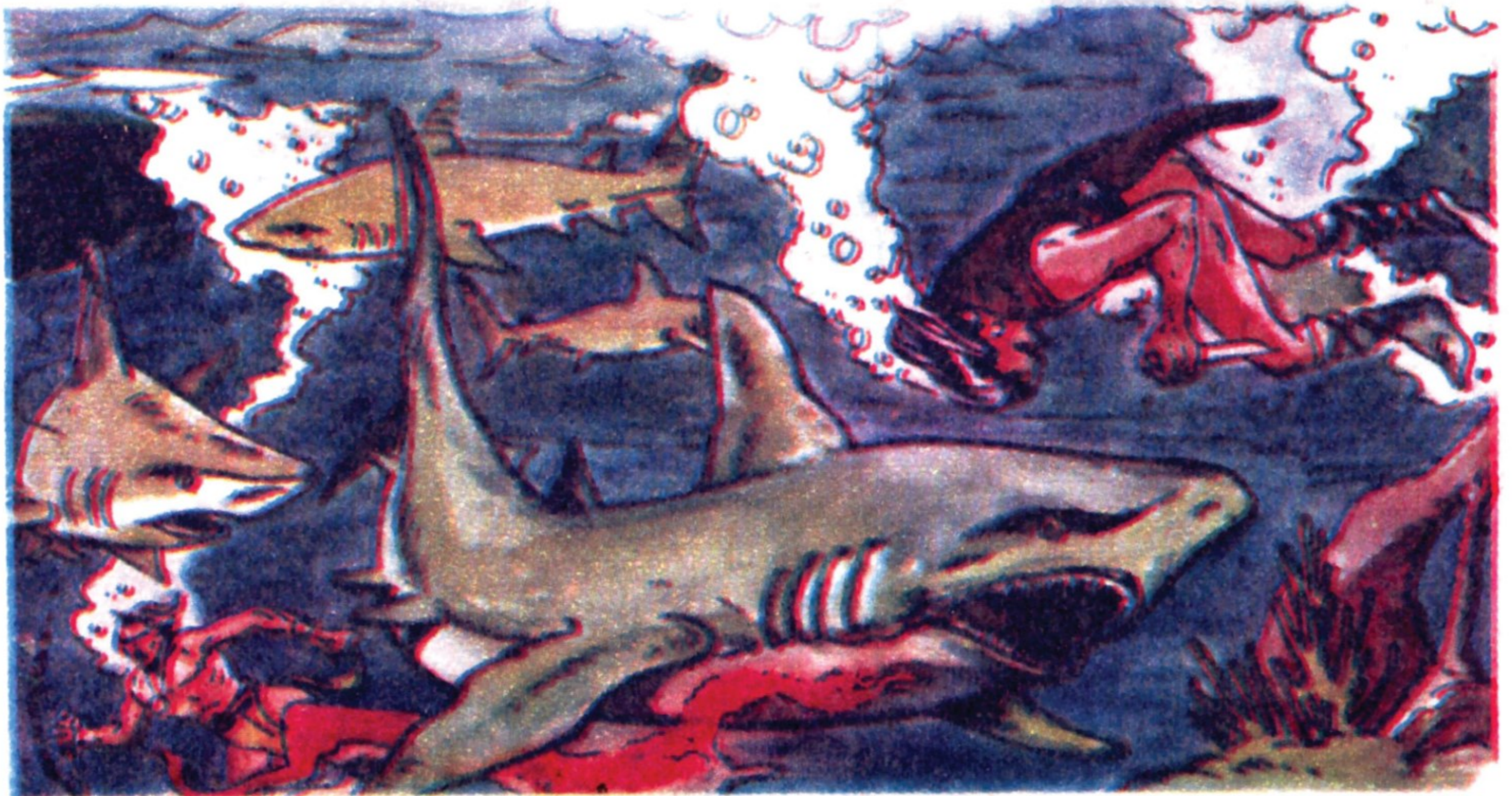
– Већу, већу хоћу!

Стајао је на самој ивици бродске ограде и мотрио својим оштрим очима. Ускоро се у провидној води указа тамна сенка огромне рибе. На махове би засветлуцао њен бели трбух. Промицала је великом брзином, чинећи лукове око прамца.

– Тако ми Волоса, ово је плен за мене! – викну Кочопар, циљајући харпуном.

– Пази, несрећниче, па то је морски пас! – узвикну неко иза његових леђа, јер се у том часу указа блиставо, троугласто пераје које је секло воду, остављајући за собом дугачку, пенушаву brazду.

Опомена је касно дошла, јер се Кочопар извио целим телом и, замахнувши харпуном, изгубио равнотежу. Тренутак касније нашао се у узбурканој води, без ножа, који је оставио на палуби.

Илустровао: Грујица Миловановић

– Свршено је с њим, нема му помоћи! – завапи Људислав. – Сад ће га напасти!

Тада их неко снажно одгурну и баци се у воду. Био је то Војштен. У зубима му је блескала оштрица ножа док је снажним замасима пливао према месту где се ајкула, дугачка готово пет метара спремала да уграби свој плен.

Кочопар је ударао рукама по води не би ли заплашио великог морског пса, али то је слабо помагало. Приближавао му се пливајући трбухом окенутим нагоре, што је био знак да ће га кроз који тренутак шчепати сабљастим зубима. Никада, ни пре ни после тога, у најљућем боју, Кочопар није осетио такав страх. Био је немоћан да се одбрани од морског чудовишта и проклињао је у себи жељу да улови велику рибу. Страх му одузе моћ говора и не паде му на ум да дозива помоћ.

За то време сви су дојурили на прамац. Чим су се уверили у каквом се шкрипцу нашао Кочопар, Славогост и Беломир дохватише своје ножеве и скочише у море за Војштенем. Последњи скочи Иванко, јер му је требало времена да са крме стигне на прамац.

Намамљена ближним пленом, ајкула изведе опасан скок, затим дубоко зарони и нападе Војштену. Он удахну ваздух, стеже чврсто нож и зарони за њом. Остала тројица, који су му притекли у помоћ, начинише круг око места борбе, што је омогућило да Кочопар дохвати бачено уже и изиђе на палубу.

Вода се узбуркала и с времена на време забеласао би се трбух морског пса. Војштен му је измицао и опет нападао, трудећи се да зада ударац. Славогост, Беломир и Иванко ронили су унаоколо, збуњујући крвожедну неман која је својим префињеним њухом одмах осетила њихово присуство. Дугачко, тамно вижљасто тело са стреластим репом промицао је час тамо, час онамо, и, кад је кренуло према површини, Иванко се подвуче испод њега и зари свој нож у бели трбух.

Раздражена првим ударцем, ајкула је слепо насртала и примала нове ударце ножем. Коначно се изврнула на трбух и почела да тонне. Они са брода гледали су како се вода мути од тамне крви. Ловци су један за другим излазили на површину и жудно удисали ваздух. Били су на крају својих снага кад су их једног за другим извукли на брод.

– Ето ти твоје рибе! – рече Иванко тешко дишући и пљујући гадљиво слану воду која му се низ мокру косу сливала у уста.

– Да сам имао нож, ви ми не бисте били потребни – стаде да се размеће Кочопар.

– Не зановегај, једва смо га сва четворица савладали – рече Војштен уморно.

Тек што су мало одахнули, а са прамца допре узвик:

– Кораб на видику!

Сунце је већ сасвим зашло и на пучини се јасно разбирала трговачка галија.

– Хм, све бих рекао да је то млетачки кораб – промрља Славогост кроза зубе.

– Онда га морамо напасти, зар се нисмо зарекли да ћемо свуда таманити Млечане? – примети Кочопар.

– Сви на весла! – нареди Славогост.

Нису чекали да им се двапут понови. Завеслали су из све снаге и, гоњени повољним ветром, почели брзо да се приближавају непознатој галији.

– Још нас нису приметили – рече Беломир. – Плаво једро добро нас заклања.

Заборавили су на глад, гоњен само једном мишљу: да њихова сагита у далеким водама Егејског мора стекне своје прво бојно крштење. Како ли ће се Млечани запрепасти кад виде неретљанске гусаре!

– Спремај чакље!

Већ су се приближили на стреломет и могли су да виде како је на млетачком броду завладала грозничава ужурбаност. На крми се лепршала њима толико омрзнута застава Светог Марка. Задимиле су се и науљене памучне лопте, које су Млечани припремали да баце на нападачку сагиту.

Витко, дугачко тело непријатељског брода стаде да обилази око галије, као што је пре тога ајкула обилазила око њега. Са палубе је допирала вика и стреле стадоше да падају у воду.

– Само се ви јуначите, ево нас код вас! – довикну им Кочопар, заклањајући се подигнутим веслом од стрела које су унаоколо фијукале:

Неколико минута касније, сагита се приљубила уз галију, ломећи својим замахом неувучена весла. Куке су биле бачене и Неретљани су, држећи оружје у зубима, стади да прекорачују палубу.

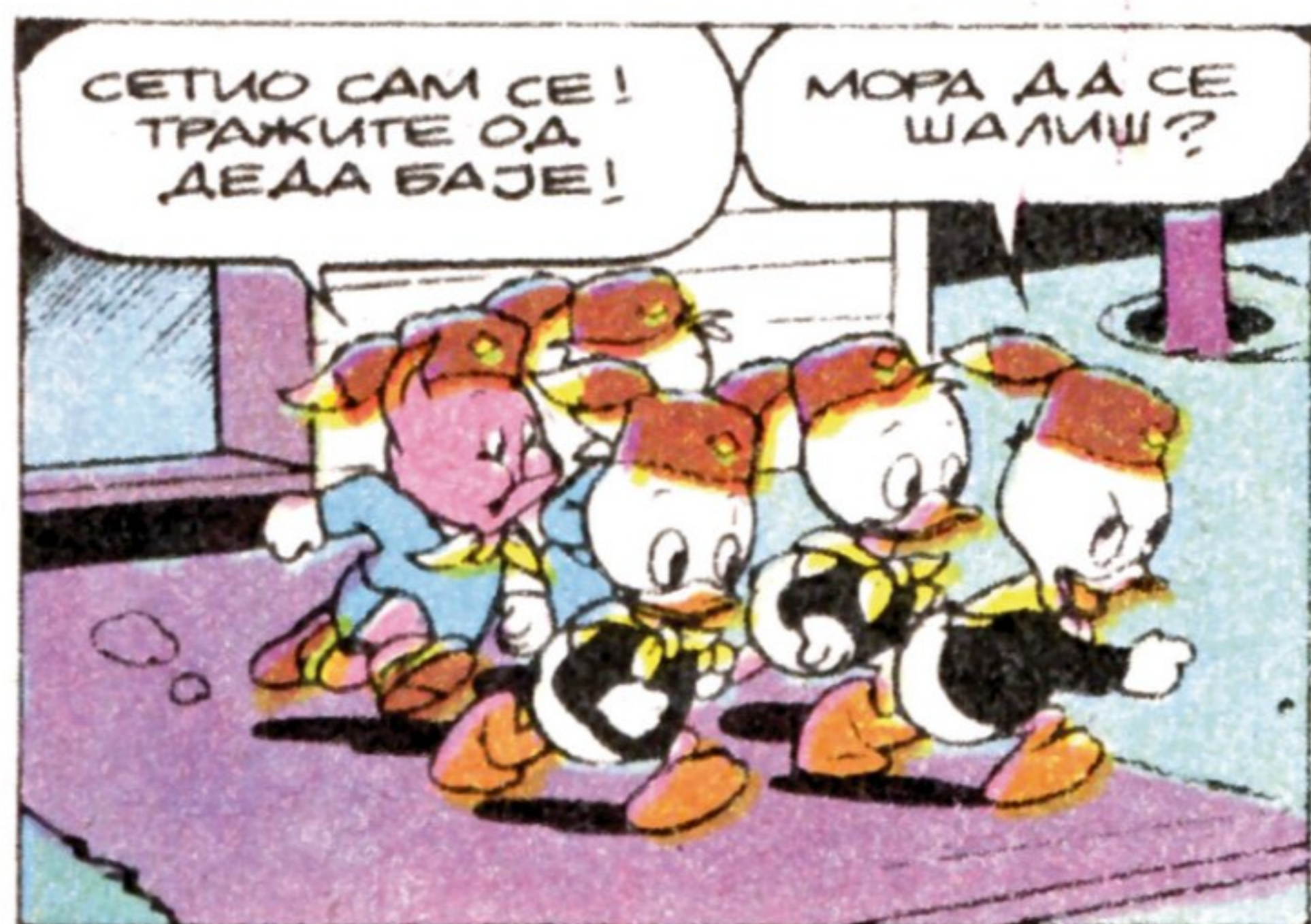
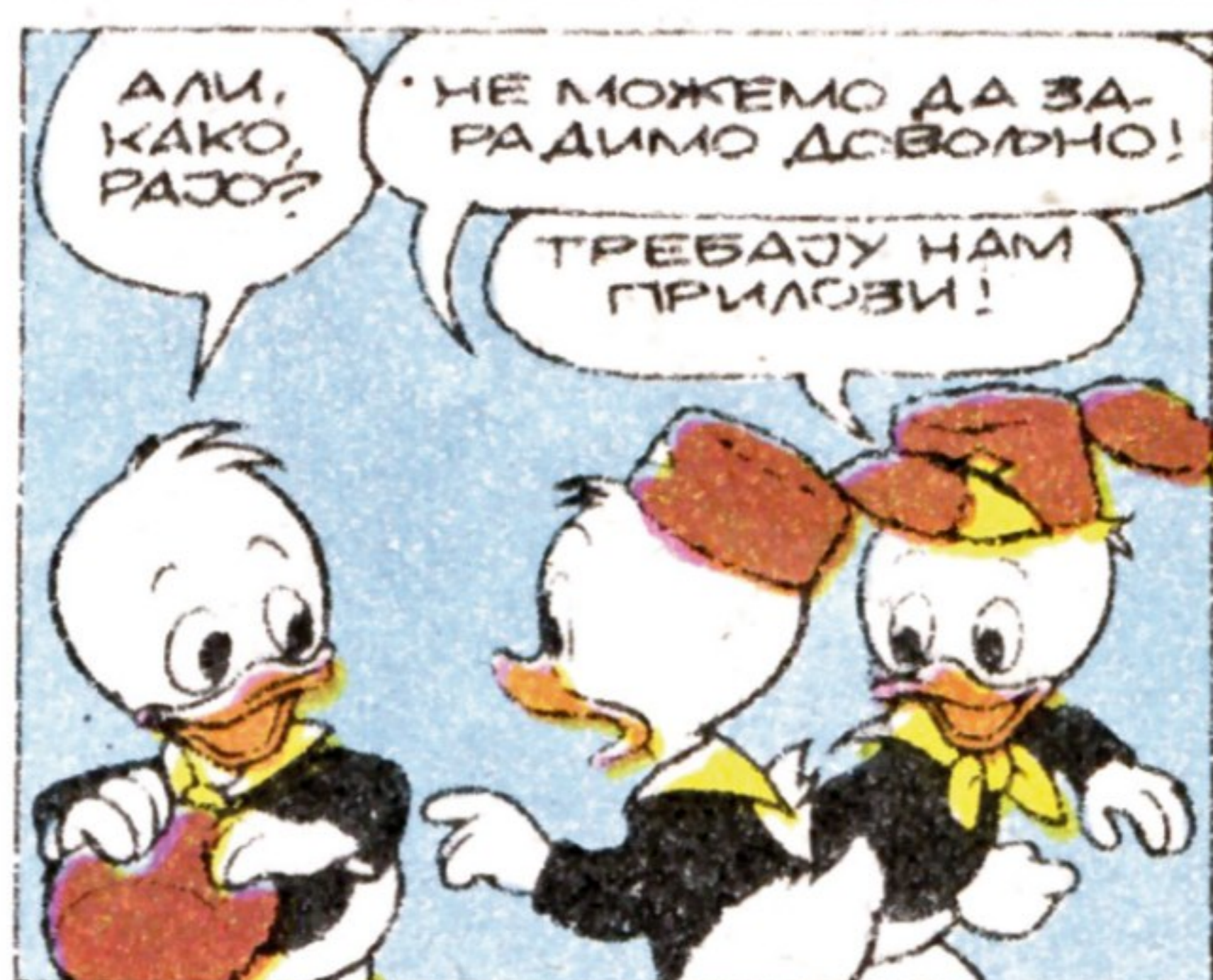
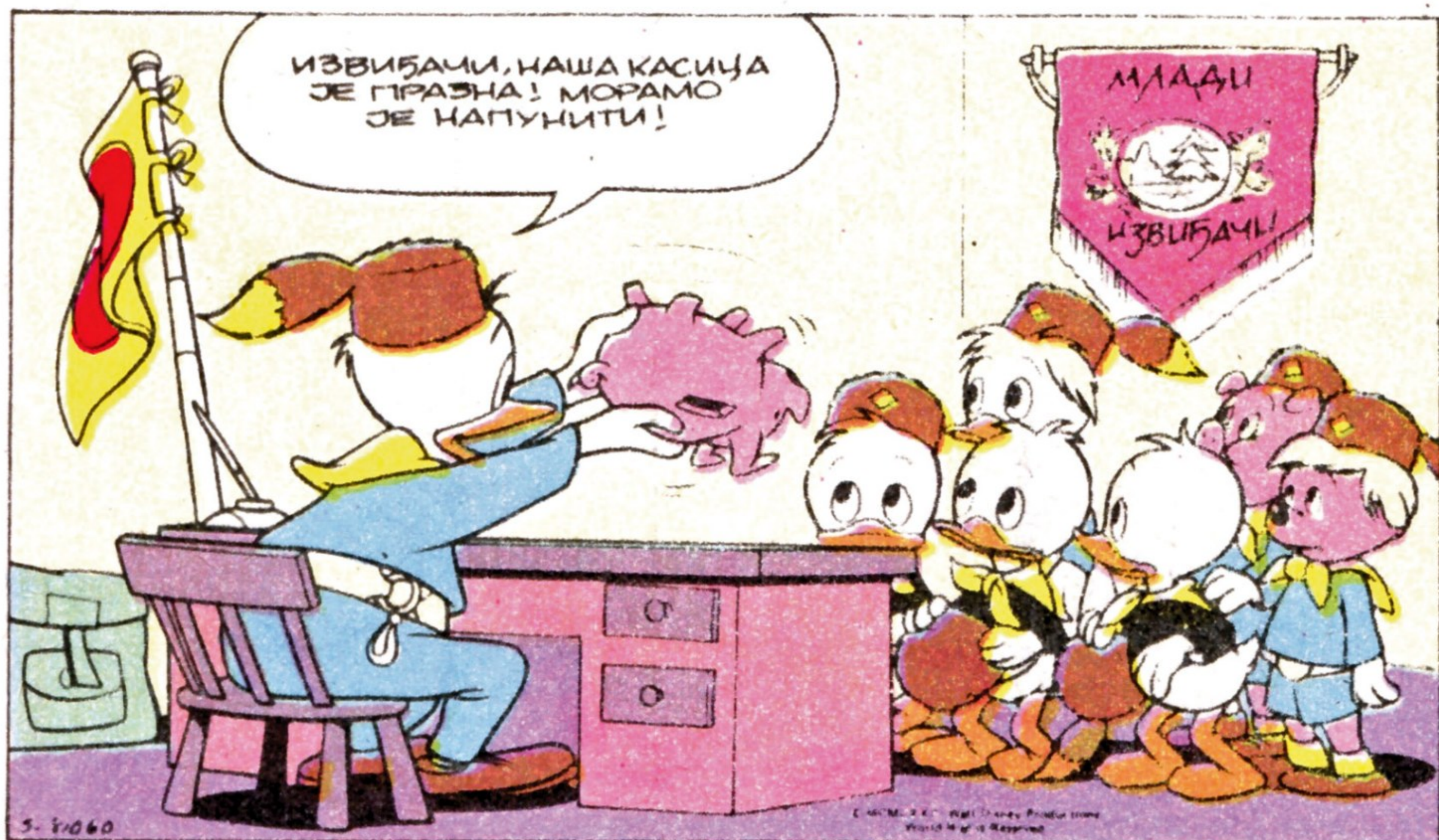
– Предајте се, никоме нећемо учинити зло – викао је Славогост, витлајући двосеклом секиром.

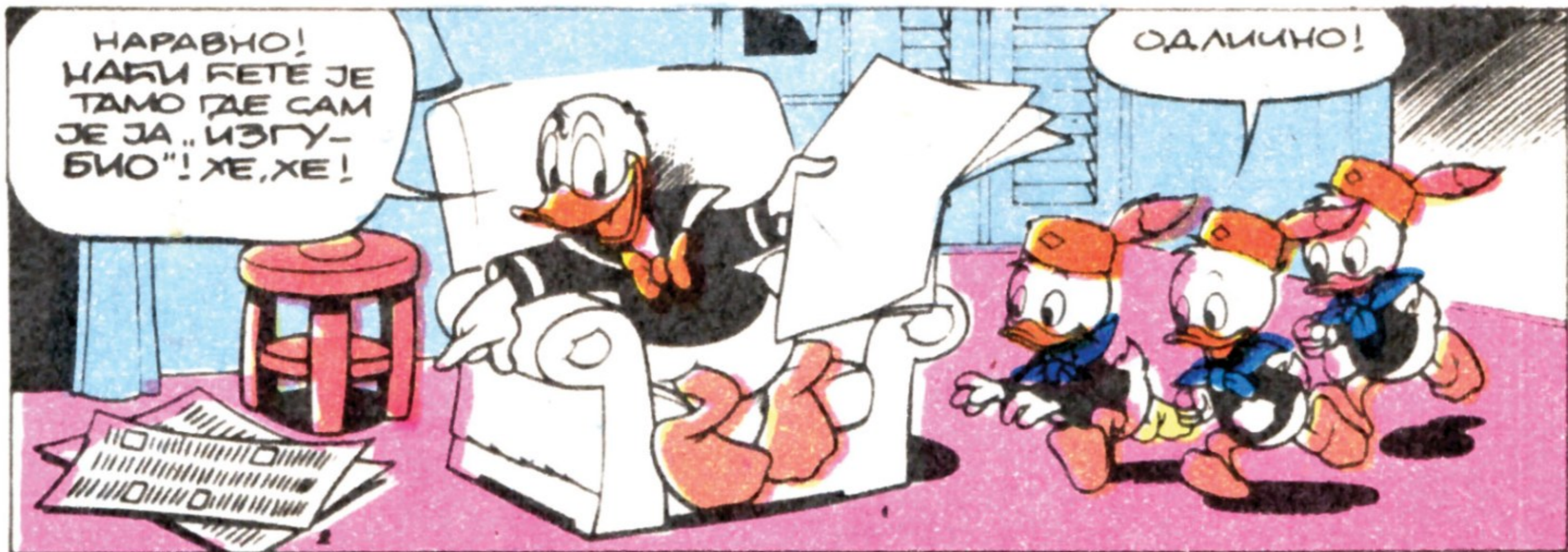
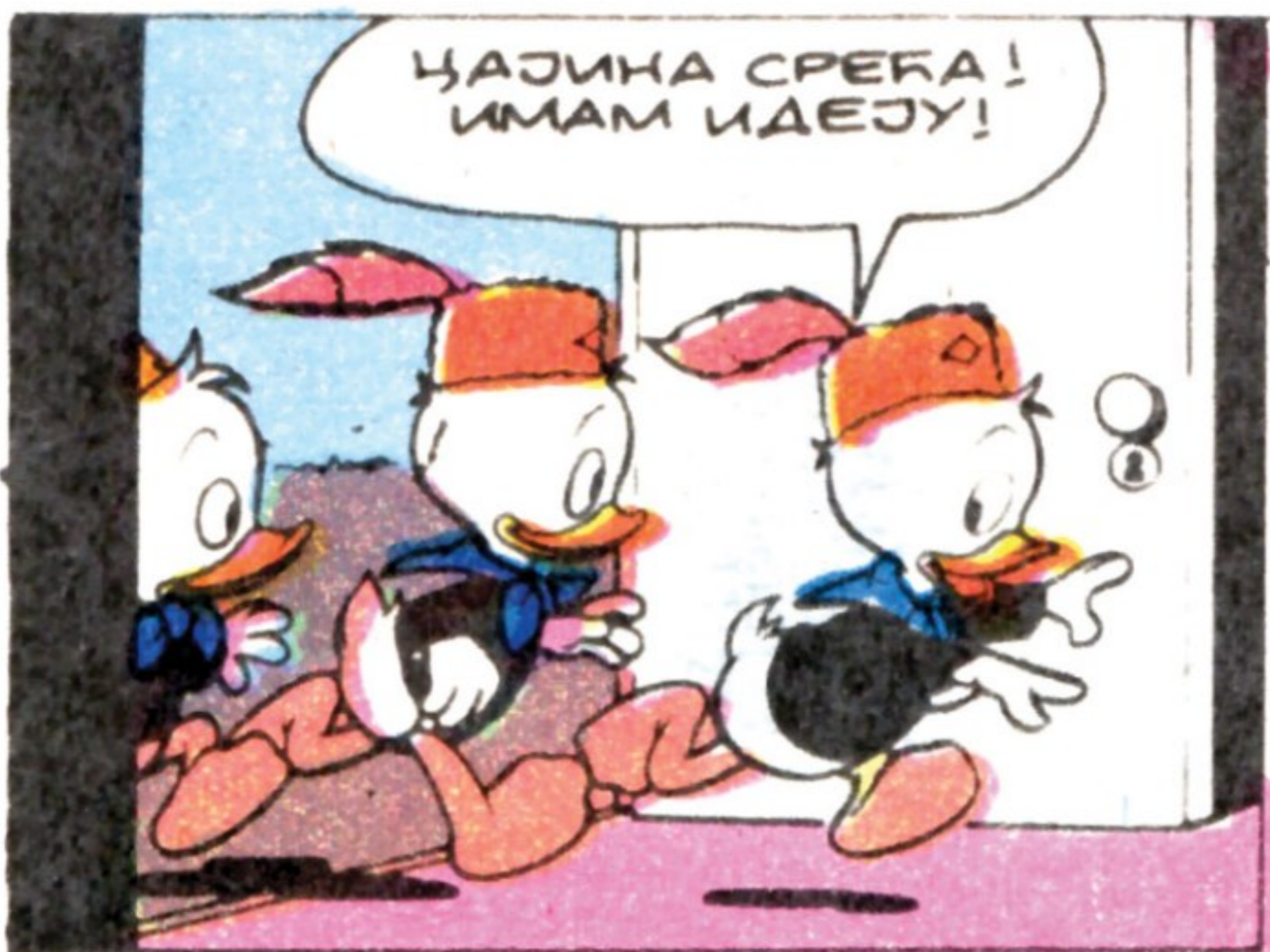
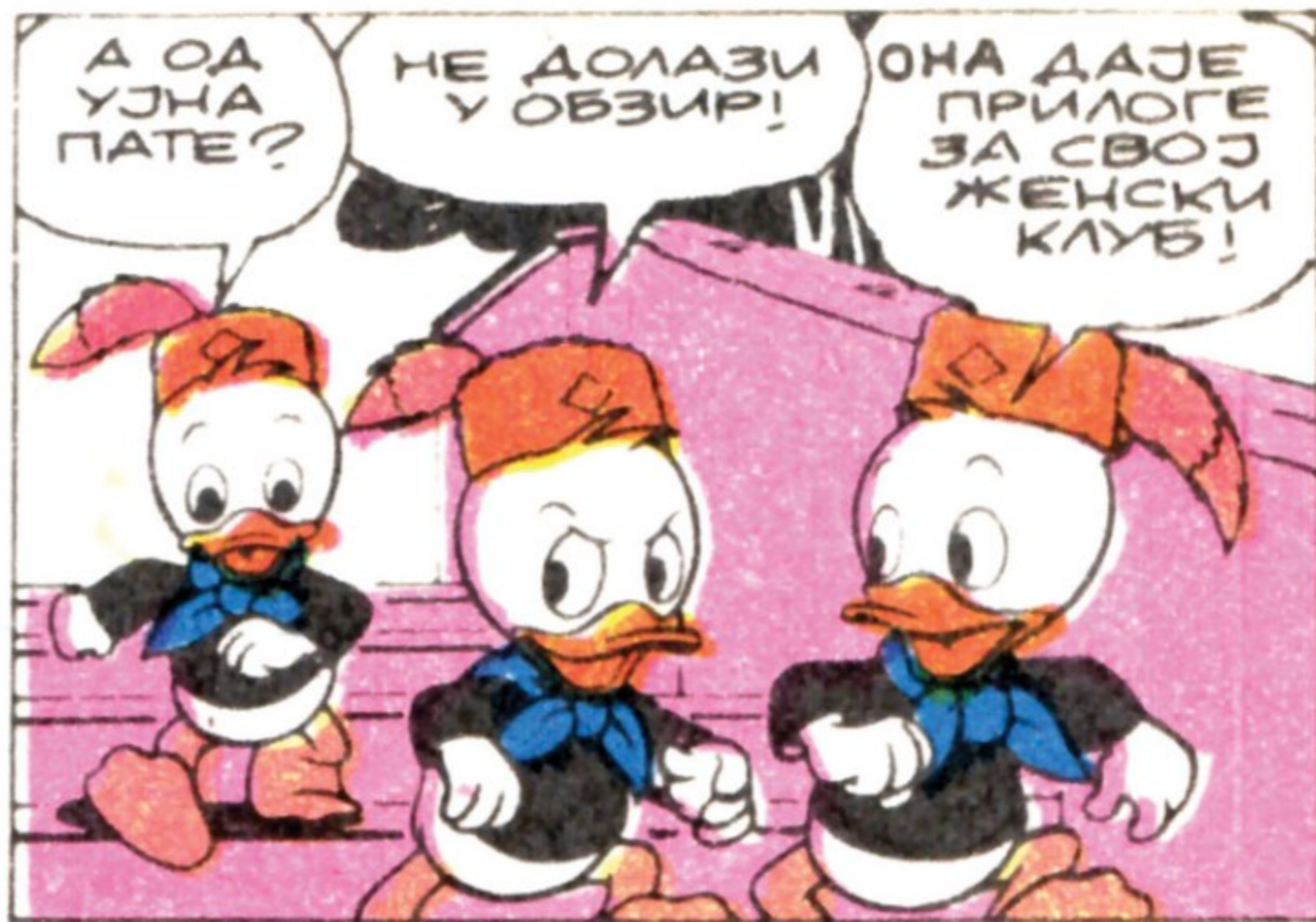
– Прљави разбојници! – издера се капетан галије и бесно кидиса. Беломир га ударцем мача обори на палубу.

Дотле је Славогост отрчао до заповедничког моста и почео позивати Млечане на предају. Кад су видели да је неколико њихових другова рањено, међу њима и капетан, изгубише вољу за даљим отпором и побацаше оружје.

Одломак из књиге „НЕРЕТЉАНСКО БЛАГО“ која је ушла у ужи избор за „Књижевну награду Политикин заваник“ за 1985. годину.

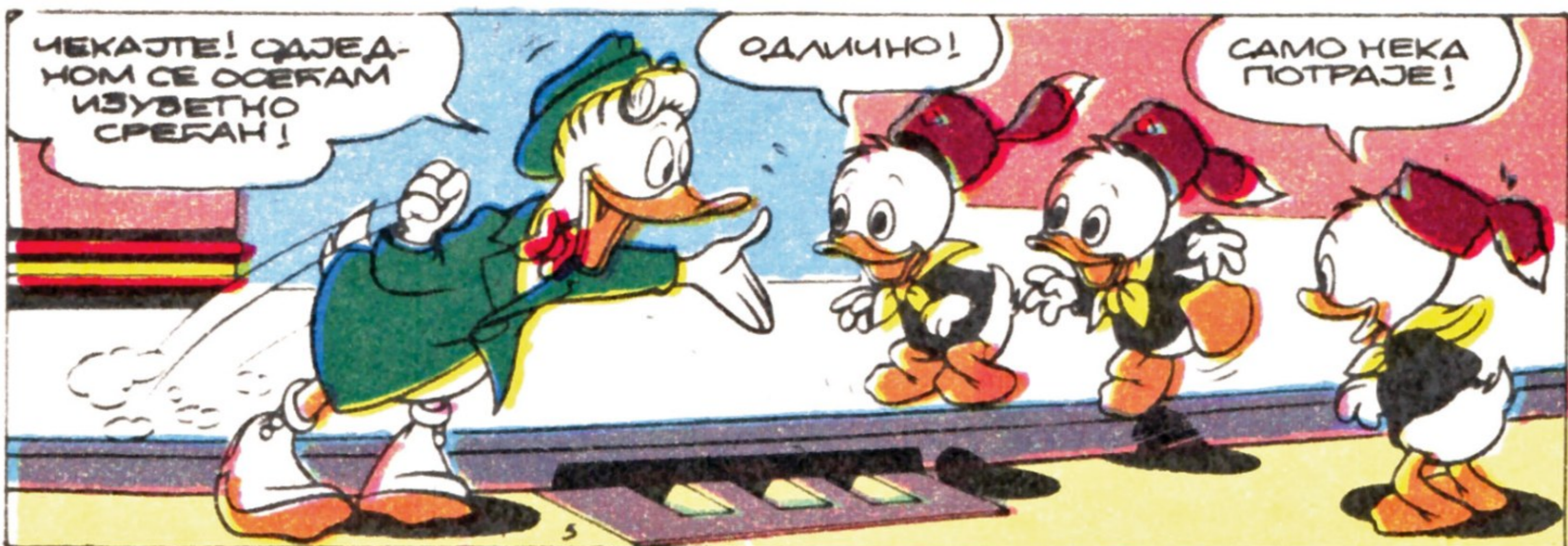
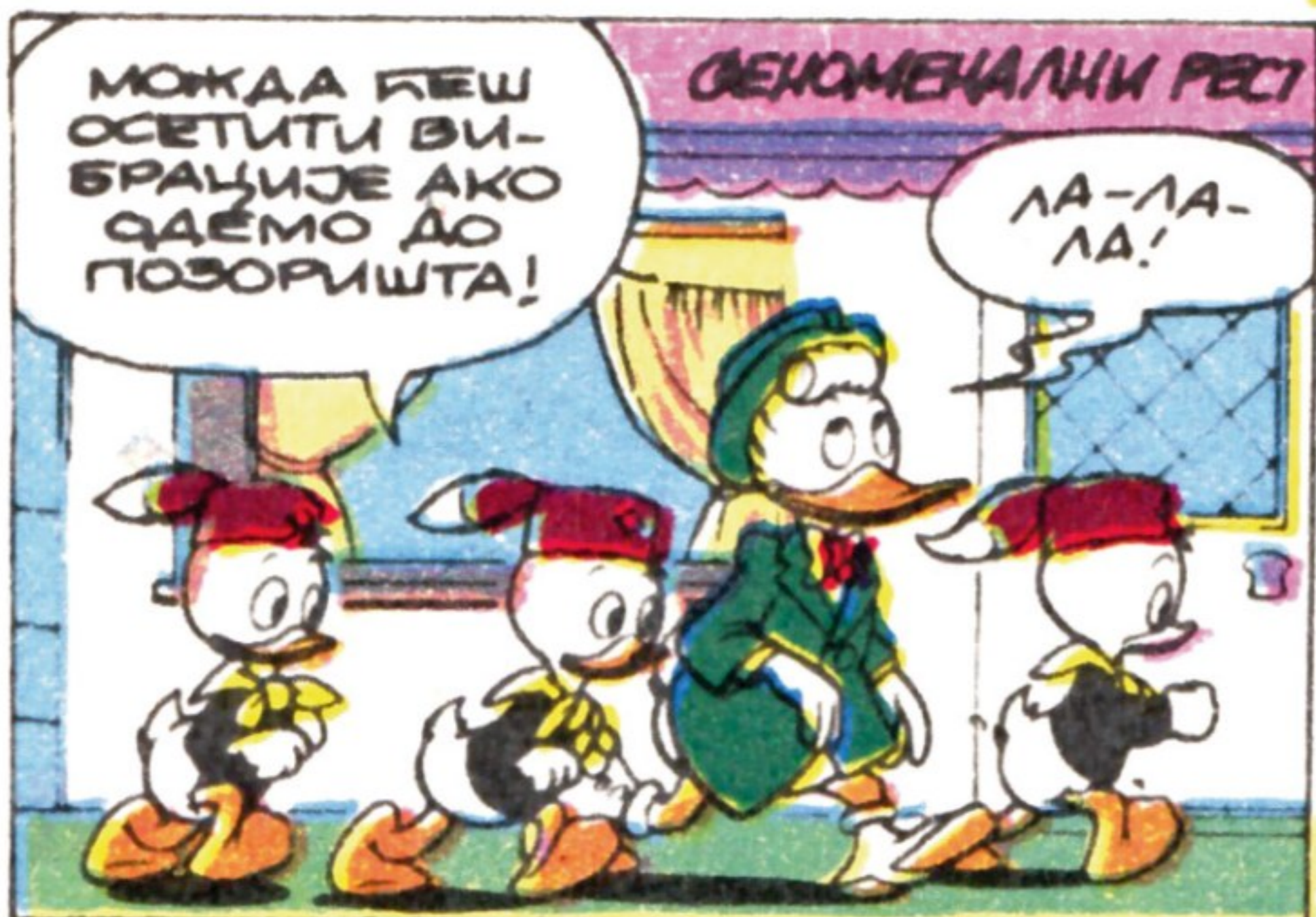
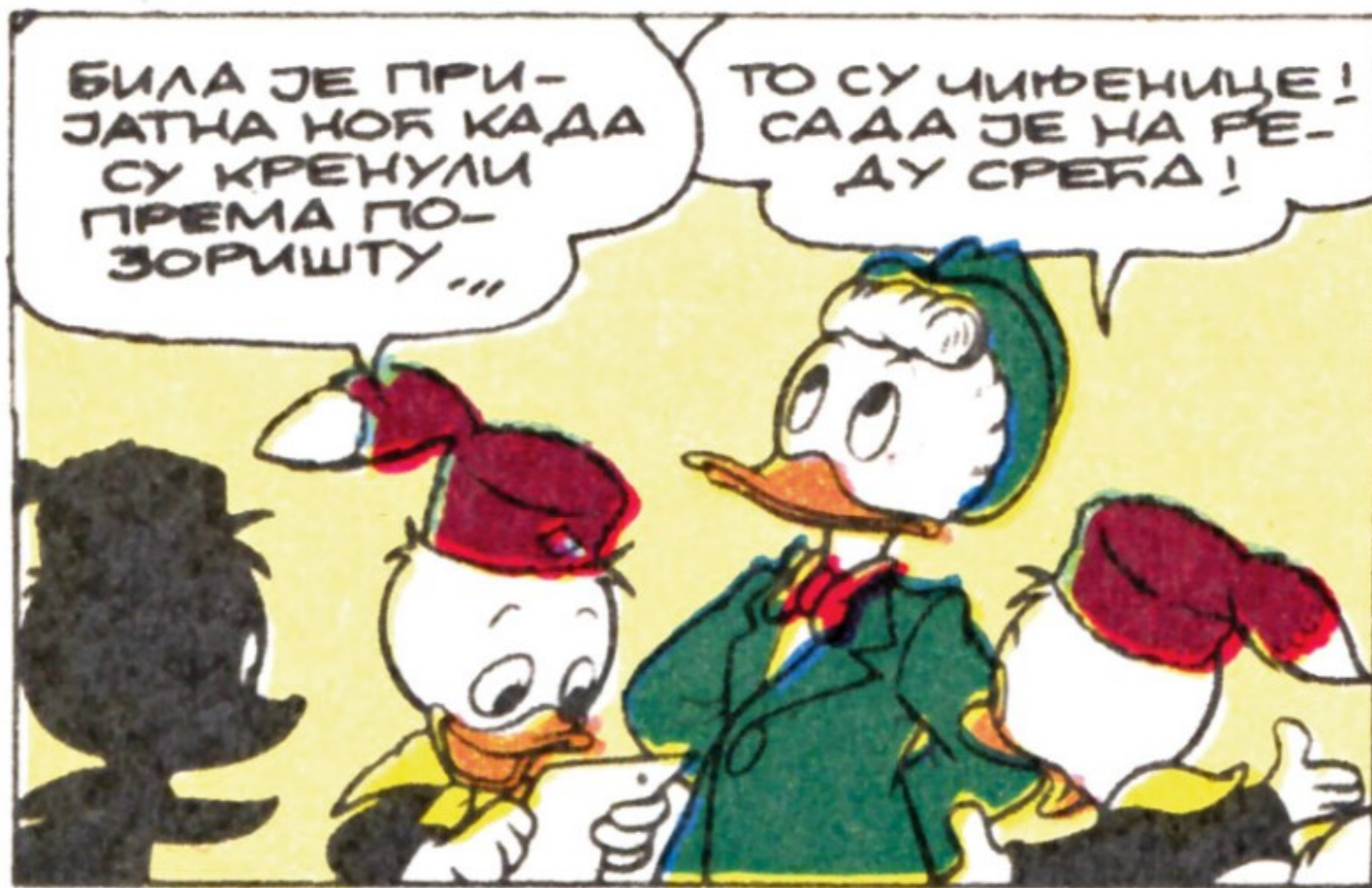
МЛАДИ ИЗВИЂАЧИ: ОПЕРАЦИЈА „ИЗГУЂЉЕНО-НАЂЕНО“

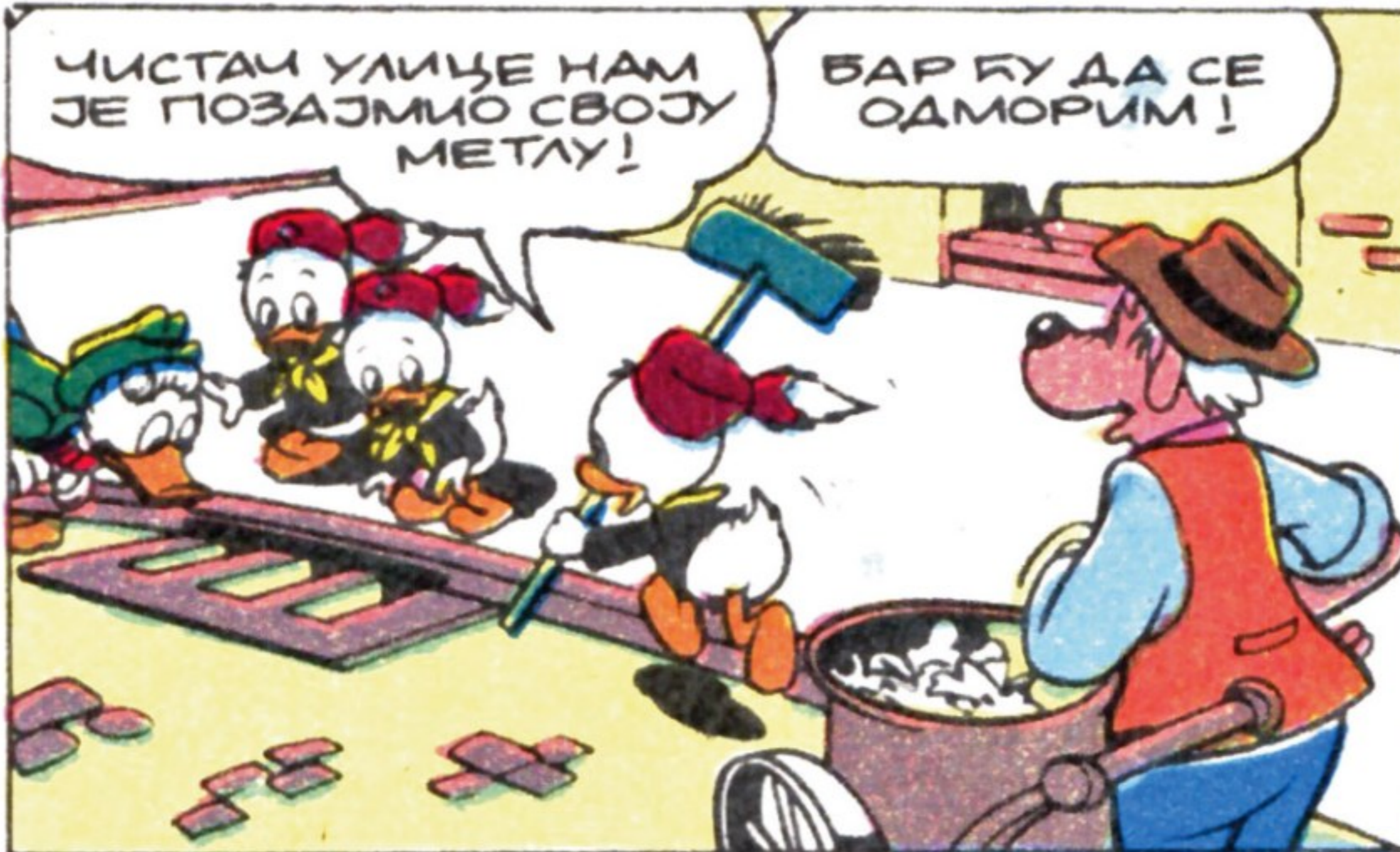
НЕШТО СВЕТАЛУЦА
НА ДНУ СЛИВНИКА!
ТО БИ МОГЛА ДА
БУДЕ...

УЗ ТВОЈУ НЕБЕРО-
ВАТНУ СРЕЋУ, СИ-
ГУРНО ЈЕСТЕ!

НАБИТЕ НЕКИ ШТАП ДОК
ЈА ИЖВАФЕМ ОВЕ
ЖВАКЕ!

ОДМАХ,
ВЛАЈО!

ЧИСТАМ УЛИЦЕ НАМ
ЈЕ ПОЗАЈМИО СВОЈУ
МЕТАЛУ!

БАР БУ ДА СЕ
ОДМОРИМ!

НАДАМ СЕ
ДА БЕ ЖВА-
КЕ ПОМО-
БИ!

НАШЛИ СМО НАРУКВИЦУ!
АЛИ ГДЕ СУ ДИЈА-
МАНТИ!

УСКОРО
БЕМО
САЗНА-
ТИ!

ТУ СУ! ИСПОД
БЛАТА! ЈОШ УВЕК
МЕ ПРАТИ
СРЕЋА!

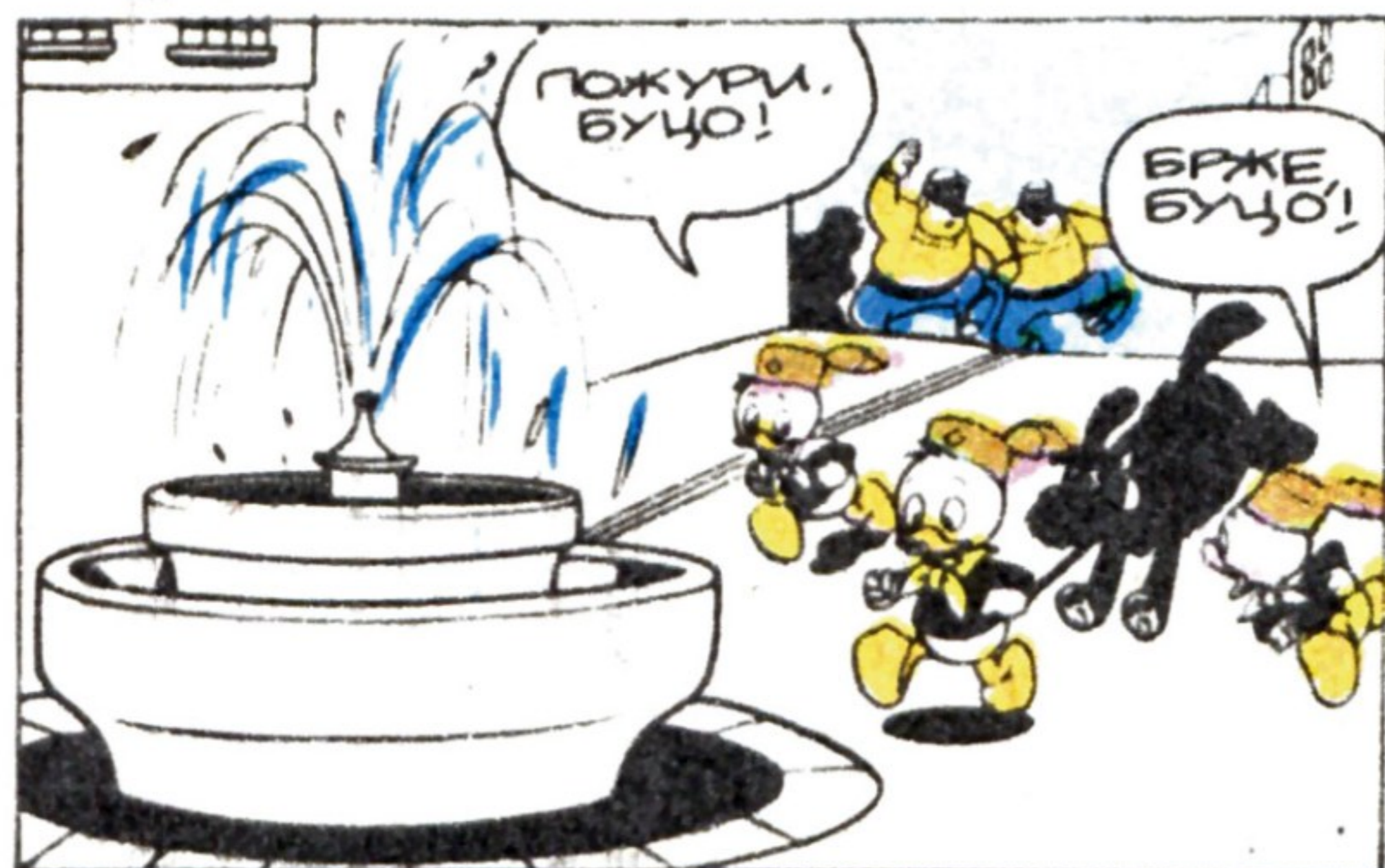
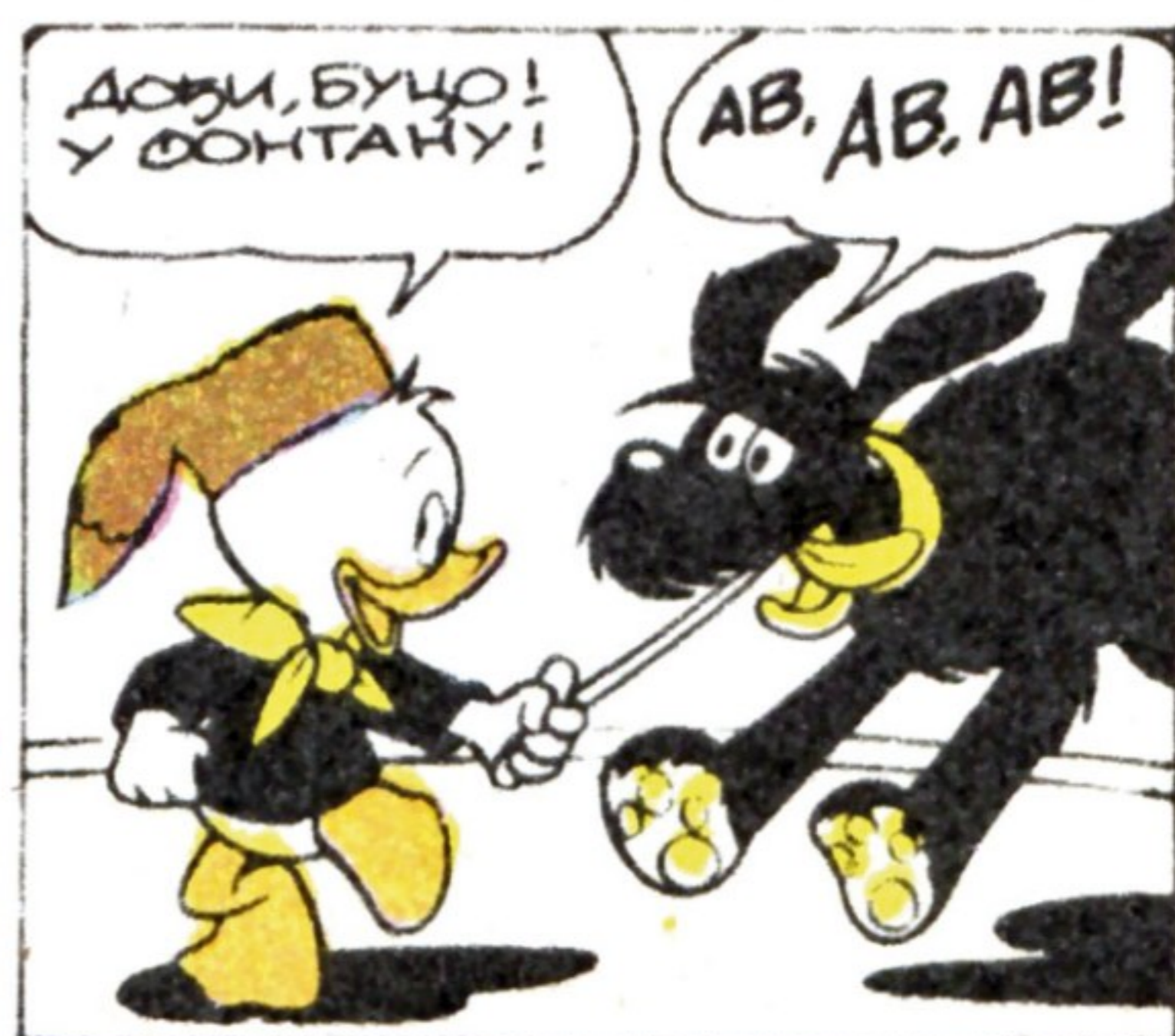
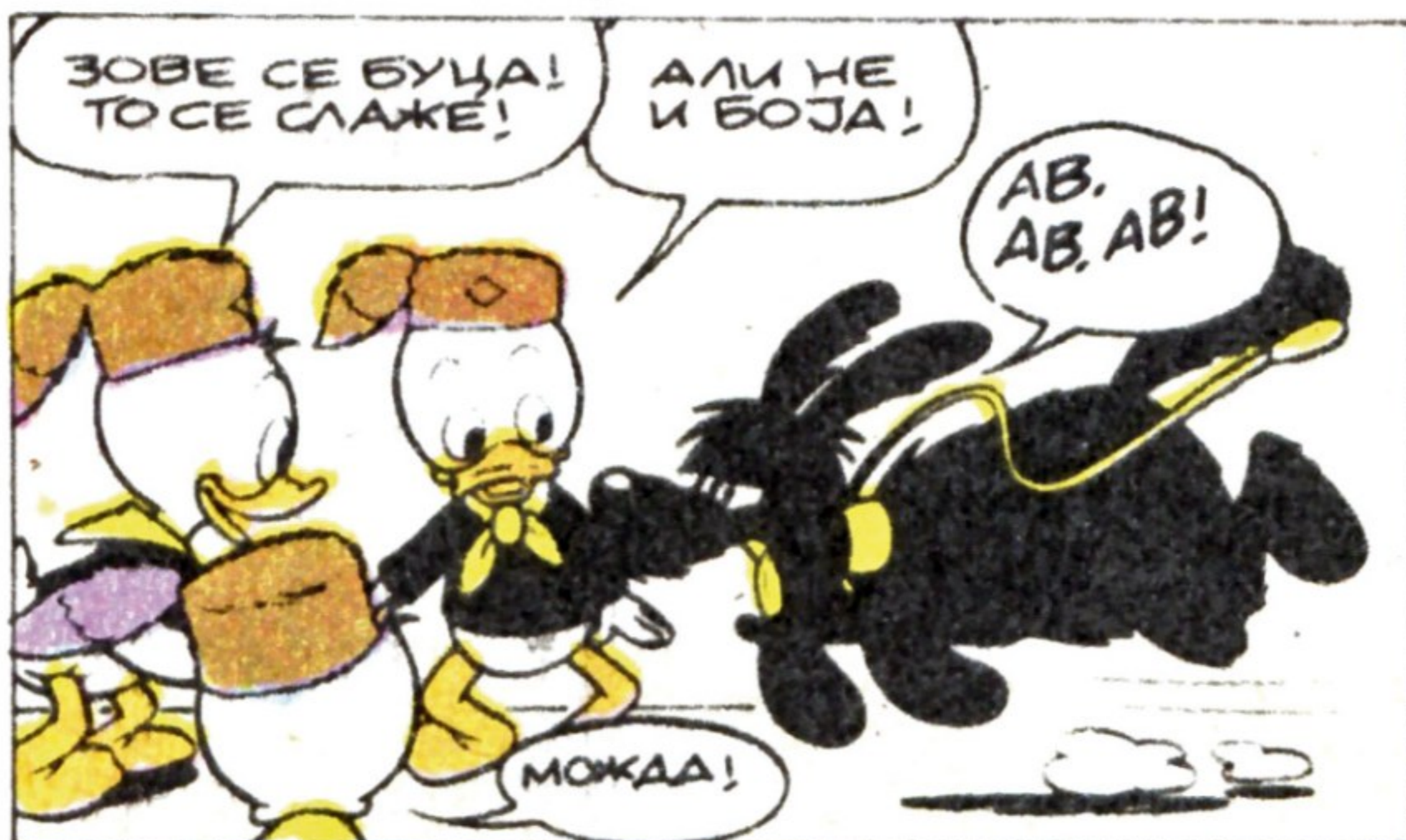
НАШЛИ
СМО
ЈЕ!

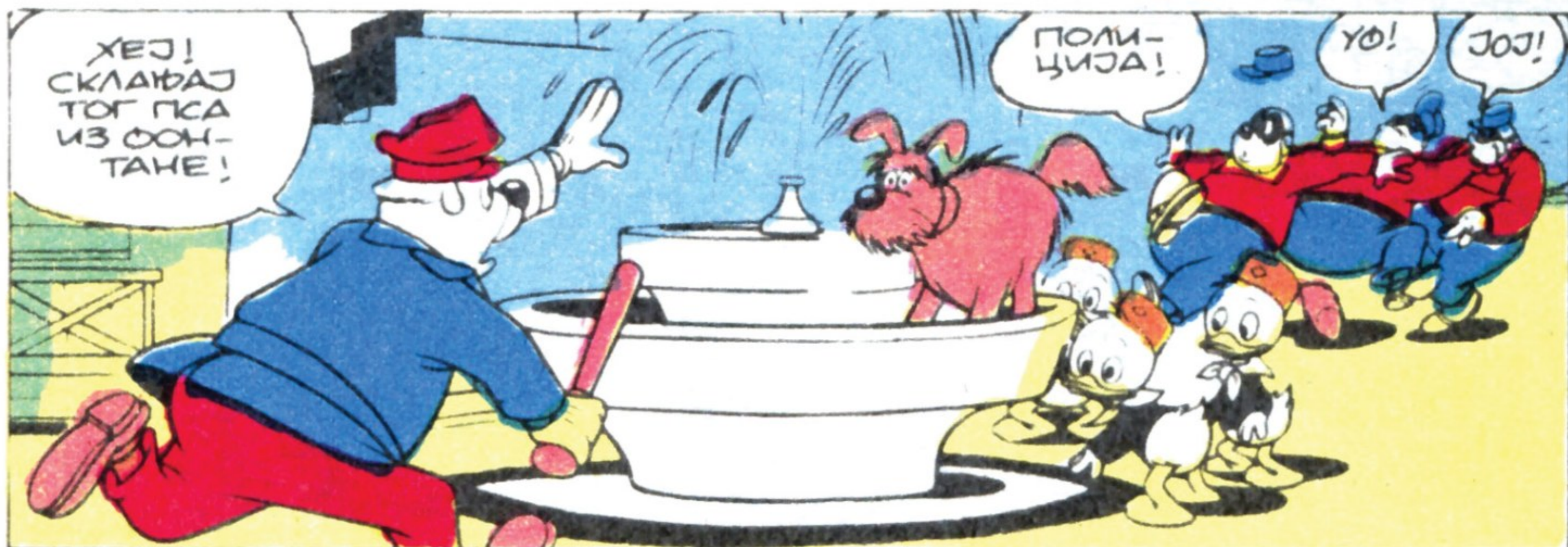

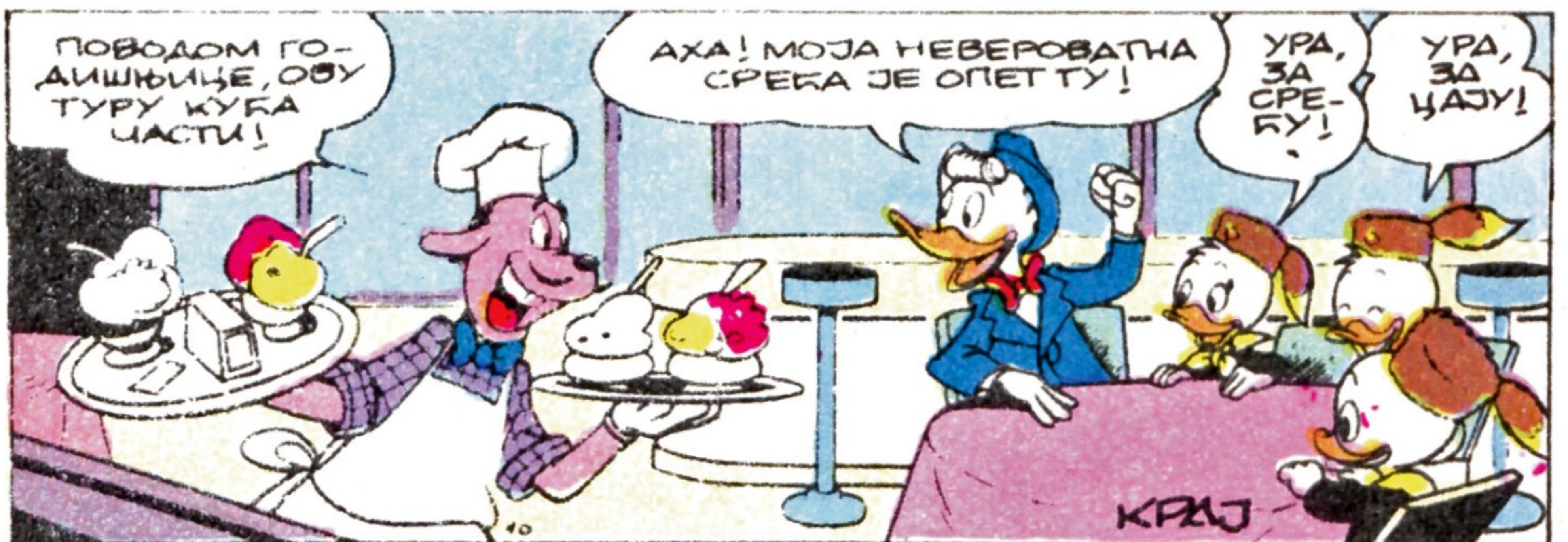
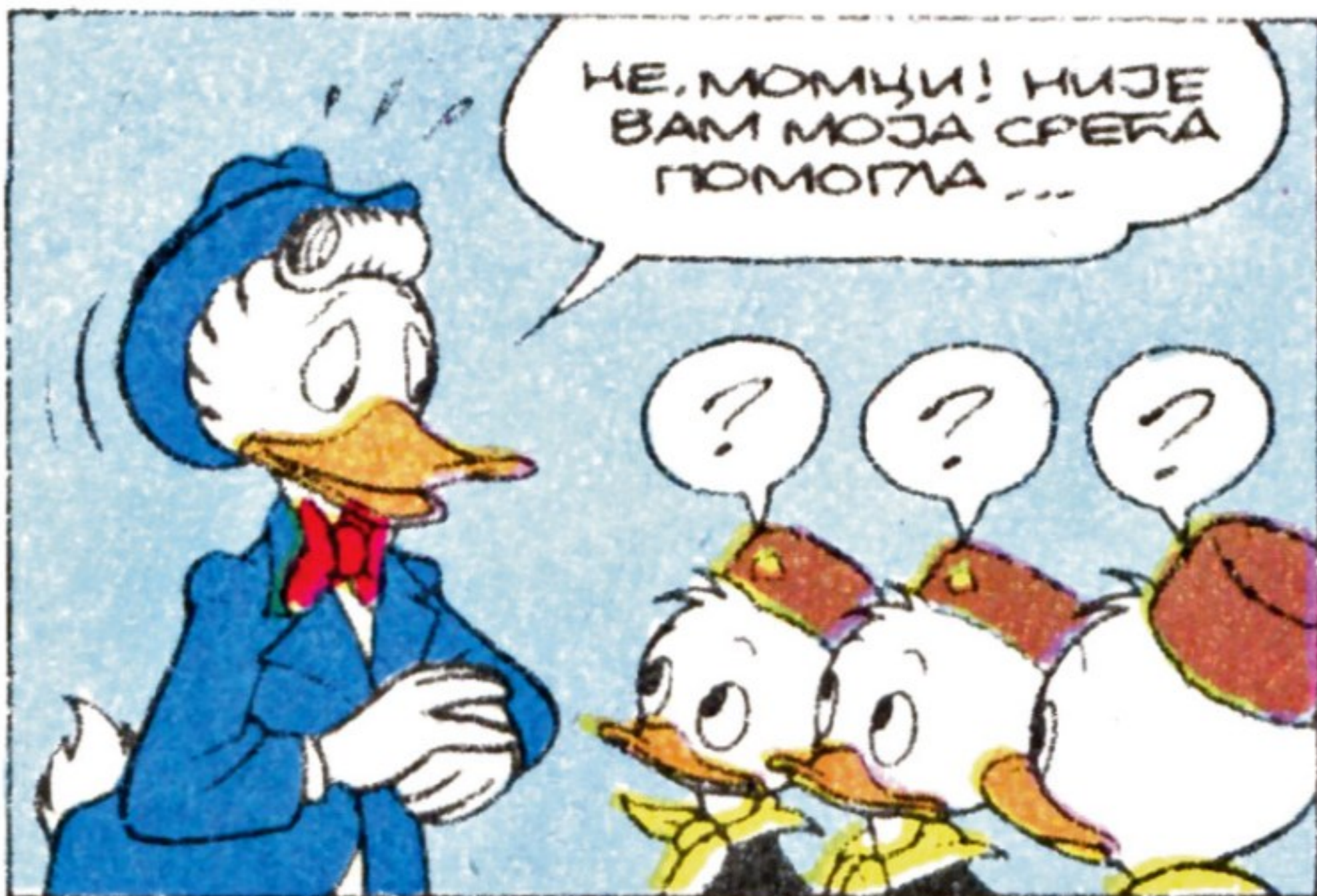
НЕВАЉАЛА НАРУКВИЦЕ! КАКО СИ
СМЕЛА ДА
ПАДНЕШ!

ДОБИЛИ СМО НАГРА-
ДУ, ЦАЈО!

КОМПЛЕТ
ЗА ЗИМУ

ШЕШИРНИК

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТАНИМА

ЗАЛЕПИ

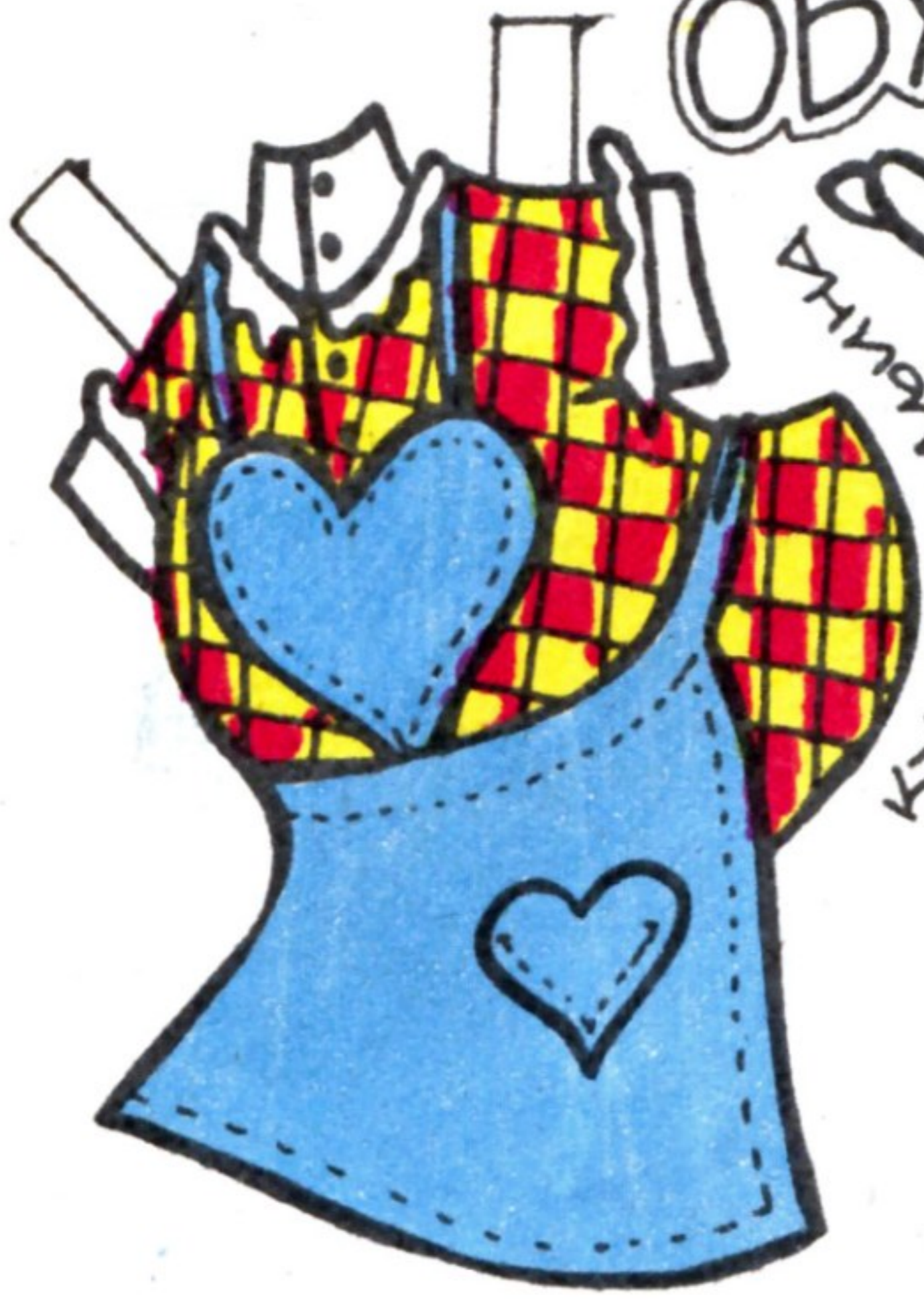
ЛЕПРШАВА
ХАЉИНА
ЗА
ИГРАЊКУ

РОМАНТИЧНА
ХАЉИНА

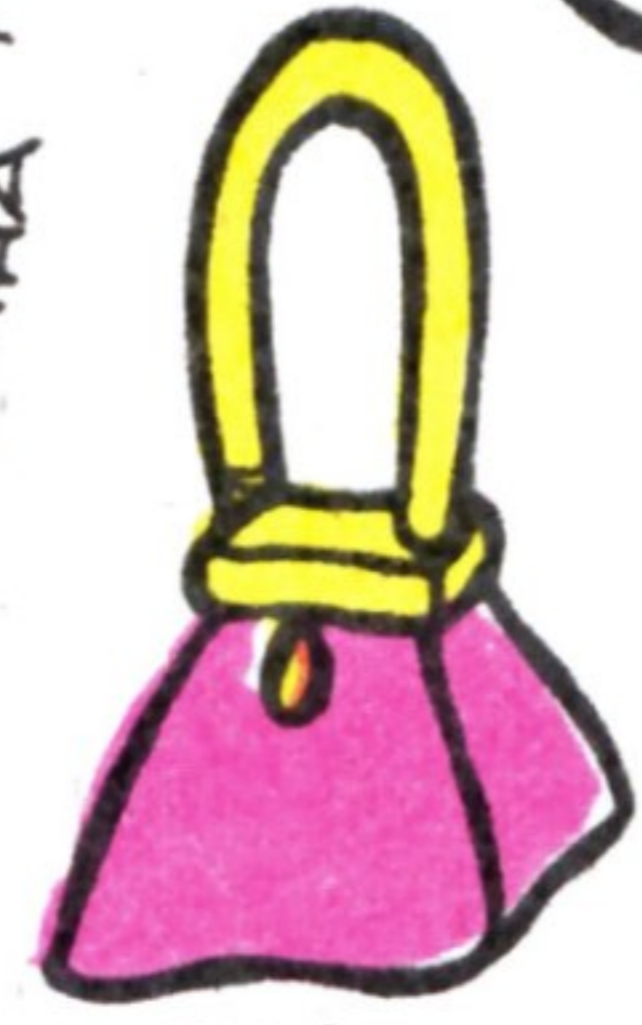

ОТМЕНА
ХАЉИНА

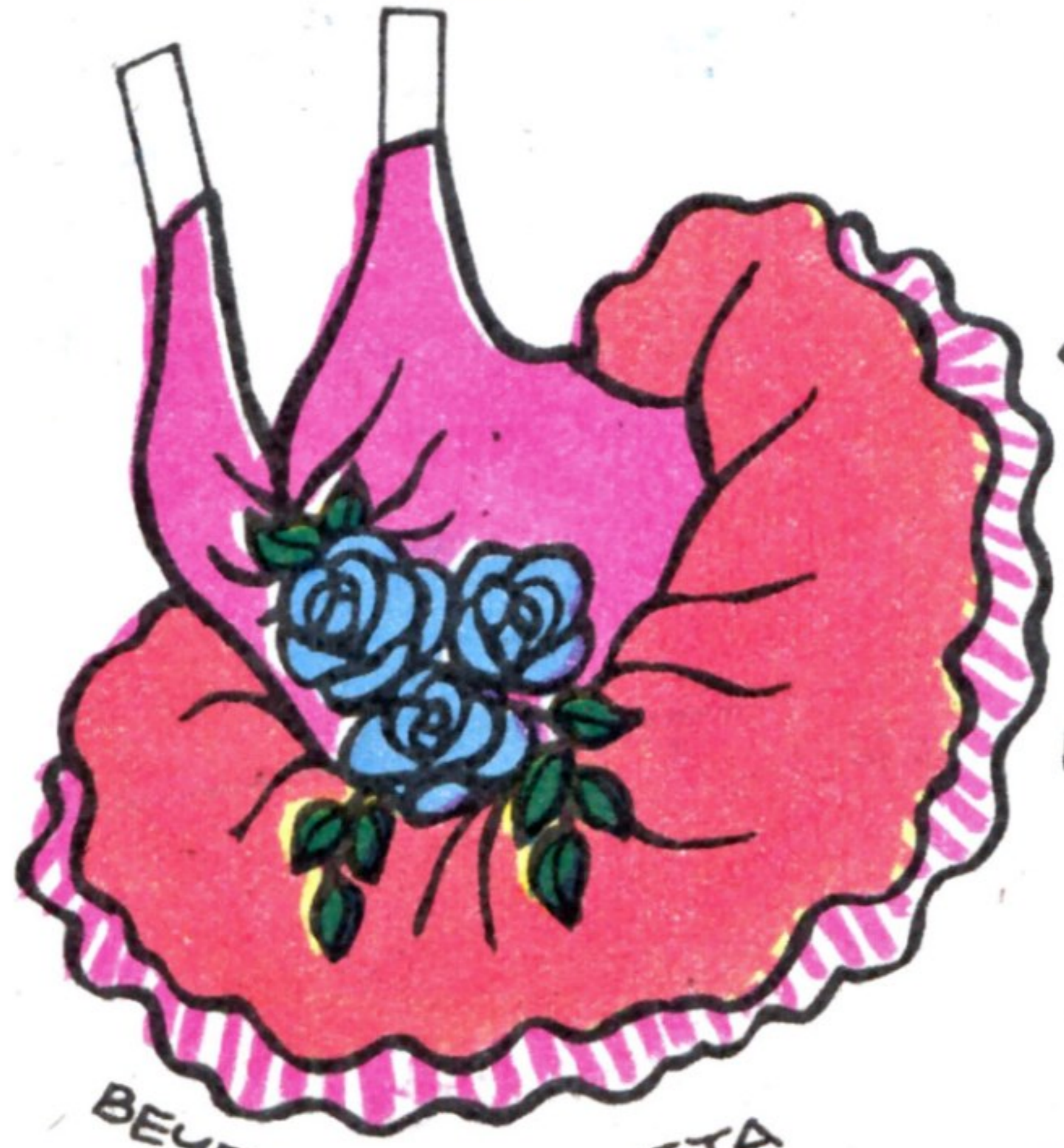
ОБУЦИТЕ

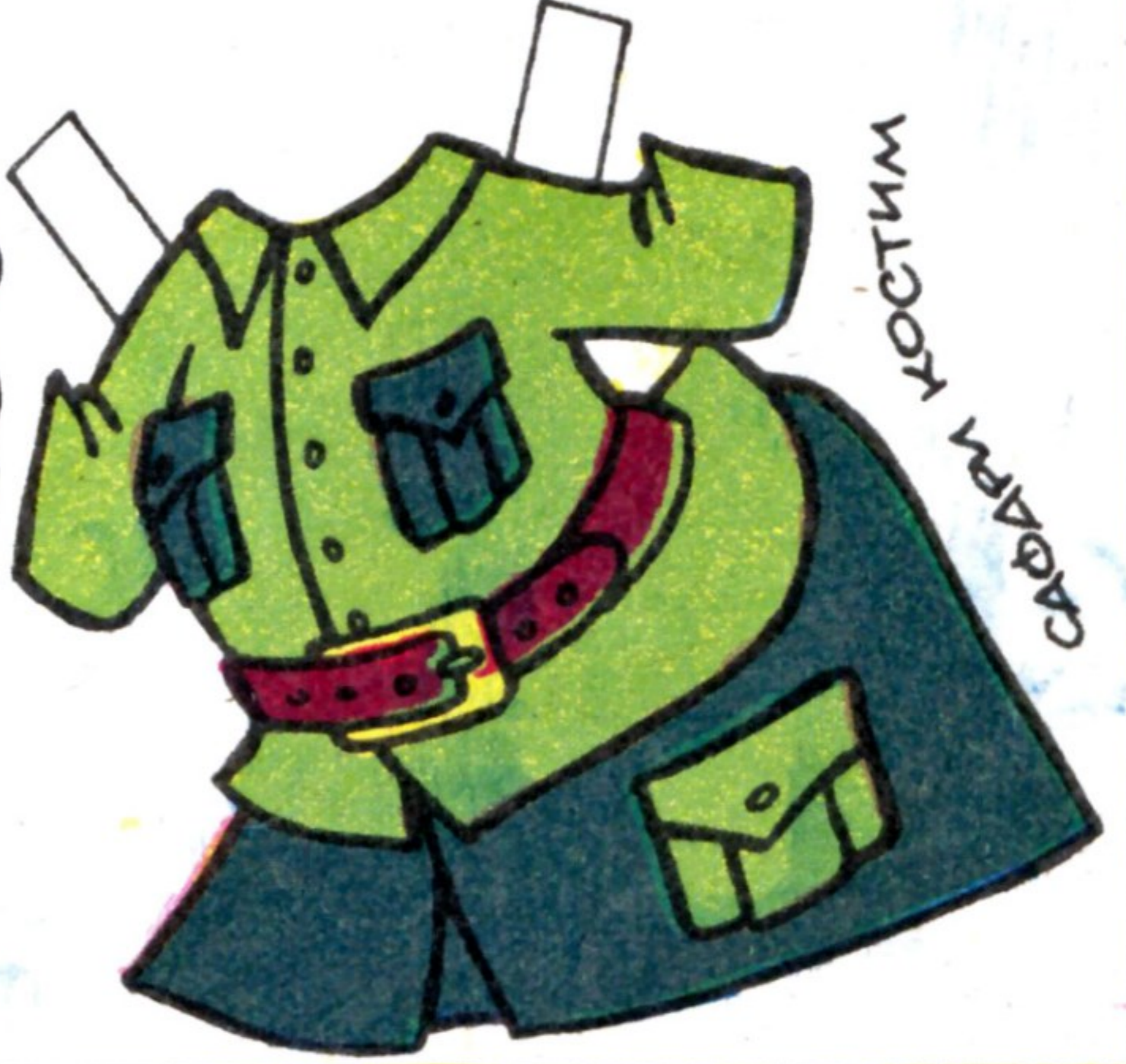
КУЌИНА
ТАШНА

ТАШНА

ВЕЧЕРЊА
ТОАЛЕТА

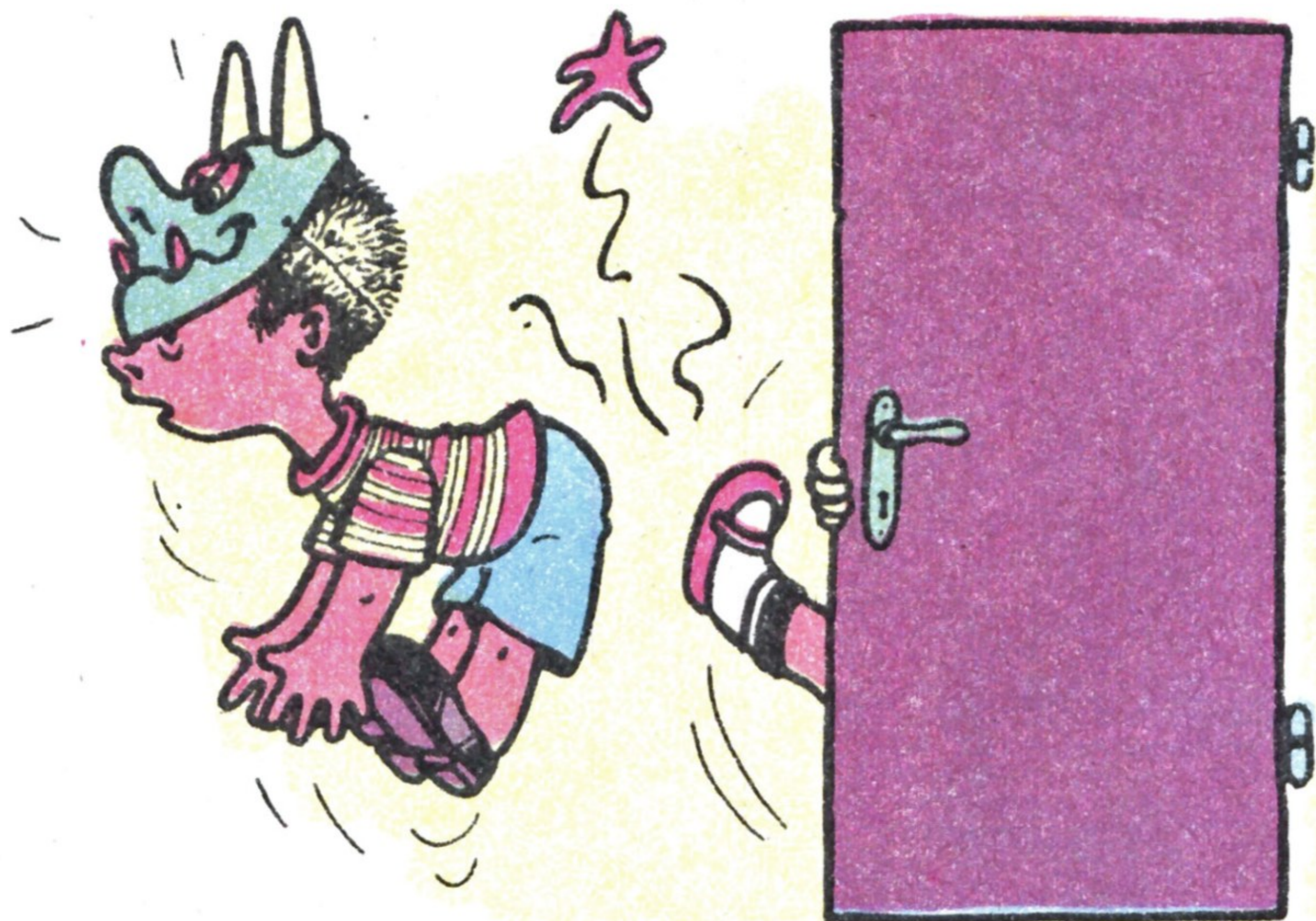
САДРЖИ
КОСТИМ

РАЗБРАЈАЛИЦА

Ако волите да се играте жмурке или јурке, ево једне нове разбрајалице из Далмације коју вам је припремила Владана Ликар Смиљанић.

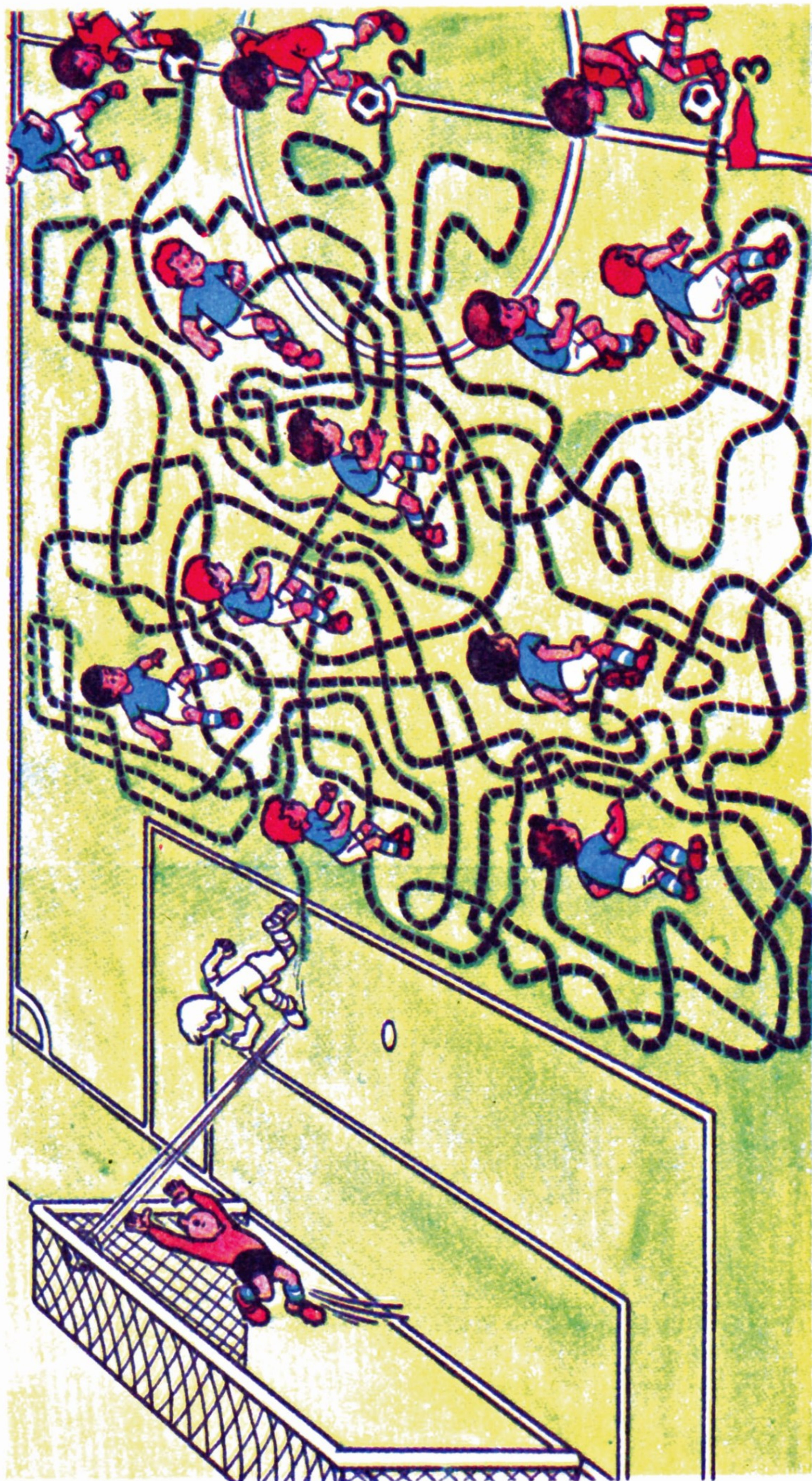
АНГЕЛЕ, БАНГЕЛЕ, ВИТКИ ВЕС,
СТРАСЕ, ПРАСЕ, ЦУМПА НЕС,
КЛИН, КЛАН, ЦУМПУРАН,
АЈДЕ РОГО ВАН!

КО ЈЕ ДАО ГО?

Проследите пут сваке лопте и сазнаћете ко је дао го. Будите пажљиви. Играчима у нападу није лако јер их вребају будне очи играча одбране. Ко је био највештији?

Одговор: иди број три.

Микијева пошта

ЗА САД – ПЕТ

Молим те да ми кажеш да ли је Иво Андрић једини наш нобеловац. Пожури с одговором.

Петар из Бара

Ниси ти, Петре, једини који мисли да је Иво Андрић једини наш нобеловац. Разлог је једноставан – само је он живео и радио у својој домовини.

Прву Нобелову награду за открића у хемији добио је 1923. године. Љубљанчанин Фредерик Рајмонд Прегл,

НОБЕЛОВАЦА

који је радио у Грацу. Други нобеловац постао је 1939. године, такође хемичар, Лавослав Ружичка, родом из Вуковара. Иво Андрић је трећи наш нобеловац – ову највећу награду за књижевност добио је 1961. Године 1975. четврти добитник је опет хемичар – Владимир Прелог из Сарајева, иначе наследник Лавослава Ружичке на катедри за хемију у Цириху. Припала нам је и Нобелова награда за мир – године 1979. примила је Мајка Тереза. Право име јој је Агнеза Гонџа Бојаџи, родом је из Скопља. Награђена је за несебичну помоћ сиромашним и болесним широм Индије.

Молим те да ми што пре одговориш, јер ме веома интересује: Желела бих да знам да ли је женама у Европи дозвољено да на тркама возе формуле или је то само за мушкарце?

*Маја Радовић
Трг Републике 2
41000 Загреб*

Дозвољено им је да возе на европским тркама, али само формулу три. Наиме, трке формуле се одвијају у три класе, зависно од јачине мотора. Најјаче машине, до даљег, остају у мушким рукама!

МОГУ И ЖЕНЕ, АЛИ...

НИКАКО

Пре поласка на море једва сам намолила маму да ми купи бикинац, а онда сам га на плажи убрљала катраном. Како да га очистим да бих га носила и идуће године?

Поздрав од
Јасмине Милојевић из Ки-
кинде

Мрље од катрана најбоље се чисте бензином или разређивачем. Али, пошто приликом употребе ових средстава треба бити веома обазрив (лако су запаљива) најбоље је да позовеш у помоћ неког од старијих укућана. Мрљу треба трљати комадом вате натопљеним у једну од ове две течности све док не нестане. После

САМА

опери костим у млакој води и детерџенту (ту ти више помоћ није потребна).

ти на базен са другарицама. Ја схватам да то отприлике значи да се она превише брине, секира, да ми се нешто ружно не догоди. Хвала унапред.

Тања
из Владичиног Хана

Твоја мама те пушта на базен, али нерадо, преко воље, јер као и све маме брине за тебе. Ти си схватила шта израз значи, а ја сам ти само мало помогао.

**ТЕШКА
СРЦА**

Свиђа ми се кад објашњаваш изразе па се ево и ја јављам са молбом да ми изјавиш шта тачно значи и када може да се употреби израз **ТЕШКА СРЦА**? Моја мама то обично употребљава кад треба да ме пус-

Грађин Мики

Имам десет година и идем у четврти разред. Желим да се дописујем са вршњацима из целе Југославије.

Милан Мушета
Стеве Корице Поле 19
48000 Госпић

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и света. Имам дванаест година, сакупљам салвете, марке и значке.

Ива Булат
Радаушева 4
41000 Загреб

Сакупљам значке, постере и касете, имам десет година. Желим да се дописујем са вршњацима широм наше земље.

Душко Милановић
V пролетерска 9
81250 Цетиње

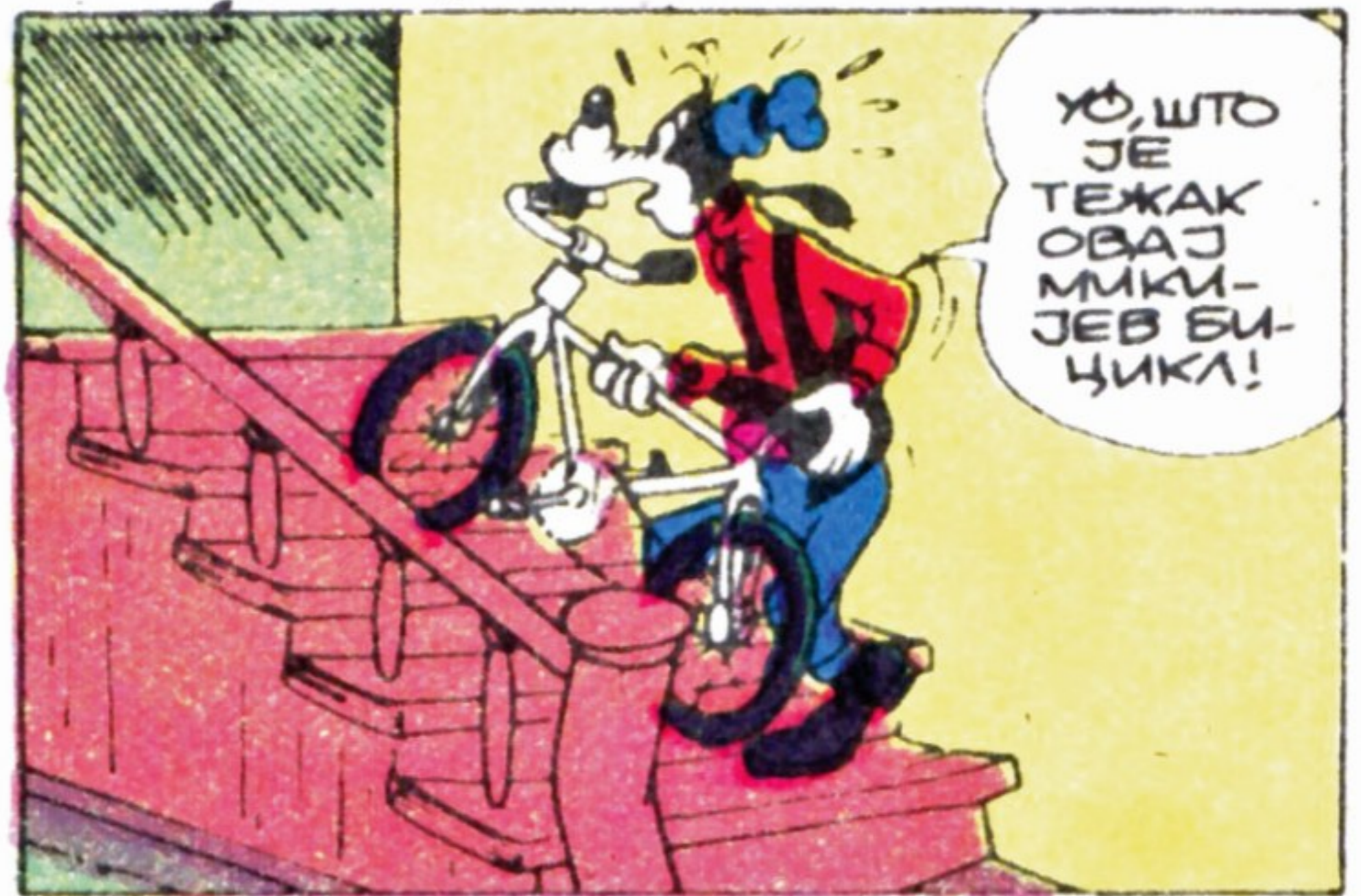
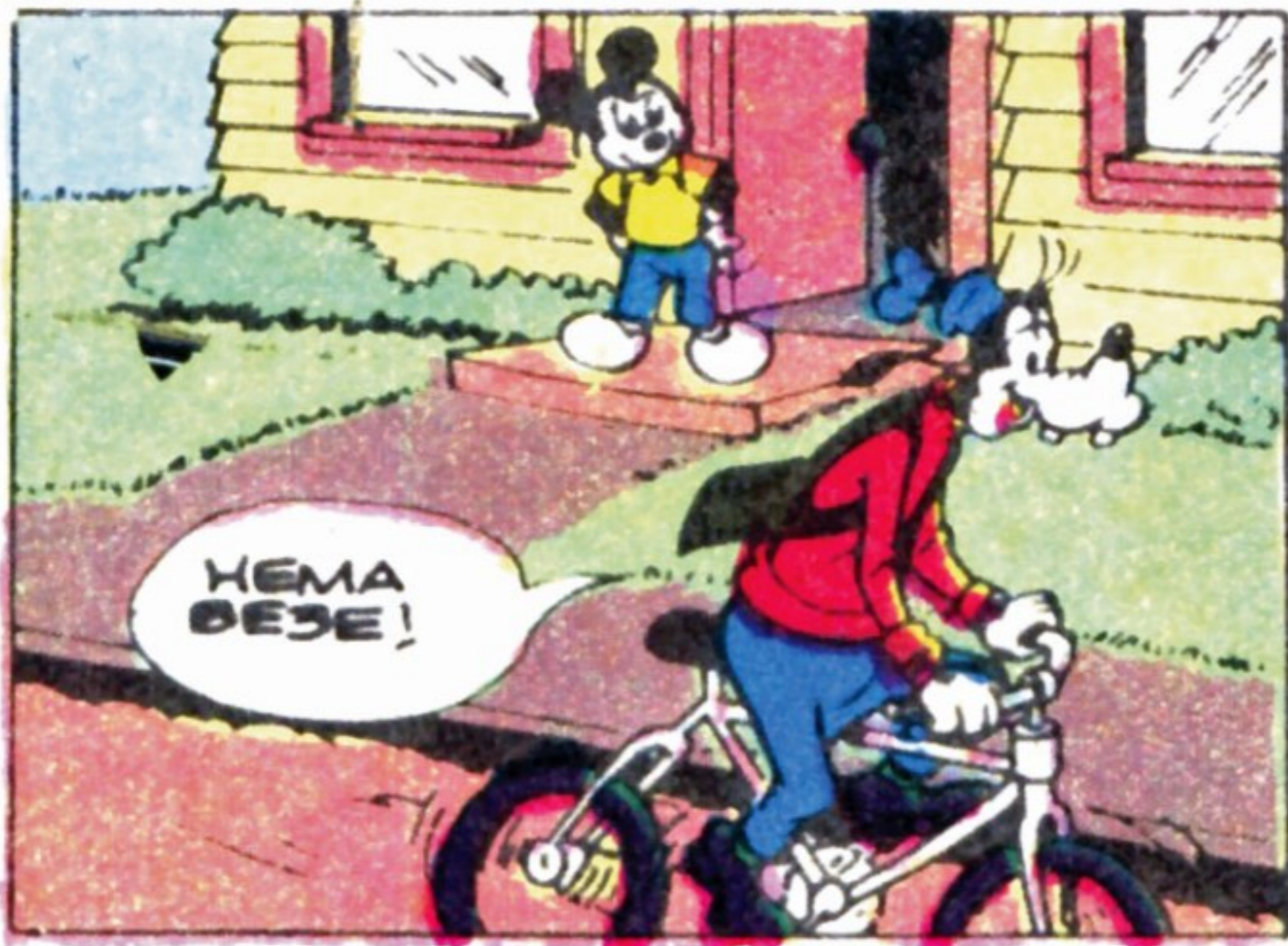
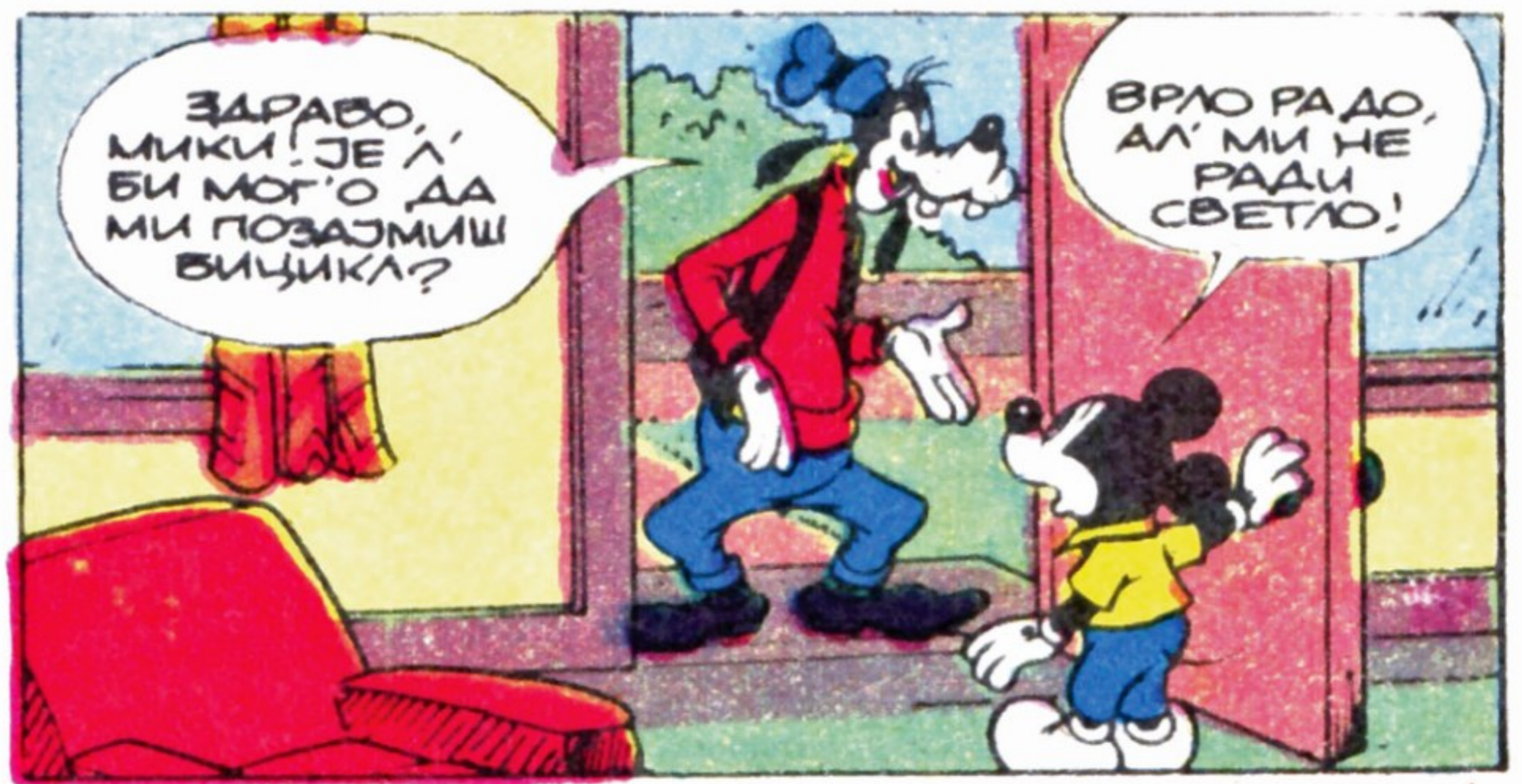
Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање ООУР Издања за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. В. д. директор НО „Политика“ др Живорад Миновић. В. д. руководиоца ООУР а Издања за младе и главни и одговорни уредници Влада Булатовић Виб. одговорни уредник Мирјана Маринковић. ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, техни. уредник Горан Војиновић.

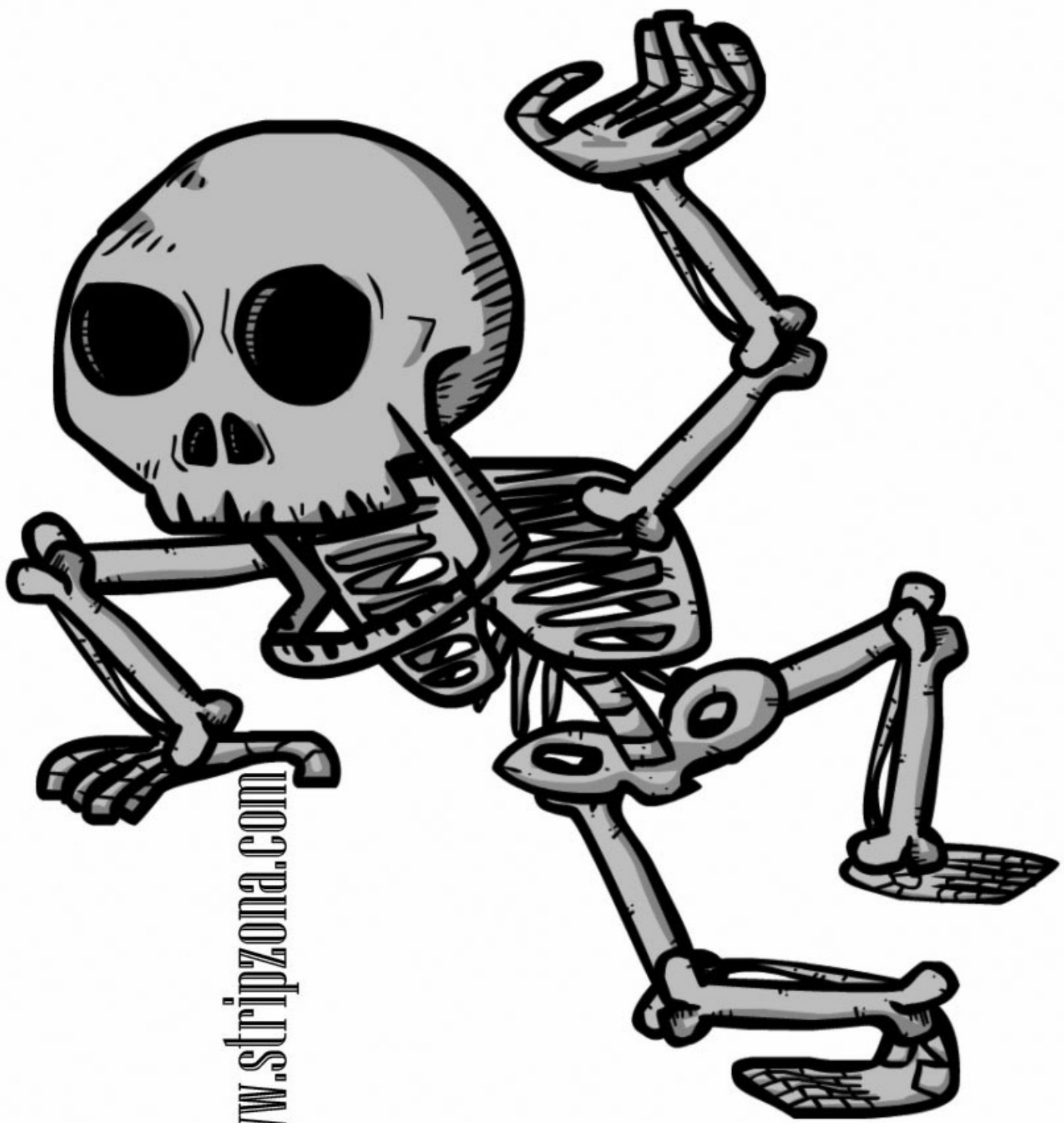
ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 1 104,00 дин., 6 месеци 2 208,00 дин., 1 година 4 416,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 2 208,00 дин., 6 месеци 4 416,00 дин., 1 година 8 832,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачуни број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21 – СР Немачка ДМ 46 – Шведска Шкр. 150.– Француска Ффр. 147.– Швајцарска Шфр. 38.– Уплате из иностранства слати на дебитни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном знаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“ Поштански факс 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 100 динара.

(C) Walt Disney Production

ШУЉА: ПОЗАЈМНИЦА

www.stripzona.com